

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி ஒன்றியம் (ஐ.இ) JAFFNA HINDU COLLEGE ASSOCIATION (UK)

Celebrating 125 year Service of Excellence

Charity No.: 1099893

கல்லூர் கீதம்

வாழிய யாழ்நகர் இந்துக் கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும் (வாழி)

இலங்கை மணித்திரு நாட்டினில் எங்கும் இந்து மதத்தவர் உள்ளம் இலங்கிடும் ஒருபெருங் கலையகம் இதுவே இளைஞர்கள் உளம் மகிழ்ந் தென்றும்

கலைபயில் கழகமும் இதுவே பல கலைமலி கழகமும் இதுவே - தமிழர் தலைநிமிர் கழகமும் இதுவே

எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம் என்றுமே என்றுமே என்றும் இன்புற வாழிய நன்றே இறைவன தருள்கொடு நன்றே!

ஆங்கிலம் அருந்தமிழ் ஆரியம் சிங்களம் அவையியல் கழகமும் இதுவே ஓங்குநல் லறிஞர்கள் உவப்பொடு காத்திடும் ஒருபெருங் கழகமும் இதுவே! ஒளிர்மிகு கழகமும் இதுவே! உயர்வுறு கழகமும் இதுவே! உயிரின கழகமும் இதுவே!

தமிழரெம் வாழ்வினிற் தாயென மிளிரும் தனிப்பெருங் கலையகம் வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!

> தன்னிகர் இன்றியே நீடு தரணியில் வாழிய நீடு.

Jaffna Hindu College Association Charity

Dinner & Dance

17th October 2015 at Millennium Gloucester Hotel, Gloucester Road. London SW7 4LH

17:45	Guest Arrives for Drink reception & Canapès
18:30	Guest Ushered to Santosa Suite.
18:40	Introduction- Welcome Speech by Mr. P. Vivehanandha
18:50	Ragamalika-Musical performance by Students of Mr Durai Balasupramaniyam (Mirudangam: Anushan Mohanarajah , Flute: Harison Mohanarajah , Violin: Durai Praveen Kumar , Veena: Miss Subaneya Sivathas
19:40	Speechs By Hon: Tom Brake (MP), Hon: Paul Sculy (MP)
20:00	Dinner served to table
20:15	Project Presentation
21:00	Bollywood Dance Performance by Global Star Karan Pangali
22:00	Dance Floor Opens
23:30	The Carriage

சமர்ப்பணம்

தாயக விடுதலைக்காக தம்முயிரை அர்ப்பணித்த போராளிகளுக்கும், கொடிய யுத்தத்தில் பலியான பொதுமக்களுக்கும், ஆசிரிய, மாணவர்களுக்கும் கல்லூரி என்ற பெரும் ஆலமரத்திற்கு உரம் ஊட்டிய கல்விமான்கள், பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், சமய பெரியார்களுக்கும் தமிழ் சமுதாயத்திற்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது.

" தமிழரெம் வாழ்வினிற் தாயென மிளிரும் தனிப்பெருங் கலையகம் வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! தன்னிகர் இன்றியே நீடு தரணியில் வாழிய நீடு.

CONTENTS

Message from the President	6	Establishment of sea cucumber	
Principal of Jaffna Hindu College	7	(beche-de-mer) hatchery and farm	
Greetings to the alumni and friends of Jaffna Hindu college.	8	in Punguduthivu by Punguduthivu Development Foundation	54
Thalai Nimir Kazhkam	9	Punguduthivu Development Foundation Society	55
யாழ். இந்துக் கல்லூரி இளைப்பாறிய அதிபர் அ. சிறிகுமாரன்	10	Sydney OBA and its Social Conscience தியாகமே! எங்கள் இந்துவின் தவப்புதல்வனே	56 61
கல்லூரி பரிணாம வளர்ச்சி வரலாற்றினை அசைபோட நீள்நினைவுப் பதிவும் பகிர்வும்	11	Photo	62
பிரதி அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி	18	துயா்பகிா்கிறோம் தீபராஜ்	67
Principals of Jaffna Hindu College	19	மருத்துவத் துறைக்கும் ஆசிரிபத் துறைக்குக்குமிடையேயான ஒருமைப்பாடு	68
Chief Justice's K. Sripavan Message	26	என்றென்றும் மனதில் க. பூபாலசிங்கம்	70
Jaffna Hindu College Association (U.k)	27	80 வயது இளைஞன்	73
A tribute to my Alma mater Jaffna Hindu College	31	தமிழர் தலைநிமிர கழகம் - வளர்ச்சியும் வரலாறும்	76
The Role of Hindu Schools in Jaffna – Bala Muhunthan	34	இலங்கையில் முதலீடு செய்யும்போது கவனிக்ச வேண்டிய சில முக்கிய சட்ட ஏற்பாடுகள்	5 89
My Jaffna Hindu Sinnathamby Sittampalam	36	ஆசிரியர் எமது ஒன்றியத்திற்கு தந்த ஆசிச்செய்தி	94
We Never Walked Alone V Karthigeyan	38	யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஒன்றியமும் அமரர் சிவராமலிங்கப்பிள்ளை	95
Vythilingam Paramanathan a former student of Jaffna Hindu College	39	இலங்கையில் இலங்கைத்தமிழரின் வாழ்வியலி அண்மைக்கால குடிப்புள்ளியியல் மாற்றங்கள்	ள் 96
Jaffna Hindu College Memories and Memoirs	41	யாழ் இந்து பழைய மாணவன் ஒரு நினைவலை	108
RAJAKUMARAN & JHC	43	விளையாட்டுத்துறையின் சமகால நிலை	110
Ratnam Uthayananthan	44	IDP Project Contributors	114
My Hostel Life In Jaffna Hindu College 1953-1963	45	வாழிய யாழ்நகா் இந்துக்கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்	116
My School Experiences	47	கல்லூரி மீண்ட தருணம்	118
Historic Visit By, Historical People	49	ஒரு கிராமம் நகரத்தை சந்தித்தபோது	119
Celebrating 125 year Service of Excellence	53	Thank you	122

Message from the President

Good Evening to All,

We have gathered here not only to celebrate our college 125 year formation also to get ourselves involved in a worthy project to support the war affected people in Island, in order to provide a livelihood for a better future for them.

All of us are parties in various support activities which are projected towards the welfare needs of our people in the homeland. As you are aware the JHCA UK charity is committed in a programme to support 18 orphans' children to progress their studies for the past 5 years in addition to other support services provided in various forms for well over 15 years. We are really proud of our brothers & sisters who gave their unconditional support in this regard.

Today large numbers of our women have become distorters and widows; they are on the streets begging for support and assistance from the others. We have embarked on a programme to provide them livelihood programme and empower them to lead their families with honour and respect, this is a long term very difficult task in fact we have organised this event especially for this purpose to solicit your support and advice.

To take forward this programme and make it a successful one, I urge you all to be a ambassador of this project and make it a meaningful to the families.

I thank you all for your presence and continuous support.

Best Regards

P. Vivehanandha (MBA Special in Finance)

President & Trustee

JHCA UK Charity

Jhcaukcharity@yahoo.co.uk

Principal of Jaffna Hindu College

Mr. Iyampillai Thayanandarajah (B.com. Hons., PGDE, PGDEM, MEd, SLPS-1) from 22nd of August 2014

Greetings to the alumni and friends of Jaffna Hindu college.

I am extremely happy to send this message of felicitation to the souvenir to be published by you all to mark the 125th year celebration of our prestigious Alma mater. Thank you for affording me an opportunity to communicate with my former students,

school mates and friends of Jaffna Hindu College in the UK. At a time when our college is celebrating its 125th year it is a rare pride, privilege to recall its resounding achievements over the past 125 years in the growth of this noble educational institution.

We of Jaffna Hindu College feel proud and elevated to have gone through the portals of this prestigious institution of our country. Nothing gives great pleasure to us old boys than to see our Alma mater at the climax of its rapid growth and prosperity. The excellent education and virtues instilled at our Alma mater have nurtured us to what we are today and has helped us to lead a meaningful life on a foreign soil.

My humble self spent the best part of my life at this great institution, having joined as as a student in early 1950s, continued serving at Jaffna Hindu as a teacher, Deputy Principal and Principal till 19 90.

The prestigious institution we see it today is the result of selfless dedicated philanthropists and educationists who toiled hard over decades to make it the premier Hindu institution for all tamils.

I take pride in saying that our Alma mater has functioned as a Citadel of Tamil and Hindu culture and has produced a number of eminent personalities in all walks of life in its 125 years history. Jaffna Hindu College has a proud history with regards to visits by three dignitaries namely Swami Vivekananda in 1897, Mahatma Ghandi, who has been regarded as father of the Indian nation in 1927 and former President of India and renowned scientist

Dr. A.P.J. Abdul Kalam in 2012. Despite the huge responsibilities at work and at home our old students are making every endeavour towards working for development to the college and the betterment of the community.

In conclusion I express my gratitude to the Old students loyalty towards their Alma mater and wish the celebration every success at all levels.

May Lord shower his blessings on you all.

Saravanamuthu Ponnampalam (Principal to 1984- 1990)

THALAI NIMIR KAZHKAM

[தலை நிமிர் கழகம்]

Hindu Annai is 125 years of age this year, but she is not old. She is still dynamic, vibrant, energetic and moving forward. She has become the envy of many other institutions.

All students, present and past, take pride in saying that they studied at Jaffna Hindu as the college has grown in stature.

Old students of Hindu wherever they may be, Srilanka or abroad, they occupy high positions in government, corporate or in their own enterprises. They exhibit qualities of leadership, perseverance and self-confidence.

They are capable of taking initiatives a quality that was imparted to them while in college.

The students were given plenty of opportunities to organize, to take decisions and to implement club activities and the activities of other organizations and thereby going confidence to shoulder responsibilities. Another factor that contributed to the personality development of the students is the liberal education - not to strict and tolerant - that prevailed. The college climate is conducive for developing ideas freely and independently. Of course, everything is within the frame work of the school system. In the past decades there were instances where our students provided leadership and conducted many agitations, for instance the agitation against double session schools.

A principal or a teacher who had the opportunity to serve at Hindu is fortunate, wherever one goes, he can find our old students and they are always ready to help him. I myself had the personal experience of being helped by our old students while I had an almost fatal accident. I was bleeding in my head and it was difficult to find a suitable vehicle to transport me to hospital. A surgeon from the 94 batch came home, took me to the hospital, examined me and had me sent to the Colombo National Hospital. Even there, an old student of ours, an anesthetist at the National Hospital, took special care and attended to my needs. Such acts are really soul touching.

Immense changes have taken place in the College since the time, I left - physically and academically, but it is admirable that the traditions are maintained. The college reminds us that no individual is bigger than the Institution. The Old Students' Association (UK) is celebrating Annai's 125 years of existence and they are releasing a souvenir on this occasion. It is my privilege to send this message of felicitation to this memorable event. Congratulations and best wishes to Association (UK)

May Hindu annai prosper and continue to be the "தலை நிமிர் கழகம்".

A.Panchalingam

(Principal to 1991- 1996)

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பெருமையையும், புகழையும் இராச்சியத்தில் வெளிக்கொண்டு வரும் ஐக்கிய ஐக்கிய இராச்சியத்தின் யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டுக்கும் நிதி உதவிகள் அளித்தமைற்கு யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி சமூகம் என்றென்றும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

இதற்கு மேலாக, யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினை அர்த்தமுள்ளுதாக்கும் வகையில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கணவைனை இழந்த குடும்பங்களுக்கு நிதியுதவி செய்து சமூகமேம்பாட்டுக்கும் பங்களிப்பு செய்தமையைக் கேள்வியுற்று நான் பெருமிதம் கொண்டேன்.

ஐக்கிய இராச்சியத்தின் யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சேவைகள் மென்மேலும் தொடர எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

அ. சிறிகுமாரன், இளைப்பாறிய அதிபர், 1996 - 2005 யாழ். இந்துக் கல்லூரி.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பரிணாம வளர்ச்சி வரலாற்றினை அசைபோட நீள்நினைவுப் பதிவும் பகிர்வும்

எல்லாப் கிருந்து வைக்கும் பகமும் ஞானக் கண்ணை ஞான வைரவருக்கு!

நூன் கல்வி கற்ற கல்லூரியிலேயே அதிபராகக் கடமையாற்றக் கிடைத்த பெரும் பேற்றை எண்ணி இன்றும் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். கிடைத்தற்கரிய கைங்கரியமாகக் நினைக்கின்றேன். 21.11.2005 முதல் 07.08.2014 வரை

ஒன்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக பல முட்டுக் கட்டைகளுக்கும் இடையூறுகளுக்கும் முகம் கொடுத்து ஞான வைரவரின் அருளாட்சியும் உருவாக்கிய ஆன்மீக வழிப்படுத்துவதற்கு கல்லூரியை சிந்தனை வாதிகளின் நல்லுள்ளச் செயற்பாடுகளின் வினைத் திறன்களே விளை திறன்களாக படிந்து உருவகித்தது என்பதை உறுதிபட நம்புகின்றேன்.

கூறும் நல்லுலகம் மட்டும் மற்றையோரும் அதிசயித்து வியந்து போற்றும் எமது கல்லூ கமிழ் பதவியேற்ற காலத்தில் போர்க்காலச் சூழ்நிலையாலும் பொருளாதார நலிவினாலும், புலப்பெயர்ச்சியின் கல்விச் சமூக வாழ்வு தளர்வுற்று உயிர்மையற்று இருந்தது. எந்த வேளையில் என்ன நடக்குமோ என்று ஏக்கமும் மாலை வேளையில் மயான அமைதியும் யுத்தக் கெடுபிடிகளும் நிர்வாக மதியூகமாகவும் கத்தி முனையில் நடக்கும் நுட்பத் தன்மையுடனும் இயந்திரத்தை இயக்க வேண்டியிருந்தது.

அதிபர் தரம் பெற்றவர்களும் சேவை மூப்புடைய ஆசிரியர்களும், பிரதி அதிபர்களும் கடமையிலிருந்த போதும் சாதாரண கணிதபாட ஆசிரியர் ஒருவரிடமிருந்தே கல்லூரி நிர்வாகத்தை பொறுப்பேற்றேன் என்பதன் மூலம் ஏதோ ஒரு வகையில் முரண்பட்டால் மழுங்கடிக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தையே முன்னெடுக்க வேண்டிய சூழலை நெறிப்படுத்த சிவஞான வைரவர் வழிகாட்டினார் என்றே நம்புகின்றேன்.

பதவியேற்ற அன்று சிவதொண்டர் நிலையத்திற்குச் சென்று செல்லத்துரை சுவாமிகளிடம் பெற்றேன். அவர் கூறிய வார்த்தைகள் என்மனதில் இன்றும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. ''பல பிரச்சனைகள் வரும் பயப்பட வேண்டாம் உறுதியுடன் உமது கடமைகளைச் செய்யும் எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கும்" என்று ஆசி கூறினார்.

அன்னைய அடிப்படைத் தேவைகளில் மாணவர்களின் பாதுகாப்பை கல்லூரியிலும் தெருவீதிகளிலும் வீடுகளிலும் எவ்வித துன்பமின்றி பாதுகாக்க வேண்டிய முதன்மைக் கடமையாயிருந்தது. சாதாரண தனி மனிதன் ஒருவனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத துன்பங்களுக்கும் ஏன் என் உயிர் அச் சுறுத்தலுக்கும் மத்தியிலும் மாணவர்களின் பாதுகாப்பைக் கட்டிக் காத்தேன் என்பதை நல்லுள்ளங்களின் கொள்வார்கள், இவ்வேளையில் எனக்கு ஆசிரியர்கள் அறிந்து பல உணர்வுகள் உணர்ந்து உறுதுணையாக இருந்தார்கள். எனது உறவுகளும் கைகொடுத்து உதவினார்கள்.

ஆசிரியர் வளம் ஏனைய பாடசாலைகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது கணிசமாகவிருந்த போதும் பாடரீதியில் கேவைக்கான அசிரியர்கள் இருக்கவில்லை 1995ம் ஆண்டு புலப்பெயர்வுக்கு முன் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அதிபர்களின் விருப்புக்கேற்ப சுண்டிப்பார்த்து உள்வாங்கப்படுவார்கள் என்று கூறுவார்கள். ஆயினும் மீள்குடியமர்வுக்குப் பின் ஆசிரியர் வளம் திருப்பதிகரமாக அமைந்த போதும் கல்வி அமைச்சினாலேயே நேரடியாக நியமிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடயங்களைப் பெரிதாக வெளியில் சொல்லாவிட்டாலும் மனம் குறுகிப் போன சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. சரியும் தவறும் கலந்ததுதான் வாழ்க்கை என்பதை ஆசிரியர் வளங்களிலிருந்து இந்து அன்னை எனக்கு போதித்திருக்கிறார்.

கல்லூரியின் பௌதிக வளங்களிலும், கற்றல் செயற்பாடுகளிலும் விளையாட்டு மற்றும் இணைபாடச் செயற்பாடுகளிலும் நல்ல கூடிய மதிப்பெண்களை எனது அதிபர் காலப் பகுதியில் பெற்றுள்ளது என்பதை யோசித்து என்னுடைய செயற்பாடுகளை மதிப்பீடு செய்கின்றேன். கற்றல் செயற்பாடுகளில் க.பொ.த சாதாரண தரப்பெறுபேறுகள் முக்கியம் பெற்றுள்ளது. இப்பெறுபேற்றில் கணிதம், தமிழ் உட்பட 100% பெறுபேற்றைப் பெற்றுக் கொள்வது என்பது மிகமுக்கியமான விடயமாகக் கொள்ளப் படுகின்றது. 2008ம் ஆண்டு க.பொ.த சாதாரணதரப்பரீட்சையில் இருந்து நான் ஓய்வு பெறும் வரை 100% சித்தி பெறப்பட்டுள்ளது. இது கல்லூரி வரலாற்றில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உச்சமட்டச் சாதணையாகும். எனது பதவிக் காலத்தில் தேசிய மட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஐந்து மாணவர்களில் முதல் நான்கு மாணவர் எமது கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கு ஜனாதிபதியினால் கொழும்பில் கௌரவிப்பு வழங்கப்பட்டது. அந்நிகழ்விற்கு நானும் சென்றிருந்தேன் 2014ம் ஆண்டு க.பொ.த சாதாரண தரப்பரீட்சையில் கல்லூரியின் வரலாற்றில் ஆகக்கூடுதலாக 18 மாணவர்கள் 9A சித்திகளையும் 32 மாணவர்கள் 8 சித்திகளையும் பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

க.பொ.த உயர்தரப்பரீட்சையிலும் தேசிய மட்டத்திலும் மாவட்ட இகே மட்டத்திலும் முன்நிலை வகித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 2014ம் ஆண்டு க.பொ.த உயர்தரப்பரீட்சையில் கணிதப்பிரிவில் எமது கல்லூரி மாணவன் தேசிய மட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றதுடன் 23 மாணவர்கள் மூன்று பாடங்களிலும் (3A) A தரச்சித்தியைப் பெற்றனர். அத்துடன் 271 மாணவர்கள் என்றும் இல்லாத அளவிற்கு பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு தகுதி பெற்றுள்ளனர் என்பதை நினைத்து பெருமிதம் அடைகின்றேன். கணித விஞ்ஞான ஒலிம்பியாட் போட்டிகளில் தேசிய மட்டத்தில் வெற்றியீட்டிய மாணவர்கள் சர்வதேச ரீதியாகவும் இந்தியாவில் லக்னோவிலும், ஈரான்னிலும், சீனாவிலம். பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிலும், இந்தோனேசியாவிலும் ' சர்வதேசப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பதக்கங்களைப் பெற்றுள்ளார்கள். சர்வதேச ரீதியாக வருடாவருடம் இந்நிலைமை கக்க வைத்திருப்பது கண்டு பெருமிதமடைகின்ரேன்.

மேலும் கல்லூாயில் பதவி ஏற்ற காலத்தில் போரின் காரணமாக கல்லூரியின் அடிப்படைத் தேவைகளான தளபாடம், வகுப்பறைகள், இரசாயணப் பொருட்கள், ஆய்வுகூட வசதிகள், கணினி ஆய்வுகூட வசதிகள், கடும் வரட்சியினால் ஏந்பட்ட கவின்நிலைச் சூழல், மலசல ഖசகியின்மை. Jal மாணவர்கள் போசாக்கு இன்மையினால் வகுப்பறையில் பசியினால் மயங்கி விழும் அதிகரித்த மாணவர் தொகை, குடிநீர் பிரச்சினை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறுவதற்கு விடா முயற்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. கல்லூரியின் வளர்ச்சி கருதி அல்லும் பகலும் சிந்தித்து தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களை ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மனம் நாடாத இடமெல்லாம் உதவிகேட்க வைத்தது. அரசியல் வாதிகள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், மேலதிகாரிகள், பழைய மாணவர் சங்கங்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், தனிப்பட்ட நலன்விரும்பிகள், போன்றோரிடம் எல்லாம் உதவிகள் பெற்று பாடசாலையின் அடிப்படைத்தேவைகள் ஓரளவிற்கு பூர்த்தியாக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

எல்லாற்றுக்கும் மேலாக கல்லூரி அன்னையின் பழைய மாணவர்கள் பெரும் பங்களிப்பை வாரி வழங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணம் பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம், பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியம், பன்னாட்டு பழைய மாணவர் சங்கங்களான யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் UK, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் ஒன்றியம் UK, கனடா பழைய மாணவர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம் அவுஸ்ரேலியா (சிட்னி), பழைய மாணவர் சங்கம் மேல்போன், பழைய மாணவர் சங்கம் கவிஸ், பழைய மாணவர் சங்கம் ஜேர்மன், பழைய மாணவர் சங்கம் நோர்வே, பழைய மாணவர் சங்கம் அமெரிக்கா என்பன எனது பதவிக் காலத்தில் நிறையவே உதவிகள் புரிந்தனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களையும் நன்றிகளையும் இவ்விடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவர்களின் உதவிகளினால் பாடசாலையின் பௌதீகத்தேவைகள் ஓரளவு நிறைவு செய்யப்பட்டது. நான்

இப்பாடசாலையில் பொறுப்பேற்ற போது கல்லூரி பிரார்த்தனை மண்டபம் அரசநிதி, கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கநிதி என்பவற்றின் உதவியினால் புனரமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இராணுவக் ഖേതെ இடையில் நிறுத்தப்பட்டு அரசநிதி திரும்பிச் செல்லுகின்ற நிலை காணப்பட்டது. இதனைக் கருத்திற்கொண்டு கல்வித் திணைக்களத்துடன் இணைந்து இவ்வேலை பல நெருக்கடிகள் உயிர் அச்சுறுத்தல்களுக்கிடையில் பூரணமாக நிரைவேற்றப்பட்டது.

மாணவர் விடுதியை மீள ஆரம்பிக்க வேண்டும் 61601 விரும்பினேன். அவ்விடுகி பாம்புகள் குடியிருப்பாக இருப்பதை அவகானிக்கு இதனை புனரமைப்புச் செய்து கொள்ள லண்டன் பழைய மாணவர் சங்கத்தை நாடினேன். (2007) அவர்கள் பெரியளவில் நிதிப்பங்களிப்புச் செய்து அழிவடைந்திருந்த விடுதி மண்டபம் KSS என்ற பெயருடன் இயங்கத் தொடங்கியது. உள்ளக வீதிகள் குமாரசுவாமி மண்டபம் திருத்தம் வர்ணம் தீட்டுதல் என்பவற்றுக்காக கனடா பழைய மாணவர் சங்கமும் சுவிஸ் பழைய மாணவர் சங்கமும் நிதி உதவியளித்து அவ்வேலை (முடிக்கப்பட்டது.

மேலும் நீண்டகாலம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்த மூன்று மாடிக்கட்டிடம் முடிவடையாமல் வாக்கு வாதங்களினாலும், ஒப்பந்த முரண்பாடுகளிலும், கட்டிடக்கலைஞர்களாலும் மற்றும் கணக்கு வழக்கு களின் இழுபறிகளினாலும் இக்கட்டிடம் கவனிப்பார் அற்று தார்பீப்பா தகரத்தினால் அடைக்கப்பட்டு இக்கட்டிடத்தினுள் எவரும் நுழைவதற்கு விருப்பம் இல்லாமல் இருந்தார்கள் எனது காரியாலயுத்திற்கு முன் ஒரு அலங்கோல நிலையில் இக்கட்டிடம் காணப்பட்டது. இன்று வந்து பார்ப்பவர்கள் மூக்கு நுனியில் விரலை வைத்து அசந்து போவார்கள். இக்கட்டிடம் யாவும் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு மூன்றாவது மாடியில் 125க்கும் மேற்பட்ட கணினிகள் பொருத்தப்பட்ட ஆய்வுகூடமும், இரண்டாவது மாடியில் 400 இருக்கைகள் கொண்ட சபாலிங்கம் கேட்போர் கூடமும், கீழ்த்தளத்தில் மாணவர் விடுதி, அழகான சிற்றுண்டிச் சாலை என மிக அழகாக அமைந்துள்ளது.

கணினி ஆய்வுகூடத்திற்கு அரசாங்கம், லண்டன் பழைய மாணவர் , கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம், அவுஸ்ரேலியா பழைய மாணவர் சங்கம் என பலரும் கணினிகளை அன்பளிப்பாக வழங்கி உதவிபுரிந்துள்ளனர்.

2வது மாடியில் 400 இருக்கைகள் கொண்ட சபாலிங்கம் அரங்கத்தை நவீன முறையில் அமைத்துத் தந்தவர் அதிபர் சபாலிங்கத்தின் மகன் டாக்டர் ஜோதிலிங்கம் ஆவார். தனிப்பட்ட நிதியாக இதை அமைத்துத்தந்துள்ளார்.

3 மாடிக் கட்டிடம் பூர்த்தியாவதற்கு யாழ்ப்பாணம் பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், லண்டன் பழைய மாணவர் சங்கம் என்பன உதவி புரிந்தனர்.

கல்லூரியின் தூய்மையையும் பரந்த அறிவையும் வெளிப்படுத்தும் முகமாக வெள்ளை, நீல மயமாக கல்லூரியின் கட்டிடங்கள் யாவும் காரணத்துடன் வர்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. குமாரசுவாமி மண்டப பகுதிக்கான நுழைவாயிலும் கதவுகளும் மதில்களும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் களினால் அமைக்கப்பட்டது.

மேலும் அதே போன்று ஞானவைரவர் கோவில் வாயிற்முகப்பும் கதவும் மதிலும் யாழ் இந்து பழைய மாணவர்களினால் அமைத்து வழங்கப்பட்டது.

அதிபர் விடுதியும், காணியும் லண்டன் பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு 2 $rac{1}{2}$ பரப்புக்காணி யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் நம்பிக்கை நிதியத்திற்கு எமுதப்பட்டது. இக்கொள்வனவு பல இடர்களுக்கும் மத்தியில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்கள் புனரமைப்பு செய்யப்பட்டதுடன் அதற்கான உபகரணங்கள் அவசியமான

இரசாயனப் பொருட்கள் என்பன அவுஸ்ரேலியா பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டது. தரம் 11 மாணவர்களுக்கான விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், இரசாயணவியல் ஆய்வுகூடமும் இவ்வாறு புனரமைப்பு செய்யப்பட்டு கற்றல் திறன் அதிகரிக்கப்பட்டது.

விளையாட்டு மைதானத்தின் பார்வையாளர் அரங்கம் முழுமையாக அவுஸ்ரேலியா பழைய மாணவர் ஒருவரின் செலவில் புதுப்பித்து கல்லூரிக்கு இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டியில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

அதே போன்று லண்டன் வாழ் பழைய மாணவர்கள் மூவர் ஒன்று சேர்ந்து 38 இருக்கைகள் கொண்ட பஸ் ஒன்றினை வழங்கியுள்ளனர். இதன் மூலம் மாணவர்களின் சுற்றுலாக்கள் மற்றும் போட்டிகள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு செல்வதற்கு பெரும் உதவியாகவுள்ளது.

மேலும் நிர்வாக முகாமைத்துவத்தை சீர்ப்படுத்தவும் ஒரே பார்வையின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தவும் வடக்கின் வசந்தம் திட்டத்தின் கீழ் மூன்று மாடிகளைக் கொண்ட கட்டிடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று கல்லூரிக்கு புதுப்பொலிவைத் தருவதினால் பெரும் மனநிறைவு ஏற்பட்டுள்ளது.

இக்கட்டிடத்தின் 1வகு மாடியில் சிவராமலிங்கம் நூல்நிலையம் ஒன்று ஞாபகார்த்த ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் நிதித்திட்டத்தின் கீழ் முரையில் நவீன அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் நிர்வாகக் கட்டிடத்தின் 1வது மாடி நூல்நிலையத்தின் வசகிக்காக திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டதாகும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் ஒன்றியம் UK யின் நிதியீட்டத்தில் நவீன முறையில் அமைந்த மலசல கூடம் விடுதி மாணவர்களின் தேவைக்காக அமைக்கப்பட்டது. விடுதி மாணவர்களின் விருத்தியில் இச்சங்கம் பல சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது. விடுதியில் தங்கியுள்ள 18 வறிய தாய், தந்தையை இழந்த மாணவர்களுக்கு உணவு உடை கல்வித் தேவைகள் அனைத்தையும் வழங்கி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்விடுதியில் தங்கியுள்ள மேலும் 4 மாணவர்களுக்கு கனடா வாழ் பழைய மாணவர் திரு.சந்திரமோகன் மேற்படி நிதியுதவி வழங்கிவருகின்றார்.

அடுத்து P.S.குமாரசுவாமி பூங்காவும் சரஸ்வதி தேவியின் சிலையும் லண்டன் வாழ் பழைய மாணவன் திரு.க.செவ்வேள் அவர்களின் நிதியுதவியுடன் யாழ்ப்பாணம் மாணவர் சங்கமும் சேர்ந்து இத்திட்டத்தை அமைத்துள்ளனர். கற்றல் விருத்திக்கு கவின்சூழல் இன்றியமையாது என்பதை உணர்ந்து இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரம் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஏற்ப இரண்டு மாடிகள் கொண்ட மகிந்தோதயா ஆய்வுகூடம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பம் விஞ்ஞான கணிதம் போன்றவற்றின் தேவைகளுக்கு இது பயன்படுகின்றது.

புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மூன்று மாடி நிர்வாக கட்டிடத்தின் முன் புதிய நவீன முறையில் அமைந்த 125 ஆண்டு நுழைவாயிலும் அதற்கான கதவுகளும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் ஒன்றியம் UK யின் பழைய மாணவர்கள் திரு ப. விவேகானந்தா, திரு கு. சிவாஜி, திரு. A.F. மரியதாஸ், திரு வ. தீபராஜ் மற்றும் திரு த. தயாபரன் ஆகியோரால் ஒன்று சேர்ந்து அமைக்கப் பட்டது. இது எமது கல்லூரிக்கு புதுப் பொலிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

புதிதாக எமது கல்லூரியில் க.பொ.த உயர்தரப் பிரிவில் தொழில்நுட்பம் என்ற துறை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இதன் மூலம் எமது கல்லூரியின் கணிதத்துறை, விஞ்ஞானத்துறை, வர்த்தகத்துறை, கலைத்துறை, தொழில்நுட்பத்துறை என 5 துறைகள் இயங்குவதுடன் 1AB Super என தரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இத்துறையின் கல்வித்தேவைக்காக எனது காலத்தில் தொழில்நுட்ப வளாகம் என்ற மூன்று மாடிக்கட்டிடமும் அதற்குரிய உபகரணங்கள் இயந்திரங்கள் அரசநிதி மூலம் ஒதுக்கப்பட்டு கட்டிட பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும் கனடா பழைய மாணவர் சங்கத்தின் நிதி உதவியுடன் 200 அடி நீளமான துவிச்சக்கர வண்டி நிறுத்தும் மண்டபம் மாணவர்களின் தேவைக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் விளையாட்டு மைதானத்தின் விருத்திக்காக மைதானத்தின் வடக்குப் பகுதியில் 1 ½ பரப்புக் காணி கொள்வனவு செய்து கல்லூரிக்கு கனடா பழைய மாணவர் சங்கம் வழங்கியுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றேன். அத்துடன் புதிய நிர்வாகக் கட்டிடத்தின் முன்பாகவுள்ள 100 அடி மதில்களையும் இவர்களின் நிதிமூலமே அமைத்து வழங்கியுள்ளனர்.

அடுத்து எனது சேவையில் மிகவும் மனநிறைவு கொள்ளத்தக்க பணியாக கல்லூரி வளாகத்தில் அமர்ந்து அருள்பாலிக்கும் சிவஞான வைரவரது ஆலயம் புனராவர்த்தனம் செய்யப்பட்டு முற்றிலும் திருத்தியமைக்கப்பட்டு அழகிய தோற்றப்பாட்டுடன் அமர்ந்திருக்கும் வைரவர் உள்ளம் நெகிழ உருகி நிற்பவர்களுக்கு எழிலுடன் காட்சி தருவது அறிவியல் உலகமும் சமய உலகமும் சந்திக்கும் சரியான இடமாக அமைந்திருக்கின்றது.

கல்லூரியின் விளையாட்டுத் துறையும் புத்தொளி பாய்ச்சப்பட்டு தடைகள் நீக்கப்பட்டு சீர்செய்யப்பட்டதால் பல்துறை, விளையாட்டுக்களிலே உந்துதல் ஏற்பட்டு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. கிறிக்கட் போட்டிகளில் பெருவளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. மாவட்ட மட்டத்தில் மட்டுமல்லாது தேசிய மட்டம் வரை சென்று பல சாதனைகளையும் வெற்றிகளையும் எமது மாணவர்கள் பெற்றனர். 17வயதுப் பிரிவில் தேசிய மட்ட ரீதியாக பிரிவு III இல் இருந்து பிரிவு II ற்கு உயர்வு பெற்று வரலாற்றுச் சாதனையை இந்துக் கல்லூரி பெற்றுக் கொண்டது.

"இந்துக்களின் போர்" என்ற மாபெரும் துடுப்பாட்ட சுற்றுப்போட்டி யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்கும் 2008ம் ஆண்டு முதன் முறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2012வரை இப்போட்டிகள் வருடா வருடம் மிகச் சிறப்பாக இடம் பெற்றது. இக்காலப்பகுதியில் தான் இரண்டு பாடசாலைகளினதும் துடுப்பாட்ட வீரர்கள் தேசிய மட்டத்து சாதனை படைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத தக்கதாகும். தற்போது சில ஒழுக்கம் சம்மந்தமான காரணங்களுக்காக தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தப் பட்டது. ஆனால் விளையாட்டு வீரர்களின் திறன் இதனால் இல்லாது போகும் எனவே மீண்டும் இது தொடர வேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றேன்.

2012ம் ஆண்டு கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரிக்கும் எமது கல்லூரிக்கும் இடையே V.T.S.சிவகுருநாதன் ஞாபகார்த்த மாபெரும் துடுப்பாட்டப் போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கான ஒழுங்குகளை கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் மேற்கொண்டது. 2013ம் ஆண்டு எமது கல்லூரி மைதானத்தில் இடம் பெற்ற மாபெரும் இரு கல்லூரிகளுக்கான போட்டியில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி 8 விக்கட்டினால் வெற்றி கொண்டு ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையை படைத்தது. இவ்வெற்றி எமது கல்லூரி துடுப்பாட்ட வீரர்களுக்கு பெரும் உந்து சக்தியைக் கொடுத்தது எனலாம்.

இந்துக்களின் போர் என்ற மாபெரும் துடுப்பாட்டப் போட்டி கொழும்பு பம்பலபிட்டி இந்துக் கல்லூ ரிக்கும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கும் இடையில் 2012ல் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதிலும் எமது கல்லூரி மாபெரும் வெற்றிகளை பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கூடைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் எமது கல்லூரி அணி, வலய மட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாகாண மட்டம், என்ற அனைத்து மட்டங்களிலும் முதல் இடத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வருடமும் தேசிய மட்டத்திற்குச் சென்று சாதனைகள் பல படைத்துள்ளனர். வட மாகாணத்தில் முதல் சிறந்த அணியாக இருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

சதுரங்கப் போட்டிகளிலும், வலயமட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாகாண மட்டங்களில் 17 வயது, 19 வயதுப் பிரிவுகளில் முதல் இடத்தைப் பெற்று வருகின்றார்கள். தேசிய மட்டத்திலும் பல சாதனைகள் படைத்துள்ளனர்.

மேலும் மேசைப்பந்து, பூப்பந்து போட்டிகளிலும் எமது கல்லூரி கணிசமான வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளது.

இக்காலப்பகுதியில் பளுதூக்கும் போட்டியில் மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு பல பதக்கங்களை மாகாண மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் பெற்றனர். இவ் ஆரம்பத்தினால் இன்னும் தொடர்ந்து பல வெற்றிகளை கல்லூரி அன்னைக்கு தேடிக் கொடுத்துள்ளனர் இது பாராட்டத்தக்க ஒன்றூகும். யுரழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களை இலகுவில் வெற்றி பெற முடியாது என்ற கருத்து இன்று வலுப்பெற்று வருகின்றது என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிலும் வலயமட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாகாணமட்டம், தேசிய மட்டம் என பல சாதனைகளைப் பெற்றதுடன் அதிகளவு பதக்கங்களை பெற்று வடமாகாணத்தின் சிறந்த கல்லூரியாகவும், வடமாகாணத்தில் அதிகளவு பதக்கங்களைப் பெற்ற கல்லூரியாகவும் விளங்குகின்றது. குறிப்பாக சர்வதேச ரீதியாக அவுஸ்ரேலியாவில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுநர் போட்டியில் செல்வன். இ. செந்தூரன் உயரம் பாய்தல் நிகழ்வில் 1.95மீற்றர் உயரும் பாய்ந்து வெள்ளிப் பதக்கத்தை பெற்று உலக சாதனையைப் பெற்றுக் கொண்டமை பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இதுமட்டுமல்லாது எமது கல்லூரி மாணவர்கள் அகில இலங்கை தமிழ்மொழித் திறன் போட்டிகளில் மாகாணமட்டத்தில் 15க்கு மேற்பட்ட பதக்கங்களையும், தேசிய மட்டத்தில் 10க்கு மேற்பட்ட பதக்கங்களையும் பெற்று வடமாகாணத்தின் சிறந்த கல்லூரியாக வருடா வருடம் பெற்றுள்ளது என்பதும் ஆங்கில தினப் போட்டிகளில் எனது காலத்தில் தேசிய மட்ட பரிசுகள் கிடைத்துள்ளமை சிறப்பான அம்சமாகவுள்ளது எனலாம்.

கணினி தொழில்நுட்ப போட்டியில் எமது கல்லூரி மாணவன் தேசிய ரீதியாக 1ம் இடத்தைப் பெற்று பதக்கத்தை பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் ஒன்றியம் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் அழைப்பின் பேரில் 2010.12.02ம் திகதி லண்டனுக்கு அழைக்கப் பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டேன். ஒரு மாதம் லண்டனில் சகல இடங்களுக்கும் சுற்றுலா சென்றதுடன் அங்குள்ள பழைய மாணவர்கள் அனைவரும் என்னை அன்புடன் வரவேற்று கௌரவித்தமை எனது வாழ்நாளில் மறக்க முடியாதவையாகும். இங்கு விசேடமாகக் காலஞ்சென்ற தீபராஜ் அவர்கள் என்னை அழைத்து உபசரித்ததை இன்றும் என்றும் குறிப்பிடத்தக்கது. லண்டன் பாராளுமன்றம், ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றுக்கும் சென்றிருந்தேன்.

2006ம் ஆண்டு கனடா பழைய மாணவர் சங்கம் எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்த போதும் வீசா மறுக்கப்பட்டமையால் அங்கு செல்ல முடியவில்லை அது எனக்கு மன வருத்தத்தை ஏற்படுத்தினாலும் கனடா வாழ் இந்துவின் புதல்வர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

மேலும் யாழ் இந்துவின் அதிபர் காலச்சேவையில் 07.04.2006ம் திகதி தவத்திரு ஸ்ரீலஸ்ரீ ரவிசங்கர் குருஜீ வருகை தந்து எமது விளையாட்டு மைதானத்தில் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்றை நடாத்தனார். இவரது வருகை எனது கடமைக்கு உரமூட்டின.

அடுத்து 23.01.2012ல் முன்னாள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரும் அணுவிஞ்ஞானியுமான டாக்டர்.A.P.J.அப்துல் கலாம் அவர்கள் வருகை தந்து குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் மாபெரும் உரை யாற்றினார். ஆண்மீகத்தின் வருகையாக சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களும், அகிம்சையின் வருகையாக மகாத்மா காந்தி அவர்களும் தற்போது அறிவியலின் வருகையாக டாக்டர்.A.P.J. அப்துல் கலாம்

அவர்களின் வருகையும் விளங்குகின்றது. எனது அதிபர் பதவிக் காலத்தில் இவ்வருகையானது எனக்கு கிடைத்த பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

மேலும் எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவனும் விஞ்ஞானியுமான பேராசிரியர் சிவலிங்கம் சிவானந்தன் அவர்கள் 16.04.2014ல் கல்லூரிக்கு வருகை தந்து குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் உரையாற்றினார். உலகின் சிறந்த விஞ்ஞானி என அமெரிக்க ஜனாதிபதியினால் கெரவிக்கப்பட்ட இவர் எனது காலத்தில் வருகை தந்தமை எனது சேவைக்கு கிடைத்த வெற்றி என நினைக்கின்றேன்.

எனது அதிபர் சேவையை மதித்து மத்திய கல்வி அமைச்சு 2012ம் ஆண்டிலும் 2013ம் ஆண்டிலும் சிறந்த அதிபருக்கான "பிரதீபா பிரபா" விருது ஜனாதிபதியினாலும் கல்வி அமைச்சரினாலும் வழங்கி இக்கௌரவிப்பு இக்கல்லூரியினால் எனக்கு கிடைத்த கௌரவம் கௌரவிக்கப்பட்டது. என்ளே கருதுகின்றேன்.

போர்க்காலச் சூழ்நிலையால் கருமேகங்கள் சூழ்ந்திருந்த வேளையிலும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூ ாயிில் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றி அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை அறிந்திருந்தும் முதலில் சாதிக்காது கொடுத்து வரவேந்பார்கள் காம் நினைத்தததை விடின் விமர்சிப்பதும் வீண்கதை அளப்பதும் பின் போவென்று விரட்டுவதையும் தெரிந்திருந்தும் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலப்பகுதியை மனநிறைவுடன் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்.

கல்லூரியின் 125ஆவது ஆண்டு விழாவை வழுகெழு விழுமியம் சிறப்புகளுடன் என்றும் இளமை குன்றாது தொடருறு சாதனைகளுடன் பூத்துக் குலுங்கி இளநகை தவழ உலகமெல்லாம் புகழ் மணக்க விமரிசையாக கொண்டாடுவதற்கு வழி கொணர்ந்தேன். வீண் கதைகளையும் விமர்சனங்களையும் செயல் வீரர்களாக எங்களை உருமாந்நிக் கொள்வோம். கூர நோக்கில் செயற்படுவதுடன் நன்றியுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை தொடர்ந்து எதிர்கொண்டு எங்கள் அன்னையின் மகிமையை குன்றாது காப்போம்.

> "தமிழரெம் வாழ்வினிற் தாயென மிளிரும் தனிப்பெருங் கலையகம் வாழ்க"

தமிழர் தலைநிமிர் கழகமும் இதுவே!

வீரவாகு கணேசராஜா B.Com, M. Ed, SLPS I, SLEAS ஓய்வுநிலை அதிபர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

பிரதி அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி (Deputy Principal)

தமிழரெம் வாழ்வில் தாயென மிளிரும் தனிப்பெரும் கலையகம்,

தன்னிகரின்றியே வையகம் புகழ்ந்திட வாழி ! எனத்தினமும் வாயார நாம் வாழ்த்தி பாடுவதொன்றும் வீணாகவில்லை என்பதற்கு மற்றுமோர் எடுத்துக் காட்டாக வெளிவருகின்றது இலண்டன்வாழ் இந்து அன்னையின் புதல்வர்களால் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிச்சபையின் வெளியீடான இந்துக் கல்லூரியின் 125ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலர்.

நாம் பிறந்த வீட்டிலும் (யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில்) 125ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடப்படவிருக்கும் இவ் வேளையில் அன்னையின் புதல்வர்கள் காம் புகுந்க வீடுகளிலும் (உலகநாடுகள்) இவ் விழாவை வெகு விமரிசையாக கொண்டாடுவது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. எதிர் வரும் 24.09.2015 125ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழா மலரினை நாம் கல்லூரியில் வெளியிடவிருக்கும் இவ்வேளையில் இலண்டனிலிருந்தும் அன்னையின் புதல்வர்களால் 125ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டிய மலர் இந்துக் கல்லூரயின் புகழ் பரப்பி வெளிவருவதில் நானும் மட்டில்லாப் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

இந்நூலிற்கான ஆக்கங்கள், வாழ்த்துக்கள், செய்திகள் என்பவற்றை சேகரிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த திரு சிவாஜி அவர்கள் சுழலும் பம்பரமாய் ஓய்வுஒழிச்சலின்றி, ஊன்உறக்கமின்றி ஒரு சூறாவழிச் சுற்றுப்பயணத்தை நடாத்தி என்னிடமும் வாழ்த்துச்செய்தியை கேட்டிருந்தார். அவரது முயற்சி சிறப்புடன் நிறைவேற எனது வாழ்த்துக்கள்.

உலகலொம் உணர்ந்து போற்றுதற்கரியவளாக இந்து அன்னயைின் புகழைப் பரப்புவதில் புதல்வர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஆரோக்கியமான செயல் கண்டு உலகில் மட்டுமல்ல

தளத்தில் நின்று செயலாற்றும் அன்னையின் புதல்வர்களாகிய நாமும் புளகாங்கிதம் அடைகின்றோம். இந்துக் கல்லூரியின் புகழை குன்றிலிட்ட விளக்காக ஒளிரச் செய்ய இவ்வாறான வெளியீடுகள் இலண்டனுடன் நின்றுவிடாது ஏனைய நாடுகளிலும் வெளிவரவேண்டுமென்பது எனது வேணவா. இன்று நேற்று அல்ல அன்று முதல் தொன்றுதொட்டு உம் போன்றவர்களின் இவ்வாறான முயந்சிகளே கலாமென்றும், ஆனந்தகுமாரசுவாமிவிவேகானந்தரென்றும் உன்னத காந்தியென்றும் மனிதர்களை இங்கே காலடி பதிக்க வைத்தது என்றால் மிகையல்ல. போற்றுவார் போற்றட்டும் नन கடமையே கண்ணாக அன்னையின் புகழ்பரப்பும் இவ்வாநான நிகம்வகளை புதல்வர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமெனக்கேட்டு இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல சிவஞான வைரவப்பெருமானை வேண்டி எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் நூலாக்க குழுவிற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி

அன்புடன்

சதா.நிமலன்

பிரதி அதிபர்.

Principals of Jaffna Hindu College

Gathered on 4th April 2015 to grace the Occasion of inaugurating Sabalingham Auditorium

Principals of Jaffna Hindu College

Iyampillai . Thayanandarajah

2014-Todate

The new Performing Principal, Mr.Iyampillai Thayanandarajah, had his primary education at Delft West Maheswari Vidyasalai and had his secondary education at Jaffna Hindu College from 1972-1976 (A/L Commerce). He earned his BCom degree from Jaffna University B.Com (1978-1982). On completing his studies, he joined the teaching service, taking his first teaching appointment at Mannar District St. Sevier Girls' College. In 1987, he became the Principal of Mannar Sithy Vinayagar Hindu College. The school had only 18 Students and was a type-2 school when he took over. Now it has 1855 students and was upgraded to 1 AB grade. It became a National School in December 1999. The new Performing Principal also worked for 3 years in Singapore as a Head Administrator at Singapore Ceylon Tamil Association.

Ganesarajah .V

2005 to 2014

He had his primary education in Nainativu Nagapooshani Vidiyalayam and got through his secondary education from Nainativu Maha Vidiyalayam. He got his higher education from Jaffna Hindu College and entered to University of Peradeniya and completed his BCom Degree from there. Then he did post graduate diploma in Education at Uninversity of Jaffna. He got his SLPS I (Sri Lanka Principals Service) in 1989 (1st June 1989). He served as principal at Aththiyar Hindu College, Neervely upto 1995. Then he continued his career as Director of Divisional Education office Vavuniya South. He took over the duties at Jaffna Hindu College on November 21, 2005. He has been promoted to SLEAS-III from October 2009.

A. Srikumaran

1996 to 2005

He is an old boy and an arts graduate started his teaching career in Nuwara Eliya and then moved on to Arunodhaya College as its principal in the early nineties. He assumed duties as Principal in 1996 and continued in that office until his retirement in 2005. During his period the school saw many innovative changes. It could be said to his credit that he was invited as the first functioning Principal to be the chief guest for the London annual "Kalaiarasi "festival of our OBA branch there.

A. Panchalingam

1991 to 1996

He was an old boy of Jaffna Hindu College and entered the University from there. After graduation, he joined the staff of Kokuvil Hindu College where he became Principal later. In 1991, he was appointed as the Principal of Jaffna Hindu and continued till his retirement in 1996. His period saw a series of innovations in keeping with modern educational trends to improve learning and teaching skills. Special mention could be made of developing science education and expanded library facilities. It was trying time then to run the school and he succeeded in facing many of the challenges successfully.

K.S.Kugathasan

1990 to 1991

He was Principal of the school for a short period before his retirement from service. He joined Jaffna Hindu from Nelliaddy M.M.V and taught Biology in the higher forms. He was the principal during the centennial celebration of the college.

S. Ponnampalam

1984 to 1990

He joined his alma mater in 1960 as a teacher of Chemistry and Zoology for the Advanced Level classes and continued his service for three decades till 1990 in different capacities, first as Vice Principal and from 1984 to 1990 as the Principal. It was a trying time to head a school at that time and he successfully hurdled many challenges. The school, in spite of the situation in the country, saw many beneficial innovations. In 1990, he went on transfer to head another of his old school, Skandavarodaya.

P.S.Kumaraswamv

1975 to 1984

He was a student, teacher and finally retired as Principal from Jaffna Hindu. From the primary level to his retirement he grew with the school and the lives of both were inter-twined. On finishing his degree, he was one of those hand picked by Principal A.Cumaraswamy to teach History in the Advanced Level classes. After a long career as a teacher, he left on being selected to join the Ceylon Education Service and later was Principal of Karainagar Hindu College, Kokuvil Hindu College and Mahajana College before taking over at Jaffna Hindu College in 1975. He being an athlete and a scout in his younger days, later as a teacher and as the head of the school, contributed in no small measure for the wholesome development of all the students under his charge. During his headship, the institution excelled in all fields and shone as a model national school.

E.Sabalingam

1971 to 1975

He was an old boy of Jaffna Hindu College and an experienced teacher for a long time at Kokuvil Hindu College. He moved to Jaffna Central College as Principal where he proved himself to be an efficient educational administrator. In 1971 he took over the Principal ship of his alma mater, Jaffna Hindu College, and continued with great success till his retirement in 1975. He was a strong believer in the theory that discipline is a forerunner for good education. Wherever he was in charge, there was a high level of discipline and it helped the smooth running of the school. He being a great sportsman during his school days and a popular football referee did all in his power to raise the standard of all sports activities at school to make the institution an outstanding one, not only in the educational level, but also in the multifarious sports activities. He was an active teacher trade unionist having been the President of the A.C.U.T. and had represented the country in many international conferences. He was part of many foreign educational tours organized by teachers' union for the welfare of teachers. Been an active teacher trade unionist, he always looked after the interest of the teachers well. In running the school, his actions were always child centered. Jaffna Hindu was raised to the highest possible levels during his stewardship.

M.Karthigesan

1971

Principal A.Cumaraswamy took the bold step of appointing him to the staff in 1946 considering his academic brilliance. He was a man of many parts. He was an excellent teacher of English, Mathematics; a cricketer and a cricket commentator, and edited the school Journal "Young Hindu" for many years. He represented Vannarponnai in the Jaffna Municipal Council. He crowned his career at Jaffna Hindu College as acting head for a short time in 1971, later moved on to be the Principal at Kopay Christian College and finally retired from service as Principal of Pandaterruppu Hindu College. He is popularly called as "Communist Karthigesan."

1964 to 1971

He served his alma mater in different roles at different times — as a English teacher in the mid forties, as a Vice Principal from 1962 to 1964 and as the Principal till he retired in 1971. He was well versed in Comparative Literature and Hinduism. All his teaching intertwined with humor were enjoyed well by the dullest to the brightest. He was a strong fighter for the rights of the teachers, was the President of the A.C.U.T., represented the country in many international conferences and as the Editor of the "Ceylon Teacher" portrayed the country to the highest level in the global arena. After retirement he was the Chief Editor of "Eelanadu", the only national newspaper from the north. Being a master of both English and Tamil literature, his highly informative, comparative, and sarcastic editorials were keenly awaited every morning by the large readership.

1962 to 1964

He joined his alma mater in 1928 after his degree and continued in the same school until his retirement in 1964. He started as a teacher of Mathematics and Physics in the higher forms, was Vice Principal from 1953 to 1962 and then Principal till 1964. He was a successful teacher of his subjects and students always appreciated him for his care and attention to raise the level of the weakest in the class. Having captained the University soccer team, he always had an abiding interest to develop all sports activities among the students and played tennis till his last days. He was steady and smart in all his dealings and had a methodical approach whether in teaching or administration. He always practised what he preached. The administration block of the school was named after him.

V.M.Asaipillai

1952 to 1961

An Engineer by profession, he was the Vice Principal for almost eighteen years and principal for a decade during which time the stature of the institution reached the highest levels. He was a successful teacher of Physics and Advanced Mathematics in the Advanced Level classes during his entire period. At the national level, highest number of students in the Physical Science stream entered the university from Jaffna Hindu and the college was ranked number 1 in the A/L results in that stream. He was instrumental in reaping the harvest of the previous regime. He always measured his words and quick in making decisions. Being a man of few words, he could finish the staff meetings within half an hour but covering larger areas of activities. He inculcated the idea of system and method for the whole school community. He had clarity of thought and all the programmes whether of his own or for the school were well set and one could set one's watch by his movements.

A.Cumaraswamv 1933 to 1952

He was the first old boy to become Principal of the school in 1933 and the first Principal to die in harness in November 1952. He was an educationist of no mean repute that the country had produced and gave the necessary lead for many educational reforms in the country. He laid the foundation for the growth of the institution in later years and who had a noble vision for a broader education for the children. He was the first to welcome the free education scheme, the swabasha education system and mooted the idea of founding the Jaffna Hindu Ladies College. The expansion of the sports ground and many sports activities, expansion of the science laboratory, creation of the laboratory facility for Geography and handycrafts, improving the facilities of the library, magazine for the students, Lyceums and the Parliament in school were all his brain child, all of which spread their tentacles in the later years. Many of his ideals and principles were meticulously followed in the later years for the expansion and glory of the college. The golden jubilee of the college was celebrated during his period.

V.R.Venkataramanan 1928 to 1933

The first head of Jaffna Hindu College to make meaningful curricular innovations and introduced the concept of the old boys participation for the welfare of the school.

M. Sabarathnasinghe

1927 to 1928

A veteran teacher and one of the pillars of Jaffna Hindu College at its early years. He was a pioneer in scouting and was Principal for a short time around 1927-1928 before being appointed Principal to our branch school, Vaddukoddai Hindu College. During his period as Principal, Mahathma Gandhiji visited the College.

W.A.Troupe

1926 to 1927

The only Britisher to head the Jaffna Hindu College. He organized a library in his own quarters to promote the habit of reading in the children.

N.Selvadurai

1916 to 1926

In the earlier days the school was popularly called the "Selvadurai School". He strived hard to put the school in the educational map of the country. He was Principal from 1892 to 1909 and then after a break at Kandy Trinity College, again held office from 1916 to 1926. He was responsible for organizing the higher classes preparing students for the Indian University examinations and elevating the institution from the status of a school to that of a college. During his period, a college development fund was established by raising funds in Ceylon and Malaya. He, after retirement, represented the Kayts seat in the country's legislature.

B.Sanjiva Rao

1913 to 1914

A renowned educationist and linguist who later became the Vice Chancellor of the Benares Hindu University. As Vice Chancellor, he visited Jaffna Hindu College twice, once as the chief guest for the prize day in the mid forties.

G.Shiva Rao

1910 to 1913

A role model educationist who initiated the organization of the library, hostel, laboratories and the school magazine. The Old Boys' Association Colombo branch was inaugurated by him. With his initiative a club was formed in Madras to fund for the library and many books were bought with that fund.

N.Selvadurai

1892 to 1909

In the earlier days the school was popularly called the "Selvadurai School". He strived hard to put the school in the educational map of the country. He was Principal from 1892 to 1909 and then after a break at Kandy Trinity College, again held office from 1916 to 1926. He was responsible for organizing the higher classes preparing students for the Indian University examinations and elevating the institution from the status of a school to that of a college. During his period, a college development fund was established by raising funds in Ceylon and Malaya. He, after retirement, represented the Kayts seat in the country's legislature.

S.Godman Appapillai 1890 to 1892

The first Headmaster of the "Native Town High School" (Shifted from Main street to the present site) the forerunner to the present Jaffna Hindu College.

Compiled by Gunaratnam Partheepan

CHIEF JUSTICE'S CHAMBERS, SUPREME COURT, COLOMBO 12, SRI LANKA.

Fax : ++94 (0) 11 2437534 Tele : ++94 (0) 11 2422142

E-mail: scjlib@sltnet.lk

17th June 2015

අගුවිනිශ්චයකාර නිලමැදිරිය, ශුේෂ්ඨාධිකරණය, කොළඹ 12, ශී ලංකාව,

ෆැක්ස් : ++94 (0) 11 2437534 දුරකථනය: ++94 (0) 11 2422142

It is with great pleasure that I pen this message to be published in the souvenir to mark the 125th Anniversary of Jaffna Hindu College, by the UK chapter of the Old Boys Association of Jaffna Hindu College. As a proud and grateful old boy of Jaffna Hindu College, I wish to congratulate my Alma Mater on its quasquicentennial anniversary! We are today celebrating the glorious legacy that continues to inspire both past and present students alike and also share an unbounded optimism on the impact and relevance of Jaffna Hindu College in shaping and enriching the lives of thousands of students.

Children are the future of the world and without assuring them a conducive, congenial and healthy environment a dream of a bright and prosperous human life cannot be realized. Therefore, it is of utmost importance that children are taken proper care of and provided with all the required facilities to ensure their development into healthy, enlightened and responsible human beings. Let me take this opportunity to commend the successive principals of Jaffna Hindu College over the last 125 years in providing a secure environment for the students.

I also wish to convey my best wishes for the success of the efforts of the Jaffna Hindu College Old Boys Association UK branch in fulfilling their objectives.

K. Sripavan

Chief Justice

JAFFNA HINDU COLLEGE **ASSOCIATION (U.K)**

U.K. Registered Charity No. 1099893

"Your courage to act like a true Hindu with such broad mindedness is appreciated and most welcome". This was a greeting message sent to the Jaffna Hindu College Association (U.K), on 20.11.2002 by a Supreme Teacher of our

College and a popular and well recognized Tamil Scholar the late Sivaramalingam Master. The Jaffna Hindu College Association was formed out of necessity as a charitable organization a decade ago by the Old Students of Jaffna Hind College with vast clarity of mind to serve the needs of their own Society. Many Teachers and Students from the College and outside ,and well wishers have contributed to this good cause in many ways and means.

The Jaffna Hindu College was not only an academy but was an aspirational structure of the Tamil Community which included excellent education, culture, language, social and sports activities. A true reflection of an idea which was conceived in the minds of many leading social personalities. It has spread its roots into each and every village of the Mother Land of Tamils, and has ramified like an immortal huge tree. A College of fame where the Worlds' Prominent Persons have set foot on, now and then.

An Educational Organization which is a reflection of the same race and community, to serve the present needs of the community it belongs to and the school, we have to be truly proud of it when formed by it's Old Students. The JHCA which helped the College on several ways and manners has also rendered its services to the community whenever required.

Though the inception of the Jaffna Hindu College Association was a matter to be proud of, on several occasions it had to carry out its' services by overcoming several obstacles and challenges. But today by the formation of "Jaffna Hindu College Association" and the community services carried out by it and by it's services in the past have proved to everyone that its ultimate objective was only to serve our Community and fulfilling its' needs is the truth. The truth is the 'Formation of the Union was a 'Difference but not Partiality'

However it was regretful that the formation and the services of the Union was viewed by some persons as a 'Reflection of Partiality'. Also the aim of this essay is a 'record of history' and not to strengthen or with an aim to praise any individual person.

Let us register the formation of the Union and its Objectives briefly and thereafter view its past activities.

2002

- Donated 500 chairs to the College for Kumarasamy Hall
- JHC OBA through the Jaffna Branch granted a sum of Rs. 100,000/- as an additional payment to the teachers who kindly volunteered to conduct extra lessons at the College.

- Financial Assistance was provided to the School Sports Division, together with the Old Boys Association of Germany.
- The Vanni Organization of the Jaffna Hindu College Union was established. Through this
 Organization, Humanitarian and Educational Facilities were granted to the people
 and students of Vanni.
- Appeals were sent to the Foreign Embassies in the United Kingdom, requesting to facilitate eviction of the Armed Forces from the Tamil Schools.
- As an Annual Event, 'Joly Vibe' (Jolly Stars Night) was started and the Hindu Youths (U.K) ('Inthu Ilaygnan') was published as an Annual Issue.

2003

- A sum of Rs. 30,000/- each was granted to the Science Club, Chess Club, English Union and Internet Club of the College.
- In association with Kilinochchi Aesthetics Kala Mandram, through the Government Agent Kilinochchi, Education Workshops were conducted with an aim to increase the Mental Re sources of the Students affected by war. Rs. 732,500/- was spent for this purpose.
- Books were sent continuously to the several Educational Organizations in the Mother Land.
- Through the establishmen known as 'Ladder', £1750.00 was gifted to purchase books for the Libraries of many schools in Sri Lanka that have been affected by financial constraints.
- To the Students who were financially affected and was selected to the Universities in Sri Lanka were granted a Monthly Assistance through the Government Agent Kilinochchi.

2004

- The 'Jolly Stars Twenty 20 Cup' Tournament was initiated for the first time and is being continuously conducted annually.
- Many Books were sent continuously to the Mother Land.

2004

- Tsunami Disaster Relief:
- £10,000 was sent immediately as a First Stage Relief to the Tsunami victims.
- £6,500.00 was sent as a Second Stage
- 200,000 kg. of Clothes were sent from London by Cargo.
- 100 kg. Medicines were sent from London
- Also a Children Home was constructed in 2006 at a cost of £ 11,500 for the Children affected by Tsunami.

2005 - 2008 - JHCA (UK) Undergraduate Scholarships

For the First time during the history of the Old Boys Association, three students were selected from the Mother Land and Financial Assistance provided to them to continue their higher studies for 3 years at the Queens University Belfast till they successfully completed their studies. That is to say arrangements were made to meet the entire cost of their Travelling, University Fees, Lodging and Other Expenses totaling more than 100,000.00

Names of students as follows

- 1. Padmini Sundaralingam
- 2. Subanuka Sivagnanasundaram
- 3. Ramesh Sivapatham
- It has to be mentioned that the participation of the Old Boys Union of the Jaffna University helped in the selection process of the above students and in several other ways.

2005

- Financial Assistance for the Centenary Issue of the JHC OBA
- Financial Assistance was given to purchase Tent for the Scouts of Jaffna Hindu College
- Memorial Services were organized at the Kanaga Thurkai Amman Temple at Eling-London in memory of late Mr. Sivaramalingam.
- Also Hindu Youths Special Issue was published in memory of late Mr. Sivaramalingam.

2006

- A Cultural Show 'Nam Kaattru' (Our Breeze) was organized
- 'Jolly Stars Sports Personality for the Year' was introduced
- 2500.00 was donated through the Croydon Community Relief Foundation to the construction of Fowl Farms in the Batticaloa and Ampara Districts in Eastern Province of our Mother Land.

2009

By way of appeal the Jaffna Hindu College Union (UK) requested the World Famous Non Governmental Organizations and all the Foreign Embassies in Britain to confirm the safety of the general public during the final stage of the war which was a precedent to the other Unions.

2010

A sum of Rs. 5,000/- each to the 25 students who were affected and displaced due to the war is being sent through the Principal of the School monthly to allow them to stay in the hostel at Jaffna Hindu College and continue their studies.

- The School Principal was invited to England and Honoured for his services.
- The outstanding Batsman Mr.Prabaharan known as 'Sulthan' of the Jaffna Hindu College was honoured and the 'Life Time Achiever Award was granted to him by the Principal of the Jaffna Hindu College during the 'Jolly Vibe' Function of the Jaffna Hindu College Union.

2011

- Upon the urgent request made by the Principal of the College, £ 2000.00 was donated to construct drainage and to purchase equipments to the Resource Centre of the College.
- Under the Sponsorship of the Union, the Under 15 Cricket Match between the Famous 'The Hall School of the United Kingdom' and Jaffna Hindu College was well organized and held at the Colombo Hindu College Grounds.
- 500 was donated to the London Borough of Enfield Council Mayor's Charity,

2013

- According to the request made by the displaced students who are staying in the Hostel of the Jaffna Hindu College 10 Toilets and 4 Bathrooms are being constructed at an estimated cost of 5000.00, of which 3000.00 was sent for the First Stage Work.
- Also the 'Jolly Stars Twenty 20 Cup and the Jolly Vibe events started by the Jaffna Hindu College Union is continued to be held annually
- The sum of Rs. 5000.00 each, the monthly payment for the war affected students who are boarded in the Hostel (Now 18 students) is being continued. This payment will be ongoing up to completion of Higher Studies.
- The Jaffna Hindu College Association who have been assisting and rendering its great valuable services to its alma mater and the mother land within a short period of time, have now due to the wishes of many and considering the timely needs joined hands with the Jaffna Hind College Old Boys Association in implementing many projects.

2014

 We,OBA Jaffna have undertaken a major project to renovate the second floor, of a three-story building with in the school, in to an Auditorium. Dr. Jothilingham family Supported and funded this £67,000 Project, in memory of their late father and former principal Mr. Sabalingham. And named this three story block after him, Sabalingham Block For the 125th year celebration.

2015

We have donated £1000 towards LADDAER Charity to support of Distributing 10,000 Maths work book to GCEO/L students in North, East & Up county.

Thanks.

K.Sivajee,

Jaffna Hindu College Association. President (2000 -2005)

A tribute to my Alma mater, **Jaffna Hindu College**

I am honoured and delighted that the Jaffna Hindu College JHC (UK) has asked me to contribute a message for the commemorative souvenir to be published to mark the unique occasion of its 125th anniversary this year. I am also pleased to learn that the Association is planning an evening in London on the 17th of October 2015 to mark this occasion and that the funds

collected at this event are to be used for the betterment of the present war widows in the Vanni district. My wife and I thank you all for the honour of being invited to this great celebration and look forward to gathering with both old and new school friends.

Our loyalty to our Alma matar and our continued interest in her progress and development has empowered us with a sense of courage, dedication, enthusiasm and commitment to shoulder our responsibilities. It is with this conviction that we have set out to face the 21st century. The needs of the college are great and resources limited but with your absolute loyalty and support, JHC should continue to grow from strength to strength.

JHC has a long and distinguished history of providing all-round excellent education for boys right up to the university entrance classes. The college has continued to offer a unique and exceptional experience, providing extraordinary opportunities for students to enable them to become outstanding members of the public and also to make their mark throughout the world. I have great fondness for JHC and it gave me a strong academic foundation that has shaped my values and held me in good stead over the years. The resolve and enthusiasm to work hard was instilled in the classrooms of the college and we are all proud of the traditions and values that have been passed on during the course of the 125 years of service.

It was about 60 years ago I left Jaffna Hindu College. Although my memories have faded on many fronts, I can confidently say that I have a very strong recollection of my class teachers and hostel life. In the mid-50s, I joined the college as a boarder. Those were the best days of my life. My classmates were very bright and cheerful but were also quite serious about their studies and all wanted to do well. For those who occasionally wanted a bit of fun there was always the local cinema, as there were no televisions to watch. However visits to the cinema were severely restricted at the boarding school as studies came first for our boarding master, fondly called KSS, who was a very strict disciplinarian.

Although KSS was a strict person, he was very kind and looked after the interests and welfare of the students in the hostel. Life at the hostel was fantastic and we all enjoyed it thoroughly. When I was studying in Colombo and living in rented accommodation, I shared a room with the late Mr Pararajasegaram, KSS's eldest son. It was a memorable moment in my life and a rare privilege to meet the late Mr K S Subramaniam who had come to visit his son in Colombo. Although we had tried to book him a room in a nearby hotel for the night he was determined to stay with us. All his son's efforts to persuade him to stay in the hotel were in vain. In the end, the great man stayed with us, roughing out with the bare minimum facilities in the room. This incident demonstrated the type of man he was - a man of humility and simplicity.

KSS had inspired so many generations of college students, and his association with the college hostel was legendary, to say the least. He was truly humble, and passionately and intensely committed to the wellbeing of those staying in the hostel under his care. KSS was absolutely fearless and would do whatever was right and fair by his students. I have maximum respect for KSS and salute him for all his magnanimous and untiring services as a teacher and hostel warden.

Many of us will remember little incidents and amusing anecdotes, funny as well as serious, about the teachers and fellow students. Recollecting and recounting many of these memories will bring, I am sure, much joy and pleasure during the reunion.

As an old boy, I am greatly appreciative of just how much I owe to our Alma mater. Looking back over a long and interesting career in engineering, I have deep feelings of respect and gratitude to those fine teachers who had such a lasting and profound influence during my formative years. I should like to pay tribute to them for their dedication, interest, and support during my early education.

The excellent education and training we received during our time at JHC have greatly contributed to our successful careers; and it is these along with our fond memories that have brought the alumni together and will continue to strengthen the ties and deepen our loyalty to our Alma mater.

On this quasquicentennial year of founding Jaffna Hindu College, let us pay a sincere tribute to the founders of JHC for establishing this great institution which has served for the betterment of our society and the nation. The experience, educational fulfilment and other extracurricular activities have moulded me into being a responsible and resourceful member of my profession. The influence of the dedicated college teachers who had taught me, such as V M Asaipillai, C Sabaratnam, M Karthigesan, and K S Subramaniam, A. Vaithialingam, and the comraderies formed in the hostel environment have helped me enormously in my later life. During this period, JHC was very popular, and climbed to greater heights as a super-grade institution in Jaffna excelling in education, sports and other cultural activities. These teachers were held in high esteem by the students and the general public alike. Today the college is still as popular as ever and continues to be a leading institution within the country.

I would be failing if I did not mention a few words about my passion for engineering and the motivation and self-determination inspired by some of the class students and teachers who were my role models and helped shape my career. After working with the Department of Irrigation in Sri Lanka, I decided to come to the UK to pursue my engineering studies at the University of Kingston Upon Thames. From the mid 60's I worked on many interesting bridge projects with the world famous bridge design firm, Freeman Fox and Partners (now called Hyder), in their London offices, and later joined the Department of Transport in the Bridges Engineering Division.

During my career with the Department of Transport's Highways Agency, I represented the Department on international committees responsible for bridge and tunnel standards, as well as numerous British Standard committees dealing with civil engineering structures. I was responsible for the technical approval of the 5 km long Second Severn Crossing, from England to Wales, and for the Government's design specification for the illustrative design of the bridge, which was subsequently adopted by the Second Severn Crossing Concessionaire. The bridge was opened by Prince Charles in 1997.

The great honour of receiving the prestigious OBE from the Queen in 1997 came as a delightful surprise to the whole family and for me a humbling reminder of the reliance that must be placed on the co-operation and support of my colleagues. My willingness and commitment to take responsibility of the many difficult and complex bridge designs and bridge assessments had been recognised by this Award. My sheer determination, hard work and ambition had helped me to achieve what I had dreamt of at Jaffna Hindu College. To quote from Thomas A. Edison "Our greatest weakness lies in giving up. The most certain way to succeed is always to try one more time".

Now even after six years of the civil war being brought to an end, we are still deeply concerned for the welfare of our loved ones all over the north and east of Sri Lanka, and in Vanni in particular. The Government of Sri Lanka has done very little to improve the situation with regard to the military occupation, people's lands, human rights violations and the restriction of fundamental freedom . I admire the degree of zeal with which many of you have responded to this organisation's fund raising appeals in the past and it is my fervent desire to see such magnanimity continue into the future. We are all grateful and fortunate to have had our lives enriched by the high standard of education at the college. We in turn should ensure that the present and future generations are provided with this same opportunity and we acknowledge the immense help several UK organisations, like the JHC (UK), are offering to those in our Motherland in these difficult times.

JHC (UK) has helped our college in the past and, with resources and abilities coming from your support and loyalty, it will continue to do so in the many, many years to come. It would be a fitting tribute to our fellow students, both past and present, to quote from Longfellow "The heights that great men reached and kept were not attained by sudden flight, but they, while their companions slept, were toiling upward in the night."

The College's contribution to the field of education during the past 125 years is outstanding and very remarkable, and I feel sure that JHC will continue to maintain the tradition of its academic excellence in the many years to come. I wish your organisation good luck and very best wishes for the future.

Subramaniam Shanmugam OBE MSc(Eng) CEng MICE

Superintending Engineer (Bridges) and Head of Brach, Highways Agency, Department for Transport (Retired)

The Role of Hindu Schools in Jaffna – Bala Muhunthan

The best schools in the Island of Sri Lanka and some say the best schools in Asia were in the Jaffna peninsula. American Missionaries supported education as a means to convert students to Christianity. The people of Jaffna responded enthusiastically to the opportunity. The Jaffna Tamils used the opportunity to move into English speaking occupations in Government, the private sector and

the professions such as teaching, law and accounting.

Many Tamils moved to the Sothern parts of the island and to overseas countries such as Singapore and Malaysia. The pinnacle of Jaffna education in the first half of the century was when many obtained degrees from the newly founded University of Madras in 1857 and received the first degrees awarded by these institutions. The Hindu Tamils found the rate of conversion to Christianity through the provision of English education was alarming which included the Hindu Tamils opting to change their names to Christian names and converting to Christianity to obtain jobs in the Government and prominent Hindus united to prevent this from happening.

The British the then rulers of Ceylon introduced a grant system and the majority of the indigenous schools were not eligible for grant initially since they did not offer Western subjects that were considered secular. However after 1880 the British Government began to aid Buddhist and Hindu schools. This was the beginning of Jaffna Hindu College which was founded in 1890 and many other Hindu primary and secondary schools followed, the rest is history. These schools were administrated by Hindu Tamils with Western Style education with all extracurricular activities such as Scouting, Cadetting with all kinds of sports including cricket, soccer and tennis. The primary schools were administrated by a body called Hindu Board and the secondary schools were administrated by another body called Hindu College Board. In the 1960s many of these schools became government schools which were directly funded by the Government of Sri Lanka. For the Tamil administrators this was a blessing in disguise while the financial burden was lifted, the independence of running their own schools was lost.

While the emphasis was to provide a Western style education the Tamil culture and Hindu religious education was strictly nurtured by these schools. The students were provided with a sound understanding of Hinduism and Tamil culture with debates and speech contests. The pride in the culture and in being a Hindu Tamil was instilled in all of the students.

This level of education provided us with the foundation to go overseas when the domestic racial political situation was not favourable to a free and fair education with restrictions placed on university entry. These great institutions have produced enormous number of students with the capability of surviving in foreign land without losing their cultural identity resulting in our old students excelling in every field and reaching higher places internationally and are very actively involved in preserving our cultural identity.

The very evidence of this is the number of Hindu Temples and Tamil schools run by many volunteers and funded by the Tamil community in other countries. Jaffna Hindu College old students are in the

forefront of this activity all over the world including Australia and they are ever ready to recite a "Thevaram" when asked with pride and enthusiasm. The challenge now is how we are going to instil this spirit into our next generation.

We are proud to see our school achieving its 125th years in existence and I would like to congratulate the current administration for having the opportunity to celebrate this great event.

Dr Thanabalasingam (Bala) Muhunthan (JHC 1962 – 1973) is the third son of late Proctor Thanabalasingam of Vannarponnai, a prominent member of the then Hindu College Board, Hindu Board and the Secretary of Saiva Paripalana Sabai.

Dr Bala Muhunthan has over 30 years of experience in design, development and implementation of long term governance and infrastructure strategies, working for both private consultants and government agencies in Australia and internationally. Dr Muhunthan is currently the Managing Director and proprietor of Neilly Davies Consulting Engineers, a leading civil and structural engineering consultancy based in Sydney, Australia.

Dr Muhunthan holds a Bachelor of Civil Engineering from Middlesex University, a Master of Engineering Science from the University of Adelaide and a Doctorate in Bridge Engineering from Griffith University. He is a Fellow and Chartered Professional Engineer of the Institution of Engineers Australia and a Fellow of the Institution of Civil Engineers United Kingdom.

MY JAFFNA HINDU

Sinnathamby Sittampalam (1948 - 1954)

It was January 1948 when Principal Coomarasamy admitted me to Jaffna Hindu College. I was 14, the class was 111rd Form, and our class master and English teacher was Mr.A.S. Kanagaratnam (ASK). There was no room in the hostel and I had to travel daily from Nelliady my home town 18 miles away. It was tough, but there was no choice. After a month K.S Subramaniam (KSS), squeezed me into the vacant sick room for a brief period and later into the main dormitory.

My change of residence to the hostel was of great importance in my student life, in that it marked a complete change of environment. Nelliady had already become the Commercial and entertainment centre of Vadamaradchy. The two cinemas that were in my neighbourhood would have ruined me, had I continued to live there. When my father put me in the hostel, he fully realized that it was the only salvation for my future

Life at Jaffna Hindu was the beginning of a new era in my life. The training was wholesome to shape me to successfully face the challenges of a competitive world. The academic training right from the 111rd form to the Advanced Level, laid the solid foundation and confidence in me, not only to gain my Degree in Science and Diploma in Education of the University of Ceylon, but also the LL.B (Ceylon) and Advocate Finals of the Law College Colombo externally. During my years at College, our college had a galaxy of dedicated and efficient teachers and I had the fortune to be instructed by some of them, in my curricular programs, notably ASK(English), Mr.Mahadeva (History), K.S. Subramaniam (KSS) (Geography, Mr.C.Sabaratnam (Maths Saban), Mr.Vijayam Asaipilla (Physicsi), Mr. Subramaniam (Kaddai Supper) (Botany), and Mr. Ramakrishnan (Zoology). Further, Mr. A. Vaithilingam and Mr.Karthigeyan enriched us of our political and social knowledge by their discourses in our student associations.

My life at college went well beyond the classroom and involved extra-mural activities as well. . I was a member of the Senior Cadet Corps of the College and attended Camp in Divathalawa. I was in the college soccer team in all three Elevens and was the captain of the 1st Eleven inn 1953. Our 1954 team not only won the JSSA Championship but went on to beat Jaffna College 6-1 and St Johns College 4-1 and was praised by Daily News Sports column as the only team that played Copy Book soccer. The same year I was selected to represent Jaffna District Selected Team for the Inter-District soccer Competition and also to play the visiting Madras team. Soccer was then the most popular sport in Jaffna and if you were the anchor of the college team you are in limelight. Your performance in the field, in the Inter-collegiate matches is critical to the prestige of the school and the pride of our students. I vividly remember the day I failed to convert a crucial penalty kick and faced a barrage of criticism and ridicule in the hostel that gave me a sleepless night and I also remember the day my assist of a singular winning goal against Jaffna Central showered me with praises. These invaluable experience of roller-coaster of pains and pleasures, and emotional strains were the building blocks of my character and disposition that put me in good stead to face the harsh realities of life. I went on to play for the University of Ceylon Soccer Team and won Soccer Colors for all three years. Our team captain was Peter Ranasinghe, from the Engineering Faculty who was also the Captain of All Ceylon Soccer Team. In 1958, after completing my Science Degree I was teaching at Colombo Hindu College, Ratmalana, when Peter invited me to join the trials for selection of the All Ceylon Soccer Team. Soon after I started my trial sessions the communal riots drove me to Jaffna, never to return to Colombo,

thus ending my soccer career. I owe my distinguished career in soccer and the success of our college team in the fifties, to the devoted service and interest of our sports master P. Thiyagarajah. This bold-headed man with a stocky frame and large heart, enlisted the services of some efficient coaches to provide us quality training. His schedule included two hours of rigorous field practice in the strategies and nuances of the game, followed by three to four mile run to build our stamina and a raw egg and coffee to each player to wind up the day. No wonder he achieved success.

Jaffna Hindu had the largest student hostel among Jaffna schools. It had the cheapest hostel to cater to the poor students and its student population were from the remotest islets of the Peninsula to Vavunia, Mullaithivu, Trincomalee and Batticaloa. Warden was K.S. Subramaniam popularly known as KSS. His assistant and book keeper was Namasivayagam, fondly nick-named as Karadi Food was strictly vegetarian with a variety and taste palatable even to a non-vegetarian. Quality is such that even the visiting cricket teams relished our hostel lunch. The administration focussed on the physical and academic need of the students, who made the hostel their home. Three meals, a morning coffee, afternoon tea with snacks daily, a haircut and oil bath as required weekly and monthly laundry facility.. A morning prayer and studies, afternoon field activities and evening two studies to meet the moral, religious, physical and academic requirements. An extra coffee to those who made use of a third study during public examinations. An evening walk couple of times a week to Kallundai or Pannai beach, for relaxation from the daily tight scheduley. And all these facilities for a meagre monthly fee of Rs.30, which is almost half of what was charged by other student hostels. KSS was a strict disciplinarian. He wanted absolute obedience to the rules that governed the hostel and no compromise to good behaviour. Infringement invites warning and mild punishment and repeated misconduct expulsion.

Jaffna Hindu was unique. It was founded towards the end of the 19th century. Those were times when English medium education was the only avenue to prosperity and status. It was also the reality that it was in the almost exclusive domination of the denominational institutions. Even Hindus had no option but to join those Institutions in pursuit of good life and even to switch their faith if needed. It was in this context that, some prominent Hindus who sought to contain this trend, formed the Hindu College Board and established the Jaffna Hindu College, to provide quality English Education. Their dream was realized towards the Mid 20th century, when Jaffna Hindu was one of the leading Educational Institutions in the peninsula and undoubtedly the premier Hindu institution in the Island. What is more, whether it is quality education, sports or Co-curricular performance, it stood up to compete with the other institutions of the peninsula. Jaffna Hindu is a mission accomplished.

As for me I am fortunate and proud to be an alumnus of Jaffna Hindu. My experience at school and hostel served me well in my later life. In Canada, from 1988 I worked with the Tamil Eelam Society of Canada in helping the huge influx of Eelam Tamil refugees and received the prestigious Outstanding Achievement Awards for Voluntarism in Ontario, from the Ministry of Citizenship, Ontario I was also involved in the Tamil Eelam freedom struggle, as the president of the Tamil Eelam Society of Canada and World Tamil Movement of Ontario. These positions presented me with some of the worst challenges of my life. I would venture to say the training of Jaffna Hindu helped me to face them boldly to success.

I congratulate the Association London for celebrating the 125th Anniversary and publication of a commemoration issue of our great Alma Mater.

We Never Walked Alone

-Some fond memories and remembering the dedicated teachers by V Karthigeyan BSc (Eng) MSc CEng MIStructE MICE MIMarEST CMIOSH

Between 1962 and 64 scout masters Sivasubramaniam and Muthucumaraswamy guided a previously unheard of scout troop to eminence on the island. Our era of success started in 1962, when for the first time, many members of our troop achieved the first class badge. The scout masters were busy organising training and

hikes necessary to obtain the Queen's badge. With Mr Alwines teaching first aid, most of us obtained the scout and St Johns Ambulance badges. With this hive of activity, three of us became Queen's scouts – an honour our troop had not experienced before. In the 1963 Old park rally, we won the Rotary Club Shield putting us in first place among the Jaffna scout troops. This success was soon followed up with winning the 'Island Merit Flag', which placed us first in the whole island. In 1964 our first aid skills helped us to win the Thinnakaran first aid shield. Later that year seven more of our members became Queens' scouts. Our achievements were celebrated with a field day in May 1964 with the Scout Commissioner as our chief guest.

Scouts looking to achieve their first class badge must take part in a hike. We were split into groups of four and were given clues for the hike. After a long trek, camping far from home away from the guidance of our Scout masters left us feeling alone and nervous. During the night we were disturbed by three strangers; to our relief they turned out to be our Scout masters accompanied by future principal PS Cumaraswamy, later to become the principal. Their dedication to the troop led them to spend the whole night going from camp to camp making sure we were all safe.

Our teachers never confined themselves to the syllabi in the record books. I have fond memories of KSS (KS Subramaniam) giving up the geography lesson occasionally to treat us to the Mahabaratha story. In his narration the characters came to life whenever Veman (Bhema) was angry, it could be felt in the voice of KSS as he rattled his heavy desk.

A blacksmith is not injured by a high temperature spark from his forge, but a saucepan full of hot water can scald you badly. I have never forgotten this explanation of temperature and heat given by Senathi (Mr Sanathirajah) during my first physics class. Messrs Senathirajah and Saravanamuthu laid the foundations for many of us going on to careers in science, engineering and technology. I feel very thankful when I think that as a Structural Engineer, the professional expertise I have was built on the foundation laid by Saban (Mr C Sabaratnam) and Varathar (Mr Varatharajaperumal), who taught us statics and dynamics.

In his message to the 1964 scout field day, the principal C Sabaratnam wrote 'We are living in a world faced with vast difficulties. Many of them stem from the inability of people to be tolerant and cooperative. It is the function of schools like ours to inculcate the quality of friendliness in thought, word and deed in all our individual and group activities.' We all benefited when his words were put in practice.

V Karthigeyan studied at JHC from 1958 to 1966. He was one of JHC's first three Queen's scouts. He was a patrol leader and became the troop leader in 1964. In 1965 he served as the Cub Master. Mr Karthigeyan was one of a record number of 23 from JHC to enter the engineering faculty in 1966. He worked for many consulting engineers and contractors. At present he is working as a Structural Engineering Specialist for the UK regulatory authority for the offshore oil industry and is involved in the examination of the integrity of offshore installations as well as developing the international standards.

Vythilingam Paramanathan, a former student of Jaffna Hindu College

I was a student at Jaffna Hindu College from 1956 to 1960 for my GCE ordinary level and advance level classes. Those were the happiest years of my student life. Apart from my studies, I participated very much in sports competitions - football, athletics and cricket – representing the college in cricket. I obtained

my BSc engineering at Technion, Israel Institute of Technology in 1968.

Following that, I was employed by River Valleys Development Board (RVDB) and introduced sprinkler irrigation systems in Gal Oya and Walawe development projects in 1969. Based on the successes of the sprinkler systems, the Plan Implement Department (PID) under the Prime Minister's office gave me a lead role to introduce the scientific method that I had proposed for determining crop water requirements, while doing away with the 'rule of thumb' method (introduced by the British engineers in the late 1920s) the Irrigation Department and RVDB engineers had been using for 3-4 decades. I also pressurised, via PID, the Irrigation Department to change its land use planning concept that it had used in many irrigation projects, which I proved in 1970-71, had been the main social factor that caused almost all major river basin schemes to perform well below expectations. I introduced an alternative concept, which was adopted by the Irrigation Department-RVDB for the 70,000 acre Walawe Irrigation Project.

In 1971-72 I did MSc in Water Resources Technology at Birmingham University (England) and after obtaining the postgraduate degree I worked for a respected civil engineering consultancy firm in London for almost 5 years in water related projects. I become a chartered engineer, by securing membership of the Institution of Civil Engineers, UK.

As I wanted much greater challenges, in September 1977 I took employment with Enplan Group, a Nigerian consulting firm. In July 1979 Enplan Group bought into a major joint venture called MRT (comprised four large British based firms) and elevated me to be an Associate. Initially, I led design and study teams on a number of water resources and irrigation developments and from 1982 to 1986 coordinated the work of similar teams. My role as a Projects Coordinator took me to meet our teams and clients in Cameroun, Niger, Chad and Ghana. In January 1987 I was appointed by MRT as the Chief Resident Engineer of Jibya Dam, Irrigation and Water Supply Project in northern Nigeria (about £140 million project in 1987 prices). I completed the assignment in December 1989.

In January 1990 I joined Halcrow, a major British consulting firm with projects and offices in 30+ countries in Europe, Asia-Pacific, North America, South America and Africa. An unexpected requirement for Halcrow to replace its Chief Design Engineer on a mighty irrigation project covering 450,000 acres in Pakistan took me there in February the same year. The Asian Development Bank (ADB), the agency that was funding the project threatened to blacklist Halcrow for the poor performance of a joint team that comprised Halcrow and the client's counterpart engineers, though 80% of the engineers in the team were from the client. I not only managed to turn the project around and complete it on time (October 1991), but also won additional consultancy work from the

same client (a huge federal government agency called Water and Power Development Authority), which was also funded by ADB.

After a short stint at the Halcrow's head office, I was transferred in February 1992 to a large water resources management study in Bangladesh for a 13 month period. But, my stay extended up to February 2000 as I was given challenging assignments in subsequent projects that came up in Bangladesh and other Asia-Pacific countries. Halcrow's regional office was based in Bangladesh. I resigned from Halcrow on 31 January 2000, at the age of 57, to fulfil my wish to translocate to London and spend more time with my first grandchild expected in late February. However, in May 2000 Halcrow managed to persuade me to become its consultant, with a promise that I will not be asked to spend more than six weeks each time I go on overseas assignments. I terminated it in March 2003 when I volunteered to provide technical support to a Sri Lankan NGO involved in rebuilding damaged rural infrastructure in north and east Sri Lanka.

Now, I can recollect with satisfaction that I contributed to the successes of many projects in a number of countries – the UK and some others in Asia- Pacific, Africa and in Sri Lanka (both during 1968-71 and 2003-06) - and helped to improve the wellbeing of many communities. Further, it gives me pleasure to recollect that all my employers and clients in the different countries I worked always showed me the highest respect.

I have been supporting humanitarian organisations since 1974, when a few Tamils got together and registered a charity called Pothigai Trust to help families who were struggling to uplift themselves from poverty. Soon after the anti-Tamil riots in Sri Lanka in 1977, Pothigai Trust, together with 3-4 other Tamil organisations based in the UK, formed Standing Committee of Tamils Speaking People (SCOT). It provided immediate help to thousands of families who were displaced by the riots and later to set up programmes to encourage families in poverty to improve their livelihood. I continue to provide technological direction and support to SCOT and a few other charities in the UK, Australia and the US. These charities have now given priority to livelihood enhancement projects.

I attribute my professional successes and involvement in humanitarian work to the specific advice and direction given by many of my teachers at Jaffna Hindu College, particularly the then Principal Mr Asappillai and Messrs C Sabaratnam, K S Kanagaratnam and Pathmanayagam.

Jaffna Hindu College Memories and Memoirs

One can go back to yester years and try to remember all the events that crossed our paths. Generally speaking, they say that as you age, memories tend to fade away, somewhat a natural phenomenon. But, when it comes to our own Hindu College life, it's still a vivid memory, something that never goes away from our aging minds. Yes, we are talking of events and memories that happened more than 50-60 years ago. But, seemingly, it's like yesterday.

Joining the school at a tender age is an experience by itself. But, the hostel life is something beyond any description. Being away from home, the hostel is a: "Home Away From Home". Out of the 365 days of the year, we almost spent 300 days in the hostel. The hostel has provided the needed accommodation, food, and companionship with friends and all what is part and parcel of life. Of course, not missing the main purpose is the education and the values ahead.

It will be a miss, if we don't talk about the delicious food that was provided week after week. Being a Hindu hostel, vegetarianism is the order of the day. If one recapitulated the weekly menu, even now, it's still invigorating the taste buds. Those days, one cannot easily forget.

I joined the school in 1952 and spent a decade before entering the university. During that time period, the school was headed by V.Coomaraswamy, V.M. Asaipillai, C.Sabaratnam and later N. Sabaratnam. Though there were four principals during this era, to all of us the hostellers, the principal stalwart was our boarding master, K.S.Subramaniam, shortly known as KSS. What an experience under his leadership, who single handedly kept us in his harness making sure that we did not go astray. Of course, there are always exceptions, who still find ways to escape from his tentacles, sometimes getting caught resulting in public caning etc.

Life in hostel under KSS was something like a love/hate relationship and we never understood the love part then. For all the mischievous hostellers, he was not a welcome person. Though, in essence, he was the ultimate guardian angel. What we feared most was getting caught and being caned in public. As you age, maturity and responsibility sets in and that's when one begins to understand the noble deeds, the hidden guidance and wisdom, imparted by KSS.

One can go on narrating all the experiences during our hostel life. But, that's only one half of the story. What about the college part of the life? After all, the main purpose of staying in hostel is to further our education and become productive members of the society. Truly, the staff of the school was highly dedicated, well-educated teachers who really believed in imparting the knowledge to the students. The annual admissions to the University in all disciplines were a testament to the achievement.

Taking a moment away from the hostel and the learning side of things, many episodes can be brought to the attention of all. The most important and significant thing that would not escape

from our memories, is in the sports side. Coach Thiyagar was the athletic director, soccer coach and cricket coach for many years. He was a charismatic man who somehow singlehandedly managed to arrange so much of athletic activity and games for the various teams for all those years. Hindu College is well known for these extracurricular activities, namely cricket, soccer and athletics. Of the three, most of the time we excelled in cricket and to a lesser extent in soccer. Names of many cricketers come to our minds. But, the one and only one name that sticks out well is my dear and good friend Dr.Balakrishnan, Bala for short. (I don't mean in the physical attribute – that's for another time). Though he came to our school in later years of my time, he caught the attention of many, being a cricket wizard. Originating in Saravanai, but spending most of his time in Batticaloa, he was a fresh face in school, illuminating all the cricket fans of the school, the Vannarpannai area, the Northern Province, as well as the girls from the schools nearby. As years passed by, his popularity rose to greater heights and his name was in the lips of everyone and that made it easy for what is to follow.

During his years, came the "Cricketer of the North" contest. It was organized by the biggest newspaper of the region and the selection process was by votes casted by the sports fans and readers. The voting ballots were printed in the daily newspaper. Though, Bala was considered the most outstanding player and an outright winner considering his performance, this ballot issue caused a stumbling block. We had to get the majority of ballots to cast the votes to achieve the final outcome. It became a hot issue to all of us. This meant that, we had to start an ambitious campaign in support of this selection process. Not realizing well that other schools had already started collecting all the newspapers with the ballots, we had to come up with a strategy to be ahead of the game. We started collecting funds to purchase newspapers as they arrived and one should see the competition at the Jaffna Railway Station before the bundles were whisked away by other school representatives or the newspaper agents. It was daily phenomenon starting at 5.30 am to meet the incoming Yal Devi from Colombo. All that starts well ends well, they say and true enough, he was selected as the "Cricketer of the North" by an overwhelming majority.

The take home message from this successful episode is to emphasize that solidarity, unity and support from everyone that will breed success.

We had years of successful cricket seasons in the 50s and 60's. I am able to name some of the captains of those good teams.

1962- Balakrishnan (Season Completed Undefeated- Sri Vigneswararajah- Vice Captain)

1961- Bala Nadarajah (Undefeated- Short season. Limited number of games because of ethnic unrest)

1960- Selvarajah (Diseased)

1959- Sathananthan- (London)

1958- Sivasubramaniam (One of the best ever)

This motto, I can see even now, though we are all separated and living far apart in all the continents and wanting to give a Helping Hand for the success of our dear school. May this spirit live forever and let the strength continue.

Shared thoughts from:

Yoga (Ulli) (1952 -1962) and Bala (1958 to 1962)

RAJAKUMARAN & JHC

I was privileged to join JHC in Standard %B in 1956. I attended School Diligently, and my academic achievements were about average. In JHC, we were taught by teachers who dedicated themselves to helping their pupils achieve all their goals in life. It was thanks to their enthusiastic support that I attained firstly the required gradees in the GCE Ordinary Level Exam and then the Advanced Level Exam, which enabled me to enter the Colombo Medical School where I completed my medical course and qualified as a doctor, thus fulfilling my parents' wishes. After serving a compulsory six year period in various areas in Sri Lanka, I emigrated to Nigeria where I commenced a career in Obstetrics and Gynaecology, From Nigeria, I proceeded to the UK, where I completed my post graduate exams in Obstetrics (MRCOG), and practised as a doctor in Obstetrics and then in General Practice for about 30 years in all. I retired from General Practice in 2014, to pursue other interests, mainly working in charities which are doing sterling work in alleviating poverty in notheast Sri Lanka. The main charity I work with is called Oru Paanai, which has been involved, along with the World Food Programme, in Providing a mid day meal every school day in the poorest areas in the northeast, From small beginnings, the charity now helps to feed some 43,000 children from 322 schools in the Wanni and other parts of thenortheast. Oru Paanai also helps to fund remedial classes to older children in the eastern province, in addition to supporting the improvement of the facilities in the Kaithady Nuffield School for the Deaf and Blind. The Latest venture Oru Paanai is involved in, is the provision of water from tube wells in the areas in Wanni where there is a crying need for water, the project being entitled Oru Panai Water for Wanni project. I have also been supporting my alma mater, JHC, throught the Old Boys Association in the UK. I wish all the present students of JHC a very happy, healthy and wealthy life. Thanks to JHC, and all the dedicated teachers who taught me there, I have enjoyed a fruitful and successful career, and I have no doubt that with the support of the current generation of teachers, today's students will also prosper in life, and it is my fervent hope that they in turn will help to rebuild the poverty sticken parts of our home land.

Ratnam Uthayananthan

Bourn: 19-02-1956

Studied: 1967 to 1976

Participated in activities such as singing in special occasions (Price giving, sports day etc), music competitions (representing JHC), sports activities.

Including 1st marathon competition arranged by, then principal, Mr Sabalingam. I enjoyed having maths lessons with teachers such as Sabalingam master, Ponnuchami master Tamil lessons with Sockalingam master. All of whom made the lessons enjoyable. I further enjoyed taking part in musical events led by our music teacher Manickvasagam. We won many competitions held among the schools in northern province. I also enjoyed running to the play ground even in the short breaks and catch up another over 's play with my fellow students.

Came to London in September 1978 for degree in maths and Computer Science. Having completed the degree, pursued career in accountancy. Always had a passion for running own business. This resulted in adapting to work in insurance and financial services industry. Currently successfully running three companies; Riversure Ltd, Riversure Financial Services Ltd and Lotus Properties and Investments Ltd. A Life and active member of JHC OBA(UK). Sponsor regularly major Sporting Festival to promote sports for young Tamils and sponsor JHC OBA (UK) activities such as Kalaiyarasi, Jollyvibe dinner dance. I also sponsored 20/20 cricket events of JHCA which were called Jolly Stars 20/20 cricket.

Other positions held: Chair Person for Sri Sathya Sai Centre of Mill Hill(2014-2015), Trustee member with registered charity "Manitha Neyam Trust (UK)". Manitha Neyam Trust(UK) actively raise funds for the betterment of the needy in Sri Lanka. Provides funds for projects such as graduates training for job seeking process and nurses training and also provides grant for university students who could not otherwise continue education. http://manithaneyam.org

Tel: 07956334347, email: ratnam@riversure.com, r_uthaya@hotmail.co.uk

My Hostel Life In Jaffna Hindu College 1953-1963

DR S.Shanmugalingam FRCOG Retired Gynaecologist

I am privileged to write about the hostel life in Janna Hindu College

I hail from Pungudutivu which is one of the seven islands around Jaffna. Education was the backbone of the tamils. Even though higher education was

available in Pungudutivu, my father wanted me to be educated in a well known school in Jaffna namely Jaffna Hindu College.

I was a boarder until I finished my HSC (A/L now). I joined Jaffna Hindu College at the tender age of nine years. I was fortunate to have had late Mr Sivaramalingam who also came from my village, as my mentor. Inspite being eligible to start in the sixth standard, Late Mr Sivaramalingam advised me to repeat fifth standard to improve my English knowledge. I now realize how valuable was his advice.

Lot of old boys of JHC have written about our alma mater,I thought I will share some of my memories of hostel.I had the experience of a boarder in baby I when I started in JHC, junior and senior hostel.I was in the baby hostel at the start of my life in JHC.

The baby hostel was next to the boarding masters house. I was a shy student and did not know many boarders in the baby hostel but there were many from my village in the senior hostel who helped me to get through the initial stages in JHC.

There were many mango trees near the boarding master's house and we used to pluck mangoes when the boarding master was not watching.

Later on I moved to Chettiar hostel which was a junior hostel, where late Mr Narayanasamy, a maths teacher was also residing .At around 5.00am ,he would come around knocking on our trunks to wake us up.

When I joined JHC Late Mr V.Asaipillai was the principal, K.S.Subramaniam (Fondly called KSS) was the boarding master and late Mr Namasivayam was assistant boarding master.KSS was a strict disciplinarian but boarders welfare was always in his mind. Even though KSS was strict but was also a very kind personality.

We had two study periods separated by dinner time. KSS appointed prefect to supervise us during study periods. Often KSS will come round to check to make sure that the students were behaving properly. When KSS came to check his dog will arrive before him and the students would know that KSS was coming and the boarders will be on their best behavior's came to know this, hence he would tie his dog in the house before he came to check on the students.

How ever his sandals will indicate his arrival, and the boarders again behave well.

Somehow KSS had come to know this and later KSS would come barefooted to catch the misbehaving students.

The food in the hostel was vegetarian, as you would expect. Menu for breakfast is different each day and the favorite with boarders was "Pittu" so much so there is song called "pittae vaa" (in the same melody as in "anbe vaa"). Highlight of the term end is the lunch with payasam, vadai and banana. The teachers, day scholars and the boarders enjoy that lunch.

KSS is a religious person and a keen sportsman. The boarders have to wake up at 5.00am on a Friday and walk to the Nallur temple and back before breakfast.

During away cricket matches KSS will arrange a coach for those boarders to go for the matches and also arrange for lunch packets to be delivered for those attending the matches.

During the national examinations for SSC and HSC, the students sitting for the exams are allowed a third study after the best coffee in the hostel. Even during the holidays those sitting for the exams are allowed to stay in the hostel.

The hostel was a big community of students from various parts of the country.

There had been instances when the so called good for nothing students have become KSS's favorites due to his influence and appointed as hostel prefects

I would like to end this memories with one instance when one of the senior boarder acted as KSS to deceive a couple of boarders.

We are only allowed to go to cinemas with KSS permission but the rules are there to be broken.

One night a some senior of boarders wanted to go a second show for a film and this has been leaked to other friends. To go out after late hours the boarders had to climb the wall to get out of the hostel.

This group allowed the first group to jump the wall but dressed as KSS in his green shawl, sandals, cigars a torch and the famous sandals lit torch at the second group, thinking that KSS has noticed them, they ran away and not wanting to get caught, they ran and was found out that the second group went as far as Pannai and only returned at about 5.00 am to climb back to get into the hostel.

They were kept in tenter cooks for couple of days thinking that KSS was going to punish them until the plan was exposed after couple of days.

It is a privilege and a great honour to be asked to write about my schoolboy days at Jaffna Hindu College on the occasion of its 125th anniversary. It was and remains one of the top schools in Jaffna and I am proud to be amongst its alumni.

It all began in late December 1965 when I, along with another four students from a little known village called Usan, started our journey to our future school which was twenty miles away in Jaffna town. Being away from home for the first time and acclimatising to a completely new way of life proved very unsettling. My first night turned out to be a disaster when I fell from the wooden plank-bed and split my face on the rusted iron stand and had to be taken to hospital in the middle of the night to be stitched up. To make matters worse, an older boy who was supposed to be looking after me, stole the fifty rupees my father had given me as pocket money.

Despite an ominous beginning, my first day at school with my new friends and teachers replaced those initial fears with feelings of excitement, courage and a desire to succeed. I was determined to be at the top of my class and I studied extremely hard, perhaps on reflection, too hard. My diligent work ethos placed me at the top of the class most of the time but there were certain arts subjects (e.g. wood work, drawing and music) in which I pitifully and persistently scored no more than 20%. I used to worry, quite irrationally, that my father had only sent me to boarding school to master maravelai and would be so disappointed in my lack of craftsmanship!

A typical day would kick off at 5am. We would wake up abruptly to the sound of a big bang on the iron rail outside the dormitory, which was struck hard by our watcher, Banda. Those who failed to rise in time were woken up by the insertion of a nasty mookupodi into their nostrils by K Subramanyam(KS), our boarding headmaster, on his routine dawn visit to the dormitory. In a hectic rush we quickly washed and ran to pick the best flowers in the garden to adorn the statues of the gods and goddesses that watched over us in our bedside cupboards. This was followed by hot milky coffee, some early morning study and then the routine of communal bathing and queuing up for the very sophisticated bucket lavatories. Then proper school studies began interspersed with breaks and games.

It was a strictly regimented routine. KS enforced discipline with a just iron fist and many a time I was at the receiving end. A caning or a smack on my mischievous cheek became a regular occurrence and after a while I became quite immune to it. Despite this painful but deserved discipline, KS was the teacher who I respected and admired the most. We are all eternally grateful to him for guiding us through those tumultuous teenage years, without him we would not have grown up to be the people we are today.

We also studied the arts such as drama, tamil literature and religion. KS's after dinner lectures on mahabaratham still reverberate with me today. I am eternally grateful to the school for teaching us the great epics of tamil literature; the mahabaratham, kural and silapathikaram. From time to time I quote from kural and mahabaratham and teach the richness of those great sagas to my children.

We also had ample opportunity to do sports and other extracurricular activities such as gardening. Unfortunately, my sports career was painfully disappointing and I did not make it into any teams not even into the garden club!

We were also taught key life lessons that would benefit us greatly in the future. Our experience of doing siramathanam, trips to Kilinochi to work in the paddy fields and early morning yoga lessons (after firstly sipping down a hot coriander drink!) instilled in us the importance of hard work and a sense of self-discipline, community service and patience.

This great school gave us the platform and confidence to achieve and excel in whatever we aspired to be. I greatly benefited from my schooling at Jaffna Hindu College, which culminated in my admission to medical school. Despite our previous clashes, I could see KS was very happy about this achievement. This gave me great pride and an understanding that his discipline and wise teachings had significantly helped me to this success.

My key values and attributes to a large extent took root during those early years at school: my fondness of the tamil language, my commitment to a Hindu way of life and my respect for my elders.

At this point I would like to mention the names of some of those teachers who I very much respect and am forever indebted to: Messrs Sockalingham, Sivasubramanium, Ariyarajasingam, Selvadurai, Muthukumarasamy, Ganesharatnam, Francis, Ponambalam, Saravanamuthu and KS of course.

I was blessed with very happy formative years at Jaffna Hindù College and I have greatly benefited from my time there both personally and professionally. I wish the school, teachers and the students all the best.

Varlia Yarl Nagar Inthu kalloori!

Dr K. Selvarajah MB.BS, FRCP, AFOM

Consultant Physician in Rehabilitation Medicine, United kingdom

HISTORIC VISIT BY, HISTORICAL PEOPLE

Compel by P. Vivekanantha

Spiritual, Non-Violence and Academic visit to Jaffna Hindu College

Swami Vivekananda

(Visited Jaffna Hindu College on 24th January 1897)

A magnificent pandal was put up in the precincts of the Jaffna Hindu College to receive Swami Vivekananda when he visited Jaffna on his way back from America. The Swami landed in Colombo on 15th January 1897.

The Swami reached Jaffna on the ensuing Sunday, The Swami was taken in procession from the city to the College a distance of two miles with torch lights

and music along Jaffna K.K.S Road. He reached the college at 10pm, his real appearance and majestic dignity as he entered the hall evoked spontaneous awe inspiring reverence from the vast audience. He delivered a very stirring address. His entire speech was listened to in pin drop silence. The impact on the thousands who heard him was so tremendous that hundreds milled round him to touch his feet.

On his speech:

The highest of gifts is the giving of spiritual knowledge, the next is the giving of secular knowledge and the next is the saving of life; the last is giving food and drink. He who gives spiritual knowledge saves the soul from many a birth. He who gives secular knowledge opens the eyes of human beings towards spiritual knowledge, and far below these, rank all other gifts, even the saving of life."

Mahatma Gandhi

Visited Jaffna Hindu College on 27th November 1927

No politics for the Mahatma.

BY the standards of an incident-filled life, 1927 was not an especially exciting year for Gandhi. He was not in jail, nor was he planning a Satyagraha. He spun and he prayed, but these could not completely fill up the days. So much time did he have on his hands that Gandhi was

compelled to work on his autobiography, a luxury generally afforded to a politician only in retirement? My Experiments with Truth appeared a chapter at a time, in the weekly Young India all through 1927. It was at the end of what for him — had been a rather somnolent year that Gandhi made his first and last trip to an island then known as Ceylon. Gandhi arrived in Colombo on November 12, 1927, accompanied by his wife Kasturba, his friend, follower, and critic, C. Rajagopalachari, and the latter's daughter, Lakshmi. Also in the party were his secretaries, Mahadev Desai and Pyarelal.

Gandhi in Jaffna

In his three weeks in Ceylon, Gandhi covered the island from top to toe. He delivered dozens of speeches, to organisations connected with Buddhists, Chettiars, Christians, and Depressed Classes. He spoke in to girls' schools and in men's colleges. Gandhi's schedule was hectic indeed. Consider thus his programme for Sunday, November 27, 1927:

9 to 10 a.m. Visits Jaffna Hindu, Parameshwara and Manipay Hindu Colleges. 3 to 5 p.m. Visits Puttur, Achveli, Velvettiturai, Tondaimannar,

Point Pedro, Chavakacheri and Chiviateru.

6 to 6.15 p.m. Ladies meeting at Ridgeway Hall.

6.15 to 6.30 p.m. Cigar Factory Worker's Meeting.

6.30 to 7 p.m. Message to Hindus.

A first-hand account of this visit is contained in Mahadev Desai's With Gandhi in Ceylon, printed in 1928 by that sturdy nationalist publisher of Triplicane, S. Ganesan. This is a scarce book, not available even in the best of libraries. However, Desai's narrative has been extensively drawn upon by Gopalkrishna Gandhi in his recent edited book, Gandhi and Sri Lanka, 1905-1947. While using Desai's volume this collection goes beyond it, by including a selection of letters written to Gandhi by his Sri Lankan friends, as well as newspaper reports of the trip.

Mahadev Desai and Gopalkrishna Gandhi both cover the Mahatma's trip as a whole. Here, however, let me focus only on the days he spent in the Tamil-dominated Jaffna Peninsula. Gandhi arrived in Jaffna town to a tumultuous reception. The Jaffna railway station on the morning of November 27, wrote the *Ceylon Independent*, was "the scene of a seething mass of humanity..., expecting the arrival of Mahatma Gandhi by the Colombo train. From six in the morning, crowds began to steam in and by 6.30 the avenues to the station were impassable". When at seven sharp the train arrived at the station, "there was a general struggle among the crowd (with) people raising their heads to have a glimpse of the

Mahatma... There was promiscuous charging in the crowd and even the reserved path could not be kept clear. A narrow path was made and the Mahatma who returned the greetings of the crowd in oriental fashion - namaskaram - was ... led to the car that was specially decorated with flags bearing the spinning wheel".

In his speeches in Jaffna, as elsewhere in the island, Gandhi stayed scrupulously clear of politics. There were no polemics against colonial rule, no demands for constitutional reform or democratic representation. The avatar the Mahatma had chosen for the tour was that of the social reformer and theologian. Thus, he was especially pleased to find that the town of Jaffna was more-or-less dry. He told a large public meeting that this "closing of the pestilential taverns and liquour dens is a great step in the right direction".

Gandhi was less impressed by other aspects of social life in northern Sri Lanka. He was depressed on hearing that the practice of untouchability was apparently as widespread as in India. As he complained to his Jaffna audience: "Living in a country over which the spirit of the Buddha is brooding, I had felt you would be free from this spirit of untouchability. ... Let us realise that it is a sin to consider a single human being as inferior to ourselves or (as) untouchable. If you believe in an all-wise and all-loving God, as you must believe, you will immediately fling the doors of your temples open to receive the suppressed brethren".

Gandhi also confessed to having received a "painful shock" at being told about the "differences that have arisen between Christians and Hindus" in the Jaffna Peninsula. In a speech to a group of influential Hindus he urged them to take the lead in promoting the constructive dialogue of faiths. "And seeing that you (Hindus) are in a vast majority," said Gandhi, "it is up to you to make advances and settle all your disputes". Some days later, he told the Hindu students of the Central College to study the teachings of Jesus Christ. For "those who, no matter to what faith they belong, reverently study the teaching of other faiths broaden their own, instead of slackening their hearts".

Non-violence, the eradication of untouchability, inter-religious harmony: these perhaps were, and are, the central tenets of the Gandhian message. It is tempting to judge how far they are honoured in contemporary Sri Lanka. The verdict on non-violence is pretty clear - as idea or practice it has been comprehensively rejected by both sides in the civil war. As for caste, anthropological evidence suggests that, as in India, its influence is probably on the wane. The processes of modernisation and low caste assertion have combined to make untouchability a less pervasive influence than was previously the case.

Which brings us, finally, to inter-religious harmony? Here, perhaps, is the real failure and fault-line, the single most important reason for the absence of peace in Sri Lanka. Sinhala Buddhist chauvinism was a prime contributory factor to the rise of Tamil radicalism. But the Tamil revolutionaries, in turn, have not shown themselves to be religious pluralists either. In particular, clashes between Hindus and Muslims have seriously damaged the case for Tamil self-rule.

One must hope that in the Sri Lanka of the future, as indeed in the India of the present, the Buddhist comes to live peaceably with the Hindu, and the Hindu peaceably with the Muslim, the Christian, and the Sikh. Relevant here is a cable reproduced in the Gopalkrishna Gandhi volume. The cable is eccentrically charming, in that it advertises - as apparently did all telegrams under the British Raj — commercial products, in this case Lipton's tea and Imperial Specials cigarettes. But it is also socially inclusive. For its sender was the Anagarika Dharmapala, its recipient, Mahatma Gandhi. Dated February 7, 1924, the cable read: "Ceylon Buddhists delighted your release (from Yeravada jail). Invite you and family to Colombo. Quiet seaside residence ready". The hand of friendship extended by a great Buddhist reformer — accepted, three years later, by a great Hindu reformer. Except that, this being Gandhi, his time in Ceylon was spent not in a "quiet seaside residence" but among the seething mass of humanity.

-RAMACHANDRA GUHA in The Hindu Article 28th September 2003 THE HINDU PHOTO LIBRARY

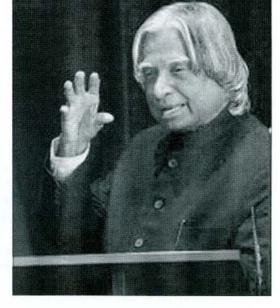
Dr .Abdual Kalam

Former President of India
Visited to Jaffna Hindu College on 23rd January
2012

Former president of India and World renowned aerospace scientist Dr.A.P.J.Abdual Kalam made a special visit to Jaffna Hindu college. Dr. Kalam was warmly welcomed by the Principal & Hindu community and he unveiled the commemorative plaque to remark his visit in the prayer hall. Dr.Kalam delivered a key note speech in 'Birth of knowledge society' to the audience of students and teachers from Northern Province.

Address at the Jaffna Hindu College Jaffna, Jan 23 2012

I will fly" I am born with potential. I am born with goodness and trust. I am born with ideas and dreams. I

am born with greatness. I am born with confidence. I am born with wings. So, I am not meant for crawling, I have wings, I will flyI will fly and fly"Unique YouDear friends, Look up, what do you see, the light, the electric bulbs. Immediately, our thoughts go to the inventor *Thomas Alva Edison*, for his unique contribution towards the invention of electric bulb and his electrical lighting system. When you hear the sound of aero plane going over your house, whom do you think of? *Wright Brothers* proved that man could fly of course at heavy risk and cost.

Whom does the telephone remind you of? Of course, *Alexander Graham Bell*. He suggested in 1905:"Don't keep forever on the public road, going only where others have gone. Leave the beaten track occasionally and dive into the woods. You will be certain to find something you have never seen before. It will be a little thing, but do not ignore it. Follow it up, explore all around it; one discovery will lead to another, and before you know it, you will have something worth thinking about."

Celebrating 125 year Service of Excellence

It is a privilege to write a few words for the celebration of 125 year service of excellence and fund raising in aid of war widows. Our Alma Mater is celebrating 125 years in Jaffna.

Hindu leaders believed that children in Jaffna were not getting Hinduism -related studies and thus they established the Jaffna Hindu College. Over the years the College has produced well-known academics, entrepreneurs, politicians and professionals. It has grown from strength to strength since and is now internationally renowned.

I started my primary schooling at Jaffna Central College, another famous school in Jaffna, which is celebrating two hundred years. I was encouraged by my father to sit for the entrance exams to join the college for GCE O/L. My father - the late Pasupathipillai Kathiravelu JPUM, Attorney-at-law & Notary Public was a hostel student. He had good memories about the hostel life. The person who served (assume Kandiah) my father also served me when I had lunch at the hostel as a day student.

I would like to remember one of the successful Old Boys, the late N A Vaitialingam FICE, FIStructE, CEng who was my father's cousin. Whilst working as Chief Engineer at Ceylon Railways he designed and supervised the current Jaffna, Anuradhapura and Kandy railway stations. On my recent visit to Jaffna I witnessed the totally rebuilt station to the original specification. NAV was one of the first to graduate from Imperial College London in Civil Engineering in 1939.

I am really proud to be part of our Alma Mater and wish her success continues for generations to come.

K A Gangakumaran

BE, MSc, CEng, FICE, FAPM

Establishment of sea cucumber (beche-de-mer) hatchery and farm in Punguduthivu by Punguduthivu Development Foundation

Dr. Siva K. P. Sivakumaran - Australia

Increasing demand for beche-de-mer (Kadal Attai) along with steady price increases has led to worldwide intensification of sea cucumber harvesting (golden sandfish/ sea cucumber). The sea cucumber (golden sandfish) is one of the most highly sought after species in Asia.

The worldwide supply of high quality beche-de- mer will not be sufficient to meet the Asian market demand, unless a viable sea cucumber aquaculture develops to partially replace the steady decrease in wild stocks. Aquaculture studies on tropical sea cu- cumbers have been largely focused on the widespread commercial sea cucumber Holothuria scabra.

The high demand for beche-de-mer on the Asian market and the systematic overexploitation of wild populations support the call for sea cucumber farming. Aquaculture is a potential alternative source for the market and can also sustain wild harvest fisheries. Over the past decade, efforts to develop hatchery techniques for the culture of commercially important sea cucumber species have in- creased significantly. Several hatchery and grow-out projects have also been undertaken by International agencies with the aim of restocking commercially valuable sea cucumber species.

Sea cucumber aquaculture would provide a permanent solution, making it possible to both enhance declining wild sea cucumber populations through restocking, and provide sufficient beche-de-mer product to satisfy the increasing Asian market demand.

Factors favouring sea cucumber farming in Punguduthivu Coastal Water (Sea)

- Well established market acceptance in Asia
- Very high market value and declining wild fisheries
- Availability of suitable sea cucumber species
- Low disease risks
- Availability of commercial technology
- Suitable Punguduthivu coastal environments
- High water quality (low nutrient content)
- Large number of potential land-based sites for hatchery
- Potential sea-based sites for grow-out
- Current and new investment possibilities in hatchery facilities

The framework, establishment process and management sea cucumber (beche-de-mer) hatchery and farm in Punguduthivu will be developed and managed by Punguduthivu Development Foundation to ensure that benefits accrue to both the 'rights-holders (fishermen)' and other community members.

Punguduthivu Development Foundation Society

Punguduthivu Development Foundation Society will be created in 2015 at Punguduthivu. All the people of overseas of Punguduthivu origin who wanted to help people from their native village of Northern Province in Sri Lanka will also become international non-voting members of Punguduthivu Development Foundation Society.

The purpose of the foundation will be:

- Establish education scholarships in Punguduthivu, Northern Province, Sri Lanka
- Establish industrial Sites in Punguduthivu
- Establish & manage Sea Cucumber Hatchery and Farms
- Establish & manage Prawns Hatchery and Farms
- Establish & manage Prawn Processing Centers
- Establish & manage Private Fisheries Harbour
- Provide assistance to young people start industries and business
- Help provide technical journals, textbooks and equipment to Schools
- Help talented young people achieve distinction in their chosen field in Sri Lanka
- Encourage and recognize those who dedicate their efforts to the improvement and welfare of Punguduthivu
- Establish & manage Desalination plant
- Establish & manage Solar power units
- Establish & manage Wind power station
- Establish & manage Hotel School
- Establish & manage Tourism activities in Punguduthivu
- Establish & manage Television Training Institute
- Establish & manage Charitable Hospital
- Provide assistance at times of emergency when people's lives are threatened by natural disasters
- Act on any worthy cause affecting Punguduthivu, Northern Province, Sri Lanka
- Collaborate with Punguduthivu People live in foreign Countries and Societies to develop and implement economical and social projects

Prepared by Dr Siva K.P.Sivakumaran

Adviser: Prof Dr K. Kugabalan

Sydney OBA and its Social Conscience

Gunaratnam Partheepan
President, Jaffna Hindu College OBA Sydney, Australia

The Jaffna Hindu College Old Boys' Association of Sydney has completed 20 years since its formation in 1994. During this period, it has succeeded in bringing together JHC Alumni and their families to share and uphold the values of Jaffna Hindu College. The association which started with few tens of people has grown over the last 20 years and now it has over 200 members in its fold. It was because of the collective effort and enthusiasm of the old boys in Sydney the association has grown to this level now.

The main objective of the JHC OBA Sydney is to foster friendship among the old boys and their families and harness the potential of the group for the development of the school, community and its members. The association organizes various social and cultural programmes to promote socio interaction among the old boys and their families. It also uses these programmes to expand its network beyond Jaffna Hindu College and into the Tamil community in Sydney. The funds raised through these programmes are used for various school development projects and educational development projects in the Northern Province, especially in the Vanni region.

The prime programme in the annual calendar of OBA Sydney is the Geethavani Awards. Geethavani Awards is a Tamil singing competition among local talents in Australia. This was the first ever Tamil singing competition in Australia which was initiated in 2006 and has continued annually. This year it hosted the 10th Geethavani Awards as a mega event to mark the 125 years of excellence of the college and the 20th anniversary of the Sydney OBA. The aim of the Geethavani Awards is to encourage the growing number of talented Tamil singers in Australia, especially those who are born and raised in Australia but are actively engaging in their Tamil heritage, and motivate them by providing a stage to share with established singers and musicians from the Tamil music industry in India. Each year over 20 talented local Tamil singers perform on the stage in the finale of the competition. The Geethavani Awards, for the last few years, provides a platform to local musicians too to play in the Geethavani Orchestra along with experienced Indian musicians and grow as professional musicians. All the proceedings of this event are directed for funding the 'Education our

Investment' project. Also, since 2013, the Sydney OBA has been hosting the Pongal festival annually in a grand scale to make the younger generation understand the value system intertwined into our cultural festivals. It is held in a public park and is opened to all. Anyone interested can take part in the celebration.

Sport is another area that brings people together and it played a major role in the development of the OBA Sydney. OBA Sydney actively promotes sports among old boys. It is also an avenue to interact with the old students of other Jaffna schools and build a healthy relationship among the old student associations of Jaffna schools in Sydney. Cricket and Tennis are two sports that take predominant place in the sports activities of the OBA and regular tournaments are organized among the OBAs in Sydney predominantly with Hartley College PPA NSW. From 2014, a cricket encounter "The Battle of Blue and White" between Sydney OBA and Melbourne OBA has been initiated. The Battle of Blue and White for Kugan Cup is a joint initiative by JHCOBA Sydney and JHCOBA Victoria and played in Sydney and Melbourne alternatively. It was named as Kugan Cup in memory of Late. Mr.Yoharatnam Kugan's contribution to sports and other activities at Jaffna Hindu College.

Apart from the activities hosted in Sydney, the OBA is also committed to the development of the school and its students as well as the development of education in the Northern Province as a whole. Its slogan for education development is கல்வி எங்கள் மூலதனம் ('Education our Investment')." From 2013, it has been working on a number of projects under this caption. Education and hard work have always been our identity and on that strength only we are rising up like phoenix birds from the shambles of the past and against all the odds. But sadly, the education standard is declining in the recent time due to various reasons. To understand the ground situation and create awareness of that, the Sydney OBA initiated a research study with the support of the university academics in Sri Lanka. Also, it has obtained the opinion of the university lecturers, school principals, teachers, and student for the decline in the education standard and the reasons for that. According to the research findings based on university admissions in Sri Lanka, the

number of students entering the university

on merit has drastically dropped after 2009. The district quota for Jaffna district and some other northern districts also has gone down due to the recent population census. All these findings and opinions were published in the Geethavani Souvenirs since 2013. Also, Sydney OBA organized an Educational Workshop in Sydney to share the information with other old students' associations of other Tamil schools so that the information will be disseminated to more people.

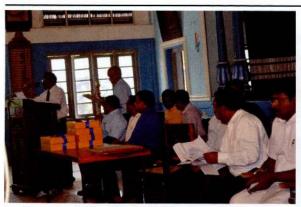

Some of the other projects in this area are increasing the reading and self-learning habit by strengthening the library facilities, conducting personality and leadership development workshop for A/L students and immediate school leavers, and rewarding student who excel in studies and thereby motivating others also to do well. According to a recent study that we conducted with the support of university academics (the report is published in Geethavani 2015 souvenir), the English standard of our students is having a detrimental effect on their university education too especially in the preferred competitive field selections. Therefore, we are targeting a project for English learning in North and East. Also we have another plan to conduct a job finder programs soon in Jaffna.

OBA Sydney, beyond the school development, also involves in community services. We believe it is our duty to take care of our people in North and East, especially those who are affected by the civil war. We have identified some war affected people and will be providing life support assistance. In the first step, we donated milking cow and cow-shed for a war affected family in North. Also, we have donated school needs such as school bags, shoes, etc. to students in the Killinochchi region to uplift the quality of their school life.

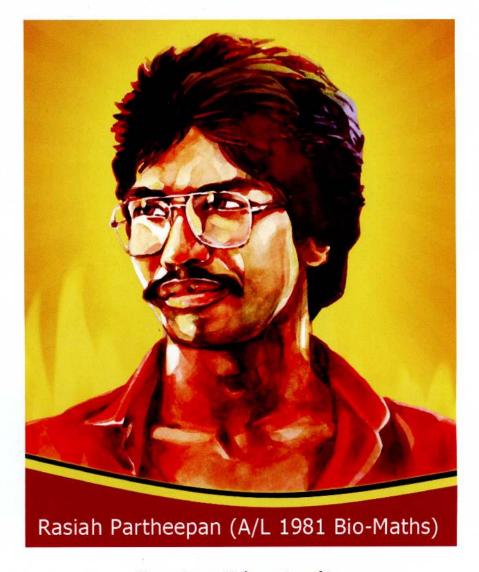
Further, the Jaffna Hindu College is not only the leader in academic excellence but also in other spheres too. It has produced many skilled artistes. Therefore, as the college celebrates its 125th anniversary, the Sydney OBA deemed it's necessary to recognize those special talents too. At the Mega Geethavani Awards 2015 held on the 19th September 2015 in Sydney with Ace drummer Sivamani, we honoured the Jaffna Hindu old boys who have contributed to the Tamil music and cine industry in Sri Lanka. Also, we have honoured Mr.Nimalan Tharmalingam (1994 A/L Bio) with the title "Hindu Creative Artist" (Inthuvin Varainjar). He has designed 9 books so far for Jaffna Hindu OBAs and for their activities. He designed the 2006 - 2008, 2012, and 2015 Kalaiyarasi souvenirs for UK OBA and 2013, 2014, and 2015 Geethavani souvenirs for Sydney OBA, which portray his excellent designing skills. These are the best books ever released in school functions in Sydney and London.

The Jaffna Hindu has active OBAs in 12 cities in the world. Like Sydney OBA, all the OBAs are committed to our alma mater and contributing for its development in many ways. But, if we all unite and take planned initiatives, we can do more for our school and our community. We all need to get-together as one team, identify and define projects for our school and for North & East educational development, draw up a master plan, and distribute projects among all OBAs and work collaboratively to deliver them. This way, we will have more strength and can also reach out to all the old boys and supporters around the word, and get their support for our "Education our Investment" project and community development projects. We have to work towards this target for the next two years.

Let us unite under the wings of Jaffna Hindu and hold our hands together strongly and raise its flag and say "We are the Hinduites, Wherever we are, we always care about our community".

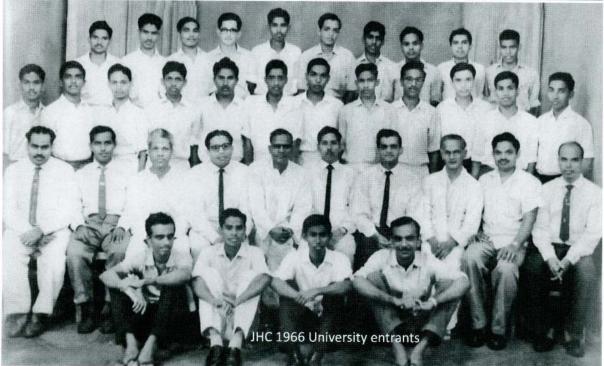
தியாகமே! எங்கள் இந்துவின் தவப்புதல்வனே....!

இளமைக்கால இனிமைகள் உரிமைக்காக வேள்வி செய்தவன் உயிரை உருக்கி ஆகுதியாக்கி இனத்திற்காய் இல்லாமல் போனான் இந்துவின் மடியில் வளர்ந்தவன் இணையில்லாத் தலைவன் வழியில் நடந்தவன் பார்.... இன்னும் உணர்வுள்ளோர் உள்ளங்களில் தீயாய் எரிகின்றான் பார்த்தீபன் தெரிகின்றான்

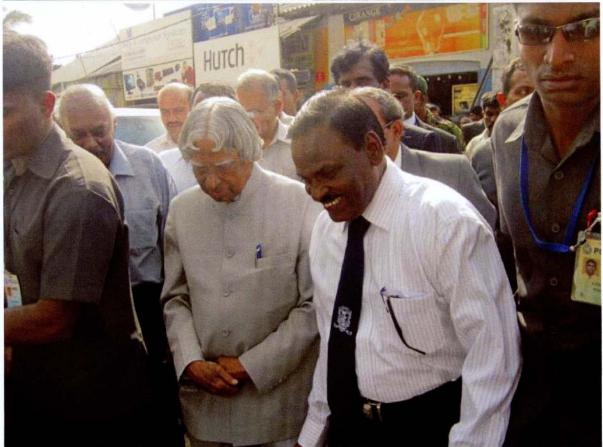

125^{ம்} ஆண்டு விழா அலங்கார வளைவு 2015 தைமாதம் 19^{ம்} திகதி கல்லூரி அதிபர்கள்

திரு. A.பஞ்சலிங்கம் (1991 - 1996) திரு. V.கணேசரானா (2005 - 2014)

திரு. | தயானந்தரான

அவர்களால்

கல்லூரியின் பிரதி அதியர், ஆசிரியர்கள், அபிவிருத்தி சங்க,

பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் முன்னிலையில்

திறந்து வைக்கப்பட்டது. லண்டன் பழைய மாணவர்கள்

திரு. P.விவேகானந்தா

திரு. K. சிவாஜி

திரு. A.F.மரியதாஸ்

திரு. Vதீபராஜ்

திரு. S.தயாபரன்

ஆகியோரின் நிதி உதவியுடன் கல்லூரிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. மைப்பும் நிர்மாணமும் திரு. சிவலிங்கம் சிவகலன்

Quasquicentennial - Celebrations 2015

Quasquicentennial - Celebrations 2015
This Arch was declared opened
on 19th January 2015 By Principals of JHC
MR. A.Panchalingham (1991 - 1996)
MR. V.Ganasarajah (2005 - 2014)
MR. I.Thayanantharaja
In the Presence of the
Deputy Principals,
Teachers,SDS,OBA members, Student & Parents

S,OBA members, Stude Donated & Dedicated Past Students in UK MR. P.Vivehanandha MR. K.Sivajee MR. A.F.Mareadas MR.V.Theebaraj MR. S.Thayaparan

<u>நயர்பகிர்கிறோர்</u>

_{அமரர்} வல்லிபு<u>ரநாதன் தீபரா</u>

தவப் புதல்வனை இழந்தாளோ இந்து

யாழ்.இந்துக் கல்லூரி அன்னையின் ஈடினை யில்லா தவப்புதல்வன் தன்னிகரில்லா தலைவன் தீபராஷ யாழ்.இந்துக் கல்லூரியின் 25 வருடகால சேவைக் காலத்தில் நான் கண்ட பழைய மாணவர்களில் தீபராஜ் அரைப்பணம் கொடுத்தாதே அனுசரணையாளர். ந்பளிப்பாளர் என ஆர்ப்பறிக்கும் அநேகர் போலன்றி

தாயின் நுழைவாயிலை அமைப்புதில் பெரு வித்தவர். இறப்பதற்கு முன்னும் கஷைரர உபகரணைங்கள் அன்பளிப்புச் செய்து ஊ டேக்கை அறியாமல் வழங்கிச் செல் என் கண்ணில் நிழலாடுகிறது. விளைய யில் உணவு பரிமாறி ஆங்கிலேய ம டன் தானும் இருந்து எம்மையும் 🤗 வர்களை சப்பாணிகட்டி இருத்தி அவ கல்லூரி தடுப்பாட்ட செணிக்கும் **10**1 பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி மை நிகழ்த்திய அந்த மதிய போசனம் இவ தொண்டாற்றியவர். யாழ்ப்பாணம் (தில் ஒழுங்கு செய்து இரு கல்லூரி HALL SCHOOL அணிக்கும் 🕾 சிநேகபூர்வ துடுப்பாட்டம் ஒன்றை டி பாங்குகளில் மாற்றத்தை ஏற்படு அமரர் தீபராஜ் அவர்கள். வாரை களினதும் "ூ" தொடக்கம் "ஃ" வ இந்துக் கல்லூரி அணியின் திற சகல தேவைகளையும் நி

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி வினை யாட்டு மைதானத்திலேயே அனைத்து மாணவர்களுக்கு ஒன்றுக்ஷ மேரர் திபுராத் அவர்களுக்கு ஒரு மௌன அஞ்சலிபுடன் கூடிய கண்ணீர் அஞ்சலி நிகழ்வை கல்லூர் நிகழ்த்தியிருந்தது.

பங்காற்றியிருந்தார் தீபராஜ் அவர்கள்.

சன்னாரின் இழப்பில் தயகுற்றிருக்கும் அவரது குடுப்பத்தினருக்கு குறுதல் ஒதி வித்துக் கொள்வதுடன் அவரின் ஆத்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல சிவஞான வைரவப் பெருபானை வேண்டுகின்றேன்

சதா நிமலனி பிரதி அதிபர் யாழ்.இந்துக் கல்லூரி

ஒளிர்ந்த தீயி அணைந்தது அடிர் வல்லி முதாதன் தீமராஜ யாழ்பாரைம் இந்துக் கல்லூரி யின் பழைய மானைவர் ஒன்றி யம் பெரிய பிறித்தானியாவின் நிறந்தர அறங்காகைரும். க.வெ. த உ.யர்தரம் 1992 ஆம் ஆண்டும் பிற்விகைச் சேர்ந்தவகுமாகிய சிமரா தீபராஜ் இறைபதம் வைபுத்த வைப்தி என்உ என்தலை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கி ஆழ்ந்த தயரத்தின் ஆழ்ந்திவிட்டது.

நட்புக்கு இலக்கணமாய் வெயுந்த நண்பன் எல்லார் சொல் விலும் நல்லனவற்றை ஏற்கும் நல்லவர்களில் ஒருவர். நற்பண் பில் பிரகாசித்த மனிதத்தை மநக்குமா நெஞ்சம். அன்பும் ஆதரவும் நிறைந்த நண்பல்ளை இழக்கநேரிட்டு விட்டுத் - பிர்து இயருறும் அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரி விப்பதுடன் ஆல்சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பரமலிங்கம் விவேகானந்தன் யாழ்ப்பாலைம் இந்தக் கல்லூரி பழைய மானைவர் ஒன்றியம் பெறிய பிரிந்தானியா மறைந்தாலும் நூக்கமும்பாத மாண்பினர் அம்நர் வல்லியுநாதன் தீபராஜ (யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கணூர் அதய மாணவுக் பாழு பாணம் இந்துக் கல்லூர் பலமுய மாணவர் ஒன்றும் பெரிய பிரித்தானியாவின் நிரந்தர அறங்காவைகம்)

யாழ்ப்பணம்புளியங்கை, சைவ நிறப்பிடமைகவும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூர்யின் புகழ்புத்த மாணவர்களில் ஒருவருமாகிய

Subjir subsoluppingai funns senirasher Byul Bujirungah. senigali districtor digamp uhli G seripu digampuli G seripu digampuli digampuli G seripu digampuli napingani digampuli napingani digampuli napingani digampuli napingani digampuli napingan dencetu digampuli di nupupuli digampuli di

அவ்வைகையில் எமது சுல்றூர் அன்றைக்கு கற்றல் விருத்திக் கும் விளையாட்டுத் துறைக்குப் விருக்கை புண்டைந்துப் பிசுனு வதற்குப் - புதிய நுழைவாயிலை வறந்துப் - புதிய நுழைவாயிலை வறந்துப் - புதிய நுழைவாயிலை வறந்துப் இடத்தை துரப்பாட்ட வீர்ராக சாதனை புரிந்து என வார் நெஞ்சத்திலும் நிறைந்தி புந்தவர்.

கேரது நகல்லூரிகள் செங்கிருத் திக்கு யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரி ஒன்றியத்தினூடாக பல பாதைகளை சொல்தது புதிய சாத கைக்கை படைக்க கொழுந்குந் தார். என்னையும் பிரித்தானியா வுக்கு பொன் பணது. ஐபம் புன்ன கையு, ஐபம் சென்றுக்கு உபாரித்த உருவக்கொட்சிகள் என்றுள்ளத் தில் சென்ன சென்றுள்ளத்

கீன்றன. கீவரது உழப்பு எதிர்பாராத ஈடுக்கம் முடியாத பேரிழப்பா கும். இவரது ஆன்மா சாந்தி யடையவும், குடும்பத்தினர் ஆறுதல் அரைவைநவர் திருப் வல்ல நொண்பைவர் திருப் பாதத்தை சரண்டைகிறேன்.

sous electron messen afrance electric gualismont electric unitarione electric

மருத்துவத் துறைக்கும் ஆசிரியத் துறைக்குமிடையேயான ஒருமைப்பாடு

கல்வித் துறையிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்த யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் 125ம் ஆண்டு விழாவையொட்டி ஐக்கிய இராச்சியம் யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர்களால் வெளியிட்டு வைக்கும் சிறப்புமலரை அலங்கரிப்பதற்காக மருத்துவத்துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் செலுத்தும் அர்ப்பணிப்பு சேவையின் ஒருமைப்பாடு பற்றிய எனது கண்ணோட்டத்தை பகிர்ந்து கொள்வதில் யாழ் இந்துவின் பழைய மாணவன் என்ற வகையில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இலங்கையை விட்டு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புறப்பட்ட நான் ஐக்கிய இராச்சியத்திலே இளம் டாக்டராக பணிபுரியத் தொடங்கி ஓர் ஆலோசனை வைத்திய நிபுணன் என்ற நிலையைக் கடந்த 33 வருடங்களை எட்டி நிற்கிறேன். என்னுடைய துறையில் பணிப்பாளர் என்ற வகையில் 14 ஆண்டுகள் சேவையாற்றிய நான் வைத்திய நிபுணன் என்ற முறையிலும் பணிப்பாளர் என்ற வகையிலும் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களை – பட்டறிவை – உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வது பொருத்தமானது என நினைக்கிறேன்.

வைத்தியத் துறையும் கல்வி போதிக்கும் ஆசிரியத்துறையும் வேறுபட்டவையானாலும் அடிப்படையில் ஒன்றானவை, ஒரே போக்குடையவை என நான் கருதுகின்றேன்.

எத் துறையிலும் சிறந்து ஒருவர் விளங்குவதற்குப் பின்வரும் பத்து முக்கிய விடயங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது எனது கருத்து.

- 1. தெளிவான கொள்கைப் பற்றும் எண்ணப்போக்கும் ஒருவர் செயற்றிறன் மிக்கவராக இருக்கலாம். நடைமுறைச் சாத்தியமான வழியில் செயற்படுபவராக இருக்கலாம். ஒழுக்கசீலராகவும் நடந்து கொள்ளலாம். ஆனால், இவ்வளவற்றோடு தெளிவான நோக்குடையவராக இருந்தால் அவர் நல்லாசானாகின்றார். எனவே தெளிவான சிந்தனைப் போக்கு அவசியமாகின்றது.
- 2. **தன்னுடைய கொள்கைப் போக்கை தெளிவாக வெளிப்படுத்தல்** வெறும் தெளிந்த சிந்தனைப் போக்கு மட்டும் போதாது. அதன் வழியே, ஏனையோரையும்செயற்படத் தூண்டும் திறமையும் அமைந்திருக்க வேண்டும்.
- ஏனையோரையும் புரிந்துகொள்ளும் சக்தியுடையவராக இருத்தல் எல்லோரினதும் உள்ளார்ந்த எண்ணங்களையும் இயல்புகளையும் புரிந்துகொள்ளும் மனப்பக்குவம் இருத்தல் வேண்டும்.
- 4. **ஒவ்வொரு விடயத்திலும் விளக்கமும் அவதானமும் உடையவராக இருத்தல்** உங்களுடன் வேலை செய்யும் சகலரின் செயல்பாடு குறித்தும் விவரமான – விளக்கமான – புரிந்துணர்வும் தேடலும் இருத்தல் முக்கியம்.
- 5. **புத்திக் கூர்மை** நினைத்த காரியங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் தன்மை.
- மனித நேயம் பல்வேறு வயது வேறுபாடுகளில், பல்வேறு தரங்களில் உள்ளவர்களைக் கவரவும், அரவணைக்கவும், புரிந்துகொள்ளவும் தேவையான அடிப்படை மனிதப் பண்புகள் அவசியமானவை.

- 7. **தொடர்பாடல்** அதிகாரத்தையும் ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்த சிறந்த பேச்சாற்றல் தொடர்பாடல் திறன் – அவசியம். அத்தோடு மற்றவர் கருத்துக்களைச் செவிமடுத்து உள்வாங்கும் ஒருவராக இருக்கவேண்டும்.
- விசுவாசம் தனது சேவையில் பணியில் பொறுப்பில் விசுவாசமும் கடமைப்பாடும் இருந்தால் நற்பணியாளராகி விடலாம்.
- 9. **அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம்** திறந்த மனதோடு விடயங்களை உள்வாங்குபவன் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றான். இல்லையேன் பழமைவாதியாகிவிடுவான்.
- கற்றது கைமண் அளவு என்றுவிடாது தேடல் நல்லாசான் ஒருவன் தன்னை மேலும் மேலும் முயற்சி கற்றல் சமூகத்தில் உயரவும் இந்த அயாரக் பக்குவப்படுத்தவும் அத்தியாவசியமாகின்றது.

இவையே வாழ்வில் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான அம்சங்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

இதற்கு மேலாக ஒரு மாணவனை வாழ்வியலில் உரிய நிலைக்கு உயர்த்துவதில் விளையாட்டுத் துறையும் முக்கியமானது என்பதை மறுக்கமுடியாது. நான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் கல்லூரிக்கு விறயம் செய்யம் பொமுது எனது தந்தையாரான எங்கள் கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபரான அமரர் இ சபாலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக மைதானத்தில் பவிலியன் ஒன்று கட்ட முன்வந்திருந்தபோது அரதிஷ்டவசமாக அதற்குரிய காணியைப் பெறமுடியாததால் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் 125ம் ஆண்டு விழாவை சிறப்பிக்க எனது தந்தையார் அமரர் இ. சபாலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக அதிநவீன கேட்போர் கூடத்தை ரூபா.16 மில்லியன் செலவில் கட்டி வைத்து எனது ஆதங்கத்தை பூர்த்தி செய்தேன். இம் மண்டபம் நிச்சயமாக கல்விச்சமூகத்திற்கும் மாணவர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்பதில் நான் பெருமையடைகின்றேன்.

வைத்திய கலாநிதி சபாலிங்கம் ஜோதிலிங்கம் பழைய மாணவன் 1950 - 1965

என்றென்றும் மனதில்.

என்றென்றும் மனதில்...

நான் எனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி தமிழ்க் கல்வன் பாடசாலையில் அப்பாடசாலைக்கான யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லாரியின் விளையாட்டு மைதான வாயிலில் வீர்ரிருக்கும் தந்காலிக அரச மரம், பார்வை அரங்கு (Pavilion) அருகில் அமைந்திருந்தது. அந்த அரச மரம் நான் படிக்கும்போது 10 – 15 அடி உயரமாயிருந்கது. இப்பொழுது அதற்கு 75 வயது இருக்கும். அப்பாடசாலை 1953 ம் ஆண்டளவில் கஸ்தூரியார் வீதியில் தற்பொழுது யாழ்ப்பாண இந்து ஆரம்ப பாடசாலை என்னும் பெயரில் இயங்குகிறது.

எங்கள் மைதானம் 1938ம் ஆண்டு முதல் 1953ம் ஆண்டு வரை வடக்கு, தெற்காய் (உதைபந்தாட்டம் நடாக்கக் சூடிய மாதிரி) இயங்கி வந்தது. 1953ம் ஆண்டு கிழக்கு, மேள்காய் அமைக்கப்பட்டது. 1938应 ஆண்டிற்கு (மன் எங்கள் பாடசாலை மைதானம் **த**ந்காலிகமாக யாழ்ப்பாணப் பொகு நூலகத்திற்கு அருகில் வெளியரங்கு திறந்த இருந்த இடத்தில் அமைந்திருந்தது.

நான் சில ஆண்டுகள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் கல்வி கற்ற பின் 1948ம் ஆண்டு திரும்பவும் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். அதற்கு காரணமாயிருந்தவர் காலஞ்சென்ற அதிபர் C. சபாரத்தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் ஆவர் 1938ம் ஆண்டு கண்டி பேராதனை பல்கலைக்கமக உதைபந்தாட்ட அணிக்கு தலைவராயிருந்தவர்.

நான் பாடசாலையில் சேரும்பொழுது காலஞ்சென்ற A. குமாரசுவாமி அவர்கள் அதிபராக இருந்தார். அவரும் எங்கள் பழைய மாணவர். 1938ம் ஆண்டு முதல் 1952ம் ஆண்டு கடமையாற்றியவர். அவர் நல்லூர் செட்டித் தெருவிலிருந்து பாடசாலைக்கு மனிதனால் இழுக்கும் வில் வருவார். (பாடசாலை நேரம் காலை 8.45 — மாலை 3.30) காலை 8.40 மணிக்கு முதல் மணி அடிக்கும், எல்லா மாணவர்களும் அவரவர் வகுப்பறைக்குள் சென்று விடவேண்டும். இரண்டாம் மணி 8.45歲(5) அடித்தவுடன் பாடம் ஆரம்பிக்கும் இதற்கிடையில் (மதல் மணி அடித்தவுடன் அதிபர் ஒரு கையில் (3அடி நீளம்) பிரம்பும் மர்ரக்கையில் கிருப்பக் ெரு கோர்வையுடன் வருவார்.

திறப்புக் கோர்வையின் சத்தம் கேட்டால் போதும் எல்லா வகுப்புகளிலுள்ள மாணவர்களும் அமைதியாகி விடுவார்கள். 1950ம் ஆண்டு ஒரு பழைய மாணவர் மெல்லிய தோந்நமுடையவர். அவரைப் பார்த்தால் மாணவனைப் போல இருந்தார். அவர் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்துக் கடமை அதிபரின் கண்ணெதிரே வந்து கொண்டிருந்தார். அதிபர் அவரை மாணவர் என்று நினைத்து பிரம்பால் அடிக்க ஓங்கும்போது ஆசிரியராகக் கடமை ஏற்க வந்தவர். "Sir, நான் ஆசிரியர்" என்று அறிமுகப்படுத்திய பின் சிரித்தபடி அலுவலகத்திற்கு போகுமாறு சொல்லித் தன் கடமையைச் செய்ய தொடர்ந்து சென்றார். ஆசிரியராகக் கடமை ஏற்க வந்தவர் வேறுயாருமல்ல அவர்தான் எங்கள் காலஞ்சென்ற P.S. குமாரசாமி அவர்கள் 1952ம் ஆண்டு ஒருநாள் பாடசாலையில் ஒரு ஆசிரியரோடு அதிபர் வாய்த்தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டு அன்றிரவு மரணத்தை தழுவிக் கொண்டார். அவரின் சடலம் அவரது வீட்டிலிருந்து செம்மணிச் சுடலைக்கு எடுத்துச் சென்றபோது எங்கள் பாடசாலை மாணவர்கள் தெரு இருபக்கங்களிலும் அணிவகுத்து நின்று அவருக்கு மரியாதை செய்தார்கள்.

அவருடைய மறைவிற்குப் பின் காலஞ்சென்ற திரு. V. M . ஆசைப்பிள்ளை அவர்கள் அதிபராக கடமையேற்றார். நான் அப்பொழுது S.S.C வகுப்பில் படிக்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் என்னுடைய வகுப்பிற்கு கணிதம் படிப்பித்தவர். வெள்ளிக்கிழமை நாட்களில் முதல் இரண்டு பாடங்கள் எடுப்பார் (Double Periods) துடுப்பாட்ட போட்டிகள் வெள்ளி பின்னேரம் 3.00 — 6.00 சனிக்கிழமை முழுநாளும் நடப்பது வழக்கம். அந்த வகுப்பிலிருந்து நான் துடுப்பாட்ட அணியில் பங்குபற்றிருந்தேன். காலையில் பாடம் தொடங்கு முன் அவர் 15 நிமிடங்கள் அப்போட்டியை என்னமாதிரி விளையாடுவது என்பது பற்றிக் கரும்பலகையில் படம் வரைந்து விளக்குவார். ஏனென்றால் நான் பாடசாலை அணியில் பந்கு புந்நுவது புந்நி அவருக்குத் தெரியும். போட்டி நடைபெறும் நாட்களில் கடைசிப்பாடம் நடைபெறாது. அந்தக் காலத்தில் அதிபர், பிரதி அதிபர், ஆசிரியர்கள் மைதானத்திற்கு சமுகம் கொடுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பார்கள்.

தர்பொழுது இருக்கும் "குமாரசாமி மண்டபம்" இருக்கும் இடம் முன் வாகனங்கள் திருத்துமிடமாக அக்காணியை வாங்குவதற்காக பழைய மாணவர் சங்கம் இந்தியாவிலிருந்து சினிமா நடிகைகளை (வையந்தி மாலா, குமாரி கமலா, லலிதா, பத்மினி, ராகினி) அழைத்து 1945ம், 1951ம் ஆண்டுகளில் களியாட்ட விழாக்களை நடாத்தி பணம் சேர்த்து அக்காணியை வாங்கி மண்டபத்தைக் கட்டி, அதற்கு முதலாவது பழையமாணவர், காலஞ்சென்ற திரு A. குமாரசுவாமி அவர்களின் பெயரைச் சூட்டினர். 1957ம் ஆண்டு நடைபெற்ற களியாட்ட விழாவிற்கு எனது நண்பன் Capt. நா. சோமகந்தாமும் நானம் உதவியாளாராகச் செயந்பட்டோம்.

அம்மண்டபம் கட்டும் பொழுது எங்கள் கல்லூரி விடுதியில் 350 — 400 மாணவர்கள் இருந்தனர். சிறுவர்களுக்கு எனப் புறம்பாக (Baby Hostel) காங்கேசன்துறை வீதியில் பசுபதிச் செட்டியார் வீட்டில் அமைந்திருந்தது. அதில் 75 – 100 மாணவர்கள் இருந்தனர். திரு வி. இராமகிருஷ்ணன், திரு. நாரயணன் என இரு இந்திய ஆசிரியர்கள் இவ்விடுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர். திரு. இராமகிருஷ்ணன் துடுப்பாட்டம், ஹொக்கி விளையாட்டுகளில் திறமையானவர் அவர் பாடசாலைத் துடுப்பாட்ட அணிக்கு பயிற்சியும் கொடுத்து வந்தவர். விடுதி மாணவர்களுக்கு முழுப்பொறுப்பாக காலஞ் சென்று K. S. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் அவர்கள் இருந்தார். அவருக்கு உவியாக காலம் சென்ற S. நமசிவாயம் அவர்கள் இருந்தார்.

நான் 1950 ம் ஆண்டு உதைப்பந்தாட்ட மூன்றாம் (3rd XI) அணியின் கலைவராக இருந்தேன். இரண்டாம். முகலாம் அணிகளிலும் பங்குபற்றியிருந்தேன். என்னோடு பங்குபந்நிய சிலபேர் வெளிநாடுகளில் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களில் சிற்றம்பலம், குணரட்ணம், ராஜரட்ணம், ஜெயரட்ணம், மகேந்திரராசா குறிப்பிடத்தக்கோராவார். அதேநேரம் நான் துடுப்பாட்ட அணியிலும் ஆரம்ப பந்து வீச்சாளராக (Opening Bowler) பங்குபற்றியிருந்தேன். என்னோடு ஆரம்ப பந்து வீச்சாளாராக இருந்த திரு. T.கிருஷ்ணசாமி இப்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கிறார். எங்கள் அணியில் பங்குபற்றியவர்களான ${
m V}$.ஜெயரட்ணம், ${
m V}$.குணரட்ணம், ${
m V}$.ராஜரட்ணம் இப்பொழுது கனடாவில் வசிக்கிறார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு அணிகளிலும் பங்குபற்றிய எனது நண்பன் காலஞ்சென்ற epl. நா.பாலசுப்பிரமணியம் (Sri lanka Air Force) அவர்கள் அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் போட்டியில் தத்தி மிதித்து பாய்தலில் (Hop, Step & Jump) சாதனை படைத்தவர். (48' 11 1/2'')

எங்கள் பாடசாலை பழைய மாணவர்கள் இரண்டு பேர்கள் (Tow Brothers) V. குணரட்ணம், அணியில் (Hockey) பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக V. ராஜரட்ணம் அகில இலங்கை ஹொக்கி அப்போட்டியில் ராஜரட்ணம் கோல் அடித்து கல்லூரிக்கு பெருமை விளையாடினார்கள். ஒரு சேர்த்தார். அந்தக்காலத்தில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் அணிகள் தான் உலகில் திறமையான அணிகள்.

காலஞ் சென்ற திரு P. தியாகராசா அவர்கள்தான் எங்கள் பாடசாலை விளையாட்டுகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர். அவர் 1938ம் ஆண்டு முதல் 1976ம் ஆண்டு வரை தனது கடமையை திறம்பட நடாத்தியுள்ளார். அவருக்கு உதவியாக காலஞ்சென்ற திரு T.சேனாதிராசா ஆசிரியர் அவர்கள் கடமையாற்றினார்.

நான் 1955 ம் ஆண்டு பாடசாலையை விட்டு விலகிய பின் பழைய மாணவர் சங்கத்தில் இணைந்து ஆயுட்கால அங்கத்தவராக இருக்கின்றேன். பழைய மாணவர் சங்கம் என்னை விளையாட்டு மைதான விரிவாக்கக் குழுவிற்கு தலைவராக நியமித்தனர். முன்னாள் அதிபர் திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு ஒன்பது (9) பரப்பு காணியை வாங்கினோம். காணியை வாங்குவதற்கு திரு. கந்தையா தர்மகுலசிங்கம் முன்னின்று உழைத்தவர். மற்றும் சு. டிவகலாலா, Capt நா. சோமசுந்நதரம் என். உலகநாதன் அவர்களும் இக்குழுவில் அடங்குவர். அத்தோடு புதிதாக கட்டிய முன்று மாடிக் கட்டட செயற்குழுவிலும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கச் (1992 — 1996) செயலாளராகவும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை (1 வருடம்) செயலாளராகவும் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி புலமைச் சபை பொருளாளராகவும் (1996—2015) இருந்துள்ளேன். சிறிது காலம் 13,15,17 வயது வீரர்களுக்கு பயிற்சியும் கொடுத்துள்ளேன்.

க. பூபாலசிங்கம்

80 வயது இளைஞன்

கினக்கூல் பத்திரிகையில் இந்துவின் மைந்தன் லருவர் எழுதியது மீள்பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

விமான நிலையத்திலிருந்து அத்தனை பேரது கண்களும் நிமிடம் லரு அவரையே பார்த்தன. சில கண்களில் வியப்பு: சில கண்களில் பரிகாபம் இரண்டு கால்களும் நடக்க முடியாத அந்த 80 வயது முதியவரை ஓர் விமானச் சிப்பந்தி சக்கர நாந்காலியில் வைத்து தள்ளிக்கொண்டு வருகிறான். வெறும்

நாலுமுழ வேட்டி, கதாச் சட்டை, நெற்றியில் விபூதி, பயணக்களைப்பிலும் முகத்திலும் ஓர் செழிப்பு, சக்கர நாற்காலிக்குள் அடங்காத பருத்த சரீரம். கூட வரும் பிரயாணிகளின் உரையாடலிருந்து விமானம் லண்டனிலிருந்து வந்திருப்பது தெரிய வருகிறது. இந்த நடக்க முடியாத பெரியவர் லண்டன் போய் வந்திருக்கிறாரா? சிலர் கண்களில் தெரிந்த வியப்பின் பின்னணி இது. வேறு சிலர் கண்களில் லண்டனில் இருக்கும் பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்டு இலங்கையின் ஏதோ ஒரு முதியோர் இல்லத்திற்கு அந்தப் பெரியவர்? கேள்விக்கமான வருகினர் போலும் என்ற இரக்கப்பார்வை. யார் ஆச்சரியமானது.

அவர்தான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி, இந்துக் கல்லூரியின் முன்னாள் உபஅதிபர். கம்பன் கழகத்தை வளர்த்தெடுத்த போசகர். வேகாந்க மடத்தின் உருப்பினர். மன்றத்தினதும் சைவபரிபாலனசபையினதும் உபதலைவர், சைவ சித்தாந்தப புலவர், சிறந்த பேச்சாளர். ஆங்கிலத் துரை வல்லுநர். யாழ் பல்கலைக்கழக ஆளுநர்சபை முன்னாள் உறுப்பினர். இப்படிப் பல பொறுப்புக்களையும் ஏற்று மிகப் பெரிய சமூகத்தொண்டராய், முதிர்ந்த தனது 80 வயதிலும் முச்சக்கர வண்டியில் ஓடி ஓடி மக்களுக்காய் உழைக்கும் சிவராமலிங்கம் பிள்ளை.

விமான நிலையத்திற்கு அவர் ஏன் வந்தூர் என்கிறீர்களா? சொன்னால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். லண்டனில் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் தனது கலை விழாவுக்கென பிரதம விருந்தினராய் அவரை அழைத்திருந்தது. அந்த அழைப்பு வந்ததும் நாங்கள் நடக்க முடியாத கால்களோடு இந்த வயதில் அவரால் இவ்வளவு தூரம் தனியே பயணம் செய்ய முடியுமா என உள்ளுர கவலைப்பட்டோம் என்று சொன்னாற்கூடப் பொருந்தும். штіт கேட்டாலும் செய்து தருகிரேன் என்று வாக்குக்கொடுக்கும் பழக்கத்தால் "சரி வருகிரேன்" சொல்லி விட்டார் அவர். " உந்களால் எப்படித் தனியே போக முடியும்" கடுமையாய் ஆட்சேபித்தேன். என் ஆட்சேபனை லண்டன் வரை போனது. உடனே அவரது மாணவனான லண்டனில் வாழும் பகம்பெற்ற டாக்டர் சோதிலிங்கம் "நானே வந்து அழைத்து வருகிறேன் அஞ்சவேண்டாம்" என அபயமளிக்க முன் வந்தார்.

படலாமென்றால் மீண்டும் பிரச்சினை, சந்நு உடல்பருத்தவரான இவரால் ஆறுகல் விமானப் பயணிகள் இருக்கையில் இருந்து பல மணிநேரம் பயணம் செய்ய முடியுமா? "பிஸ்னஸ்" வகுப்பு இருக்கைதான் வேண்டும். முடிவு செய்து அதற்கான விமான டிக்கட்டை விசாரித்தால் அது சாதூரண விமான டிக்கட்டை விட இரண்டு மடங்கு அதிகம் எனத் தெரிய வந்தது. இலட்சங்களால் வித்தியாசப்படும் அச்செலவை யார் பொறுப்பேற்பார்கள். மீண்டும் பிரச்சினை, இப்பிரச்சினை லண்டனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. " ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம்" என்று தொலைபேசியில் செய்தி வந்தது.

"அப்பாடா" என்று மூச்சு விடுவதற்குள் அடுத்த பிரச்சினை இடியாய் இறங்கியது. பயணத்திற்கு 15 நாள் இருக்கையில் கடுமையான வயிற்றுவலிக்கு ஆளானார் ஆசிரியர். யாழ். வைத்தியசாலை "கேனியா" உடனடியாகச் சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, என்ன செய்யலாம் என நாம் சிந்திப்பதற்குள் சக்திரசிகிச்சை செய்துமுடித்து விட்டார்கள். என்ன செய்வது

என்று தெரியாமல் லண்டனில் பழைய மாணவர் சங்கம் தவிக்க, கொழும்பிலிருந்து நாங்கள் தவிக்க, பத்தே நாட்களில் ஆசிரியரிடம் இருந்து தொலைபேசி " காயம் முழுசா மாறிட்டுது. பயணத்திற்கு ஆயுத்தப்படுத்துங்கோ நாளைக்கு கொழுப்பு வருகிறேன்" போன் வைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் நாம் சற்று மிரண்டு தான் போனோம். 80 வயதில் சத்திரசிகிச்சை முடிந்து பத்தே நாட்களில் பூரணசுகமாகி அடுத்த வாரத்தில் ஒருவர் லண்டன் பயணமாகிறார் என்றால் நீங்கள் நம்புவீர்களா? சத்தியமாய் அந்த அதிசயம் நடந்தது. அது தான் சிவராமலிங்கம் மாஸ்டரின் தனித்துவம்.

எந்தச் சோதனை வந்தாலும் அதை எதிர்த்து நின்று "காலா சற்று வந்து பார் என்னைக்கெட்டவே" என சவால் விடுகிற துணிவு அவருடையது. அவரது வாழ்க்கை முழுவதும் போராட்டம் - சாவல்-வெற்றி என்ற " போமிலாவிற்குள்" அடக்கிவிடலாம். இந்தியாவில் பட்டப் படிப்பை முடித்து, துள்ளும் இளைஞராய் ஓடிவந்து, காதலித்துத் திருமணம் செய்த பத்தேநாட்களில், பாரிசவாதத்தால் கால்கள் செயல் டாக்டரே ஆச்சரியப்படும் அளவுக்கு நாட்களிலேயே நிமிர்ந்தாராம். சில கைக்கடியின் உதவியுடன் நடக்கத் தொடங்கி, பின் இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகி சாதாரண ஒரு குடும்பத் தலைவனை விடப் பத்து மடங்கு அக்கறையுடன் தன் மனைவி மக்களைக் காத்து, யாழ். இந்துக்கல்லூ ரி என்ற பெரிய ஆல விருட்சத்தில் அசையாத விழுதுகளில் ஒன்றாய் நின்று, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆசிரியப் பணியாற்றி, ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களை உருவாக்கி, உலகெங்கும் அவர்களை தலைநிமிர்ந்து நடக்கச் செய்த பலம் கொண்ட அவருக்கு சோதனையும், சாதனையும் மிகச்சாதாரணம். கல்லூரியில் நாங்கள் படிக்கும்போது மாணவர்களின் கைகளைப் பிடித்தபடிதான் நடந்து வருவார்." அவர் மாணவர்களில் தாங்கி வருகிறார் என்று நினையாதீர்கள். மாணவர்களைத்தான் அவர் தாங்கி வருகிறார்." என்று என் நண்பர்களிடம் நான் கூறுவேன். ஆசிரியருக்குக் கைகொடுக்க என்றும் சில மாணவர்கள் இருப்பார்கள். அப்படிக் கைகொடுத்த அத்தனை பேரையும் பின்னாளில் அவா கைகொடுத்து உயர்த்தி விட்டார்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் கற்பிப்பதோடு சமூகத்தையும், கல்லூரியையும் இணைக்கின்ற வேலையும் வழங்கப்படடிருந்தது. அவர்களில் முதலிடம் சிவராமலிங்கம் மாஸ்டருக்குத்தான். நல்ல அதிபரைக் கொண்டு வர வேண்டுமா? கல்லூரியோடு முரண்பாடும் அதிகாரிகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமா? எல்லாம் சிவராமலிங்ம் மாஸ்டரின் பின்னணியில் தான் நடைபெறும். கல்லூரிக்குள் மட்டும் தான் என்று இல்லை. சமூகத்தின் எந்தப் பிரச்சினையானாலும் நடக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் முடமாகி உட்கார்ந்து விட முடமான இவர் பிரச்சினைகளின் முன்நடப்பார்.

இப்போதும் ஞாபகம் இருக்கிறது. யாழ். பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்த காலம். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் துணைவேந்தராய் இருந்தார். பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் திருநெல்வேலி இளைஞர்களுக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட மோதல் பெரும் கலவரமாய் வெடித்தது. மாணவர்களின் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் சிறை வைக்கப்பட்டனர். வெளியே வந்தால் அவர்கள் தாக்கப்படம் அபாய சூழ்நிலை. ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமையில் பொலிஸ் வரவழைக்கப்படுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தின் சார்ப்பில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் உயர் பொலிஸ் அதிகாரியோடு வருகிறார். பேராசிரியராய் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளும் பலரையும் அந்த இடத்தில் காணமுடியவில்லை. நடக்க முடியாத நிலையிலும் அங்கு சிவராமலிங்க மாஸ்டரின் பிரசன்னம் நிகழ்கிறது. கடுங்கோபத்துடன் ஆங்கிலமும் தமிழுமாக அன்று அவர் வாயிலிருந்து வெடித்துக் கிளம்பிய வார்த்தைகள் பேராசிரியரையும் பொலிஸ் அதிகாரியையும் கூட நடுக்கத்துடன் தலைகுனிய வைக்கிறது. அந்த ஆண்மை சிவராமலிங்க மாஸ்டரிடம் மட்டுமே காணக்கூடிய ஆண்மை.

அவ்வளவேன்? அண்மையில் சமாதானச் சூழ்நிலை தோன்றிய பிறகு விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பணிமனை திறக்கப்படுகிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அங்கு போகலாமா? என்ற ஐயத்தோடு பலர் மிரண்டு நிற்க, அவர்கள் அழைப்பை ஏற்று, துணிந்து சமூகப் பிரதிநதியாய் நாடா வெட்டி அப்பணி

மனையைத் திறந்து வைத்தவர் சிவராமலிங்கம் மாஸ்டர் தான். அதுதான் அவரின் தனிச்சிறப்பு. எல்லாருக்கும் அவர் நண்பர். எவ்வளவு பெயரியவர்களானாலும் அவர்கள் பிழையைச் காட்டத் தயங்காதவர். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு துன்பமென்றால் முதல் ஆளாக ஓடிவந்து கைகொடுப்பவராயும் இருப்பவர்.

அவர் வெறும் தமிழாசிரியர் தூன். ஆனால், பல ஆங்கில ஆசிரியர்களும் அவரிடம் பாடம் கற்க வேண்டும். அந்த அளவு மொழிப்புலமை கொணடவர். பல தமிழாசிரியர்களிடம் இருந்து வேண்டாத கட்டுப்பாட்டுத்தனங்கள் அவரிடம் என்றும் இருந்ததில்லை. இந்துக் கல்லூரியில் எந்த புதுமையையும் முதலில் வரவேற்பவர் அவராய்தான் இருப்பார். 1960களில் குண்றக் குடியடிகளாரின் இலங்கை விஜயம் நிகழ்ந்தது. "மாக்ஸிச" சாமியார் என்று அழைக்கப்பட்ட ஆதீனகர்த்தர் அவர். அவரை இந்துக் கல்லூரிக்குப் பேச அழைக்கக்கூடாது என்பதில் மரபில் ஊறிய தமிழாசிரியா் சில உறுதியாய் இருந்தனா்.

பிரச்சினை அதிபர் ஆசைப்பிள்ளையிடம் சென்றது. என்ன செய்வது என்று ஆராயக் கூட்டப்பட்ட கூட்டத்தில் அதிபர் சிவராமலிங்கம் மாஸ்டரைப் பார்க்கிறார். " என்ன செய்யலாம் நீர் சொல்லும்" என்று கேட்க சிவராமலிங்கம மாஸ்டரிடம் இருந்து வார்த்தைகள் துள்ளி வந்தன. எங்கடை சிவபெருமான் முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருள் பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்தும் அப்பெற்றியன். அவனை எந்தப் புரட்சியாளர்களாலும் மாசுபடுத்த முடியாது. அடிகளார் வந்து பேசட்டும். அவரது புரட்சிக் கருத்துக்களுக்குச் செவி கொடுப்போம்" ஆசிரியரின் கருத்து உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட குன்றக்குடி அடிகளாரின் யாழ். இந்து விஜயம் நிகழ்ந்ததாய் கூறுவார்கள். மரபில் அசையாது நின்று புதுமையை ஏற்கும் புரட்சியாளர் எங்கள் சிவராமலிங்கம் மாஸ்டர்.

பிற்றாடு சென்ற மாணவர்கள் பலகாலம் இந்தத் தனித்தன்மைகள் தான் அவரை மநக்காததந்கான காரணங்கள். தந்தைகளாகவும் பாட்டாக்களாகவும் ஆகிய விட்ட இவரின் பழைய மாணவர்கள் இளைஞர்களாய் விமான நிலையத்தில் கூடி நின்று ஆசையோடு அவரை வரவேற்றனராம். பழைய மாணவர் சங்க விழாவில் ஆசிரியரைக் காணவென பெருங்கூட்டம் கூடியதாம். 80 வயதிலும் கடல் கடந்து தம்மைத் தேடிவந்த ஆசிரியரைக் கண்ணீரால் நனைத்து மகிழ்ந்தனராம். மாணவர்கள். ஆசிரியர் மேடையில் பேசும்போது " நீண்ட நாட்களின் பின் உங்களைச் சந்திக்கிறேன். இது முதல் சந்திப்புத்தான். இன்னும் பலதரம் உங்களைச் சந்திக்க வருவேன்" என்று கூற, அந்த 80வயது இளைஞனின் தன்னம்பிக்கை கண்டு கண்ணீர் மல்க ஆரவாரித்ததாம் சபை.

இந்த வயதில் லண்டன் சென்று தமிழைக் காத்து திரும்பியிருக்கிறார். மாணவர்கள் ஆசிரியருக்கு லண்டனைச் சுற்றிக்காட்ட விரும்பியீரக்கிறார்கள். " எதையெல்லாம் பார்க்கப்போகிறீர்கள். மாணவர்களின் கேள்விக்கு ஆசிரியரிடமிருந்து வித்தியாசமான பதில் பிறக்கிறது. " எனக்கு வேறொரு இடமும் பார்க்கத் தேவையில்லை. திருவாசகப் பாதிரியார் பு. ரு. போப்பின் சமாதியை வணங்க வேண்டும். அது மட்டுந்தான் என் ஆசை" ஆசிரியரின் விரும்பம் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு மாணவர்கள் அங்கு வரை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். கொட்டும் பனியில் சமாதியைத் தொட்டு தண்ணீர் மல்க வணங்கிய ஆசிரியர் " இங்கு ஒரு தெலுங்கு தமிழ் மாணவன் துயில்கிறான்" என்ற வாசகமடங்கிய பாதிரியாரின் சமாதிப் பலகையைத் தேடுகிறார். போப் பாதிரியார் இறக்கும்போது தன்சமாதியில் மேற்சொன்ன வாசகத்தை எழுதி வைத்தாராம். அவ்வாசகமம் அடங்கிய சமாதிப்பலகை தொலைந் திருந்தது. ஆசிரியர் நெஞ்சில் பெரும்கவலை. மீண்டும் அந்தப்பலகை இங்கே பொருத்தப்படவேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறார். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் அப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. கடல்கடந்து வந்து தமிழை நேசித்தவரின் விருப்பத்தை கடல் கடந்து சென்று நிலை நிறுத்தச் செய்து திருப்பியிருக்கிறார் எங்கள் ஆசிரியர்.

இந்த 80 வயது இளைஞனின் வாழ்வு இனிவரும் தலைமுறைக்கு நிச்சயம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

தமிழர் தலைநிமிர் கழகம் - வளர்ச்சியும் வரலாறும்

அறிமுகம்

சமூக கட்டமைப்புக்கும் கல்விக்குமான தொடர்புகளே சமூதாய மாந்றங் களையும் வளர்ச்சிகளையும் உருவாக்கி வந்துள்ளன. இவற்றில் பாடசாலைகள் உன்னதமான பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன.

கடந்த ஒன்றேகால் நூற்றாண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி எனும் கல்விசார் சமூக நிறுவனம் தமிழர் வாழ்வியலின் உற்பத்தியாக அமைந்த தோடு, அதுவே தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டுச் செழுமையின் நோக்கிலும் போக்கிலும் புதிய விசைகளையும் உருவாக்கியிருந்தன.

தோற்றம்: விதையாய், செடியாய்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டணம் செலுத்தி, தரமான ஆங்கிலமொழி மூலமான கல்வியை கிறிஸ்தவ பண்பாட்டுச் சூழலில் கற்கும் பாடசாலைகளே கல்வித் துறையில் முன்னுரிமை கொண்டிருந்தன. உயர்ந்த அந்தஸ்து கொண்ட அரச தொழில்களைப் பெறுவதற்கும் அதன் வழியாக தேசிய ரீதியில் சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்வதற்கும் அத்தகைய நிறுவனங்களில் கல்வி பெறுவது அவசியமாயிருந்தது.

இந்தப் பின்னணியில் ஆறுமுகநாவலர் தமிழர் பண்பாட்டுச் சூழலில் இந்து சமய விழுமியங்களைப் பேணும் வகையில் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி பெறுவதன் அவசியத்தை வலியறுத்த கல்வி மறுமலர்ச்சியை உருவாக்க முனைந்தார். ஆனாலும், இம்முயற்சி தொடர முடியாத நிலைமைகள் தொடர்ந்தன.

எனினும், 1888 இல் நாவலரின் மாணாக்கரும், மருமகனுமாகிய திரு. என்.எஸ்.பொன்னம்பலம் பிள்ளை மற்றும் அபிமானிகளும் இணைந்து சைவபரிபாலனசபையை தாபித்தனர். இக்காலத்தில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட தேசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் சைவப் பண்பாட்டுச் சூழலில் ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி வழங்கும் முனைப்புக் கொண்டவர்களின் முயற்ச்சியும் ஒன்றிணைந்த புதிய சூழல் உருவானது.

இந்த தேசிய மாறுதல்கள் உருவாக்கிய சூழல்களின் விளைவாக 1887 இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் இயங்கிய சுதேசிய பட்டின மேல் நிலைப் பள்ளியுடன் இணைந்து உருவாக்கப்பட்டது. சுதேசிய பட்டின மேல் நிலைப் பள்ளி முன்னைநாள் யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மத்திய கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியர் திரு. வில்லியம் நெவின்ஸ் முத்துக்குமாரு சிதம்பரப்பிள்ளையினால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலை 1889 இல் நிதிப்பற்றாக்குறையின் விளைவாக சட்டவுரைஞர் நாகலிங்கம் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சட்டவுரைஞர் நாகலிங்கம் பிரபலமான வழக்கறிஞராவார் தேசிய உணர்வும் வள்ளண்மையும் கொண்டவராக அவர் அங்கீகாரம் பெற்றிருந்ததால் அப்பாடசாலை நாகலிங்கம் பட்டினப் பாடசாலை என்று அழைக்கப்பட்டது.

1890 இல் இப் பாடசாலை சைவபரிபாலன சபையின் மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு வண்ணை சிவன் கோயில் வடக்கு வீதியில் உள்ள ஒரு கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அவ்வாறு சைவ பரிபாலன சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட போது, அது இந்து உயர் பாடசாலையாக (The Hindu High School) அழைக்கப்பட்டது.

அமைக்கப்பட்டது. இதில், இதனை மேற்பார்வை செய்வதற்கென்று அறுவர் கொண்ட உபகுமு திரு.த.செல்லப்பாபிள்ளை (ஓய்வு பெற்ற திருவாங்கூர் பிரதம நீதியரசர்) தலைவராகவும், திரு.வி.காசிப்பிள்ளை உபதலைவராகவும், செயலாளராகவம். நியாயவாதி திரு.வ.நாகலிங்கம் திரு.சி.த.மு.பசுபதிச் செட்டியார் பொருளாளராகவும், திரு.ஏ.சபாபதி, திரு.க.கைசாலம்பிள்ளை ஆகியோர் உறுப்பினர்களாகவும் செயற்பட்டனர்.

இந்த உபகுமுவினர், பாடசாலையின் முகாமையாளராக திரு.சி.நாகலிங்கம் அவர்களை நியமித்தனர். பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை கொண்டு செயற்பட்ட அவர், 04.08.1897 இல் இறக்கும் வரை சிறந்த முகாமையாளராகவே கடமை புரிந்தார். முதலாவது தலைமை ஆசிரியராக திரு.எஸ். அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார்.

ஒழுந்கு முறையாக சைவபரிபாலனசபையினரால் 23.08.1890 இல் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பித்து புதிதாக ஆரம்பித்த இந்து மேல் நிலைப் பள்ளியில் மொத்த மாணவர் வைக்கப்பட்டது. எண்பதாகக் காணப்பட்டது.

61/4 பாப்பக் காணியிலேயே இந்துக் கல்லூரியின் பிரதான கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. பாடசாலைக்கான இக்காணியை கொள்வனவு செய்வதில் சைவபரிபாலனசபையின் பொருளாளராயிருந்த சி.த.மு.பசுபதிச்செட்டியாரின் பங்கு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனடிப்படையில் சைவ பரிபாலன சபையின் அப்போதைய செயலாளராயிருந்த திரு.வி.காசிப்பிளைளையின் பெயருக்கு இந்து மேல் நிலைப்பள்ளிக்குரிய காணி எழுதப்பட்டது.

சகோதரர் எஸ்.சபாபதிப்பிள்ளை பள்ளிக்கு நியாயவாதி திரு.நாகலிங்கத்தின் அவர்களும் இப் 02.11.1904 சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (மன்னாள் நன்கொடை வழங்கியதாக இந்து நீதிபதி செல்லப்பாப்பிள்ளையின் மனைவியும் நியாயவாதி. கிருவிகாங்கர் பிரகம சி.நாகலிங்கத்தின் சகோதரியுமான சீராட்டி ஐயாயிரம் ரூபா பெறுமதி கொண்ட ஐம்பது பரப்புள்ள புகையிலைத் தோட்டத்தை இந்தப் பள்ளிக்காக நன்கொடையாக கொடுத்தமை பற்றி 19.02.1917 இந்து சாதனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தாபகர்கள்

இந்துக் கல்லூரியை தூபித்தவர் தொடர்பான தகவல்கள் தெளிவாக இல்லை. தெளிவு பெறுவதந்காக வரலாந்றுப் பேராசிரியர் எஸ்.பத்மநாதன் தலைமையில் ஒரு குழுவினர் ஆய்வு செய்து அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தனர்.

இவந்நினடிப்படையில் இதன் ஸ்தாபிதத்தில் பல சான்நோர்கள் பங்களிப்பு செய்திருப்பது அநியக் கிடக்கிறது. இந்து சாதன பத்திரிகைக் குறிப்புக்கள் சைவபரிபால சபையினராலேயே தாபிக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றது.

சுதேசிய பட்டின மேல்நிலைப்பள்ளியை வண்ணார்பண்ணைக்கு மாற்றிய சி.நாகலிங்கம் அவர்களே மிகவும் கடினமான காலங்களிலும் (எட்டு வருடங்கள்) சிருப்பான முகாமையாளராக பள்ளியின் வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றியவராவார்.

நியாயவாகி சி.நாகலிங்கத்தின் பெரு முயந்சிகளுக்கு பக்கபலமாக நின்றவர் இந்து சமயப் பற்றாளரும் கொடைவள்ளலுமான ஸ்ரீ சிதம்பரம் மு.பசுபதிச்செட்டியாரே என்று விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. 1916 இல் நிகழ்ந்த கல்லூரி விழாவில் பசுபதிச்செட்டியாரின் இந்துக் கல்லூரி ஸ்தாபிதத்திலான பங்களிப்பு பற்றி 14.09.1916 இந்து சாசனம் குறிப்பிடுகிறது.

திரு.சி.நாகலிங்கம், 1918 பரிசளிப்பு விழா உரையின் போகு திரு.பசுபதிச் இல் நிகழ்ந்த

செட்டியர், திரு.செல்லப்பாப்பிள்ளை, திரு.ஏ.சபாபதி, திரு.வி.காசிப்பிள்ளை, ஆகிய பலரும் இந்துக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதில் ஆந்நிய உன்னதமான பணி பற்றிக் குறிப்பிட்டதாக 21.03.1918 இந்து சாசனம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

மைற்கல்கள்

1890 இல் பாடசாலை தொடங்கும் போது எண்பதாக இருந்த மாணவர் தொகை 1891 இல் 248 ஆக உயர்ந்திருந்தது.

1891 இல் (04.05.1891 இல்) இந்து மேல் நிலைப்பள்ளிக்குரிய நிரந்திரக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

1892 இல் இந்து மேல் நிலைப்பள்ளி என்ற நிலையிலிருந்து மதிப்புமிக்க இந்துக்கல்லூரி என்ற நிலைக்கு இக்கல்வி நிறுவனம் வளர்ந்தது. இந் நிலைக்கு இக்கல்வி நிறுவனம் வளர்வதற்குரிய பெருமை 18.02.1892 இல் தலைமை ஆசிரியராக பதவியேற்ற திரு.நெவின்ஸ் செல்லத்துரைப்பிள்ளை அவர்களையே சாரும்.

1893 இல் கல்கத்தாப்பல்கலைக்கழகத்தினால் உயர்நிலைப் பாடசாலையாக இந்துக் கல்லூரி அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

1895 இல் இந்து மேல் நிலைப்பள்ளிக்குரிய நிரந்திரக் கட்டிடம் முதலியார் பொ.குமாரசாமி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1895 இல் இந்துக் கல்லூரி யாழ்ப்பாணம் என்றும் அழைக்கப்படலாயிற்று.

1897 இல் ஐனவரி மாதம் 24ம் திகதி இந்துக் கல்லூரிக்கு சுவாமி விவேகானந்தர் வருகை தந்தார். அதே ஆண்டில் கல்லூரியைத் தாபிப்பதில் முன்னோடியாகச் செயற்பட்ட சி.நாகலிங்கம் அவர்கள் இயற்கை எய்தியமையினால் திரு.வி.காசிப்பிள்ளை கல்லூரியின் முகாமையாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்துக் கல்லூரியில் கற்று கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இளங்கலைமாணி(டியு) பட்டம் பெற்றவர்களில் திரு.எஸ்வைத்திலிங்கம், திரு.எஸ்சிவபாதசுந்தரம், திரு.ஏ.விஸ்வநாதன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழில்மிகு வளர்ச்சி

கிறிஸ்தவ சமய மாற்றம் முனைப்புடன் நிகழ்ந்த இக்காலகட்டத்தில் இந்து மற்றும் பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் அதி ஊக்கத்துடன் இயங்கின. இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலில் ஆங்கில மொழிக்கல்வி வழங்கும் கல்லூரியாக இயங்கிய இந்துக் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தை இயக்குநர் சபை ஒன்றின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு வகை செய்யும் இந்துக் கல்லூரி அதிகாரசபைச்சட்டம் கரையோர சிங்களவர்களுக்கான பிரதிநிதியான எஸ்.சி.ஒபயசேகரா மற்றும் மலைநாட்டு சிங்கள பிரதிநிதியான எஸ்.என்டபிள்யு.கலுகல்ல ஆகியோரது முயற்சியினால் 1902 இல் சட்டவாக்க சபையில் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட இந்துக் கல்லூரிக்கான இயக்குநர் சபையில் சட்டவுரைஞர் கனகசபை தலைவராகவும், திரு.ராவ்பகதூர் முருகேசபிள்ளை உப தலைவராகவும், டாக்டர் சி.காசிப்பிள்ளை செயலாளராகவும் திரு.வி.சண்முகம் உபசெயலாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். 1960 இல் இந்துக் கல்லூரியை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும் காலம் வரை, கல்லூரியை இயக்குநர் சபை நிருவகித்து வந்தது.

1903 இல் இந்துக் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கென இந்துக் கல்லூரி நிதியம் ஒன்றை உருவாக்கும் எண்ணத்துடன் இலங்கையிலும், மலேசியாவிலும் நிதி திரட்டப்பட்டது.

1904 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தனது ஆழ் புலப் பரப்பினை அகலித்த போது இந்துக் கல்லூரி இதனுடன் இணைக்கப்பட்டது.

1906 ஆம் ஆண்டு என்பது இந்துக் கல்லூரி வரலாற்றில் மறக்க முடியாத காலப் பகுதியாகும். இவ்வாண்டில் மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.

- புகழ்பெற்ற கலை இலக்கிய ஆர்வலரான கலாஜோதி டாக்டர் ஆனந்தகுமாரசுவாமி அவர்கள் 04.06.1906 இல் கல்லூரிக்கு வருகை தந்ததோடு தேவாரத்தை பண்ணுடன் பாடும் திறன் கொண்ட மாணவரை ஊக்குவிப்பதற்கென ரூபா 5000 வழங்கினார்.
- சென்னைப் பல்கலைக்கமுக மெட்ரிகுலேசன் கலைப்பட்ட முதலாண்டுக்கான வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதில் இருவர் சித்தியடைந்தனர்.
- கல்லூரியை ஸ்தூபிப்பதில் சி.நாகலிங்கம் அவர்களுடன் அரும்பாடுபட்டவரும், கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு பணிகள் ஆற்றியவருமான பசுபதிச் செட்டியார் 09.03.1906 இல் இறைபதம் அடைந்தார்.

1907 இல் வர்மாவின் கிரிஸ்தவ மத எதிர்ப்பு பேச்சினால் மனவேதனையடைந்த அப்போதைய அதிபர் நெவின்ஸ் செல்வதுரை தமது அதிபர் பதவியைத் துறந்து கண்டியில் இயங்கி வந்த கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் தலைமையாசிரியர் பதவியினை ஏற்றக் கொண்டார்.

அப்போது தேசிய வங்கியின் பிரதான சிறாப்பராக விளங்கிய திரு.சி.ஞானசேகரம் என்பவரது வந்த பிரதான கட்டிடத்தின் வடபகுதி கட்டடம் நிதியுதவியுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அன்றைய தேசாதிபதி ஹென்றி மக்கலம் அவர்களினால் சம்பிரதாய பூர்வமாக திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1910 ஆம் ஆண்டு இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் பல ஆக்கபூர்வமான நிகழ்வுகள் நிறைவேறின.

- 1910 மே மாதம் 30 ஆம் திகதி கல்லூரியின் விடுதிச்சாலை மீண்டும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. விடுதிப் பொறுப்பாளராக எஸ்.வீராசாமிப்பிள்ளை நியமிக்கப்பட்டார்.
- சஞ்சிகை கொண்டதாக கல்லூரி கலண்டர்" என்ற 100 பக்கங்களைக் "இந்துக் வெளியிடப்பட்டது.
- 1910 ஜனவரி 19 இல் பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக்கிளை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. நெவின்ஸ் செல்லத்துரையின் பின் இந்துக் கல்லூரி அதிபராகப் பதவி ஏற்றிருந்த திருவாளர் ஜி.சிவராவ் (B.A.LT.Madras) அவர்களினால் இக்கிளை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இவரது தலைமையில் இந்துக் கல்லூரிக்கான உதவிகளை வழங்குவதற்கென்றே சென்னையில் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் மூலமாக அதிகளவு நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன.
- இந்துக் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கென நிதி திரட்டுவதந்கு திருவாளர்கள் ഖി.ക്നഴിப്பിள്ளെ, ஆர்.கந்தையா முதலியார் ஆகிய இருவரும் மலாயா நாட்டிற்கு சென்று இரண்டு மாதகாலமாக நிதி திரட்டினார். அமெரிக்கரான வள்ளல் மைரன்.எச்.பெல்ப்பும் (Myron H.Phelp) இவர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கியதை அறியமுடிகிறது.
- இதே ஆண்டில், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, பழைய மாணவர் தினத்தன்று காக்கைதீவு திறந்தவெளி அரங்கில் விளையாட்டுப் போட்டியையும் நடாத்தி அன்று மாலை கல்லூரியின் ஞானசேகரம் மண்டபத்தில் வருடாந்த பொதுக்கூட்டத்தையும் நடாத்தியிருந்தது.

1914 இல் நெவின்ஸ் செல்வத்துரை மீண்டும் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக பொறுப்பேற்றபோது அதிகளவுக்கு பிரித்தானிய அரசுக்கு ஆதரவான போக்கினைக் கடைப்பிடித்தார்.

1915 இல் இலண்டன் மெட்ரிகுலேசன் பரீட்சைகள் இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 1916 இல்

நடைபெற்ற அப்பரீட்சையில் ரி.சின்னதம்பி என்பவர் அகில இலங்கை மட்டத்தில் முதலாம் வகுப்பில் சித்திபெற்றார்.

1916 இல் கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் பரீட்சையில் சிறப்புச்சித்திபெற்ற எம்.எஸ்.பாலசுப்பிரமணியம் என்பவர் வரலாறு, ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் அதிவிசேட திறமையும் பெற்றமைக்காக கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவில் பாராட்டப்பட்டார்.

1925 இல் நெவின்ஸ் செல்வதுரை மலாயா தீபகற்பகத்திற்கு சென்று கல்லூரி வளர்ச்சிக்கென நிதிதிரட்டித் திரும்பினார். 1926 இல் இந்துக்கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு பல மாதிரிகளிலும் உழைத்த புகழ்பூத்த அதிபரான நெவின்ஸ் செல்லத்துரை ஓய்வுபெற்றமையை ஒட்டி மகத்தான பிரியாவிடை வைபவம் ஒன்றும் இடம்பெற்றது.

இவரின் பின் பிரித்தானியரான டபிள்யூ.ஓ.ரூப் (W.A.Troup, M.A.) என்பவர் அதிபராக பதவியேற்று சில காலம் பணியாற்றினார். அதிபராகப் பதவிவகித்த ஒரேயொரு ஐரோப்பியரும் இவரேயாவார்.

1927 இல் எம்.சபாரத்தினசிங்க என்பவர் தற்காலிக அதிபராக பதவி வகித்தார். இவரது காலத்தில் இந்துக்கல்லூரியின் வரலாற்றுக்கு பெருமை சேர்த்த மூன்று நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.

- 27.11.1927 இல் யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸின் அழைப்பின் பேரில் அஹிம்சாமுர்த்தி மகாத்மாகாந்தி அவர்கள் இந்துக் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்து உரையாந்நினார்.
- மகாத்மாகாந்தியுடன் வருகை தந்திருந்த ராஜகோபாலச்சாரியார் அவர்கள் 28.11.1927 இல் இந்துக் கல்லூரியில் சிறந்ததோர் உரையாற்றினார்.
- அப்போதைய ஆளுனராயிருந்த சேர்.ஹேபேட் ஸ்ரான்லி அவர்கள் கல்லாரிக்கு வருகை தந்திருந்தார்.

1928 இல் திரு.சீ.ஆர்.வெங்கட்ராமன் ஆ.யு. அவர்கள் கல்லூரி அதிபராகப் பதவியேற்றார். கல்லூரி அதிபராகப் பதவிவகித்த மூன்றாவது இந்தியராக இவர் விளங்கினார். இவரது காலத்தில் பல சிறப்புக்கள் நிகழ்ந்தன.

- கல்லூரிக்கான புதிய விடுதிக்கட்டடம் பூர்த்தியடைந்து ஆளுநர் சேர்.வேரபேட் ஸ்ரான்லி அவர்களினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- கல்லூரியின் உயர் வகுப்பு மாணவர் மன்றத்தினால் (Senior Lyceum) கூரியர் எனும் சஞ்சிகை வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.
- இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கமும் இக்காலத்தில் புனரமைக்கப்பட்டு வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது.

1930 இல் கல்லூரியின் பழைய மாணவரான திரு.கே.சிவப்பிரகாசம் M.A.(LONDON) என்பவர் இலங்கை யிலேயே முதன் முதலாக உளவியல் துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார். கல்லூரி மாணவர்களில் முதன்முதலாக கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவராக திரு.சிவப்பிரகாசம் புகழ் பெறுகிறார்.

1932 இல் முகாமையாளர் திரு.வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் பத்தாண்டுகளாக சிறந்த சேவையாற்றி ஒய்வுபெற்றார். அவரது இடத்திற்கு கல்லூரியின் முகாமைத்துவ சபையின் செயலாளராக பணியாற்றி வந்த திரு.ஏ.அம்பலவாணர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்.

1933 இல் கல்லூரியின் பழைய மாணவரான திருவாளர் ஏ.குமாரசுவாமி M.A. அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேந்நார். கல்லூரியின் 125 வருடகால வரலாந்நில் புதிய விசையை பாய்ச்சியவர்களின் ஒருவராக கிரு.குமாரசுவாமி அவர்கள் கௌரவிக்கப்படுகிறார். அவர் வரலாறு முழுவதும் நின்று நிலைக்கக் கூடிய உன்னதங்களை நிலைநிறுத்தினார்.

- விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்களை நவீனமயப்படுத்தி விரிவுபடுத்தியமை.
- விடுதி வசதிகளை அதிகரித்தமை
- விளையாட்டு மைதான விஸ்தரிப்பு
- கைத்தொழிற் பயிற்சிக்கூடம் நிறுவியமை.
- புவியியல் ஆய்வு கூடம் நிறுவியமை.
- வசதிகள் நூலகம் நிறுவியதோடு நிறைந்ததாக வரலாந்நுத்துரை நூலகத்தை நவீன மாந்நியமைத்தமை.
- சாரணிய இயக்கத்தை தொடங்கியமை.
- இந்து சஞ்சிகையை வெளியிட்டமை
- நடராஜர் ஆலயம் ஒன்றை கல்லூரியிலேயே அமைக்கவும் ஆயிரம்பேர் கூடி அமரக்கூடிய மண்டபம் ஒன்றை அமைக்கவும் முற்பட்டமை.

இவரது காலத்தில் கல்லூரியின் பொன்விழாவும், பவளவிழாவும் கொண்டாடப்பட்டன. இதன்போது பொருட்காட்சிகளையும் களியாட்ட விழாக்களையும் நடாத்தி அவற்றின் மூலம் நிதிசேகரிக்கப்பட்டு கல்லூரித் தேவைகள் நிரைவு செய்யப்பட்டன.

அகில இலங்கை அதிபர் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் இலங்கையின் தேசிய மொழிகள் அரச கரும மொழிகளாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரச கருமமொழி ஆணைக் குழுவினருக்கு விடுத்தார்.

இலவசக் கல்வித்திட்டத்தை ஆதரித்து தனது கருத்தை துணிந்து வெளியிட்டார்.

இந்துக் கல்லூரியில் இருபாலாரையும் கல்வி பயிலவைத்து இந்துப் பெண் பிள்ளைகளுக்கென தனியான இந்து மகளிர் கல்லூரி நிறுவப்படுதற்கான தேவையையும் வலியுறுத்தினார்.

கல்லூரி வளாகத்தில் பெருமையுடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் குமாரசுவாமி மண்டபம் என்றும் அவர் புகழைப் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கும். அவரது இடத்துக்கு திரு.வி.எம்.ஆசைப்பிள்ளை B.Sc.(London) அவர்கள் அதிபராக பதவியேற்றார். அவரது காலத்திலும் கல்லூரி பல தளங்களில் உயர் வளர்ச்சி பெற்றது.

சுதந்திர இலங்கைக் காலம் சுதேசியம் நோக்கி

1953 இல் ஆநாம் வகுப்பிலிருந்து தமிழ் மொழிமூல போதனைமுறை நடைமுறைக்கு வந்தது.

1954 இல் கஸ்தூரியார் வீதியில் அமைந்த பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகில் இருந்த நிரந்தரக் கட்டடத்துக்கு கல்லூரி மாற்றப்பட்டதோடு மைதானமும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

1955 இல் இந்துக் கல்லூரியின் தாபகர் சட்டவுரைஞர் .சி. நாகலிங்கம் அவர்களது நூற்றாண்டு தினவிழா சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.

1956 இல் கல்லூரியின் இணைத்தாபகரும் வள்ளலுமாகிய சி.த.மு.பசுபதிச் செட்டியாரின் நூற்றாண்டு விழா கல்லூரியில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதே ஆண்டில் விடுதிச்சாலைக்குரிய உணவு பரிமாறும் மண்டபம் ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன் தங்குமிட வசதிகளும் விரிவுபடுத்தப்படடன. புதிய விஞ்ஞான மண்டபம் ஒன்றுக்கான அத்திவாரமும் இடப்பட்டது.

1960 இல் கல்லூரியின் ஜீபிலி மண்டபம் குமாரசுவாமி மண்டபம் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

1960 டிசெம்பரில் முகாமைத்துவ சபையினால் நடாத்தப்பட்டுவந்த கல்லூரி நிர்வாகம் இலங்கை அரசின் கைகளுக்கு மாற்றப்பட்டது. அகில இலங்கை மட்டத்தில் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் விஞ்ஞானத்துறையில் அதிகளவு மாணவர் இந்துக் கல்லூரியிலிருந்து தெரிவாகினர். இதில் முதலிடத்தைப் பெற்றதோடு அகில இலங்கையின் தரமான பாடசாலைகளில் ஒன்றாகவும் வடமாகாணத்தில் இரண்டாவது நிலைகொண்டதாகவும் வளர்ச்சிபெற்றது. தனது காலத்தில் கட்டட நிர்மணம், மைதான விரிவாக்கம், கல்வித்துறை செயலாற்றம் என்பன தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திய அதிபர் வீ.எம்.ஆசைப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்வாண்டில் அதிபர் பதவியில் இருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

1962 இல் திரு.சி.சபாரத்தினம் டீ.ளுஉ. அவர்கள் புதிய அதிபராகப் பதவியேற்றுக் கொண்டார். இதே ஆண்டில் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இந்துக் கல்லூரி முழுமையான அரச பாடசாலையாயிற்று.

1963 கல்லூரியின் வடபகுதி புதிய வகுப்பறைகள் கட்டி (முடிக்கப்பட்டகோடு சுவாமி விவேகானந்தரின் நூற்றாண்டு விழாவும் கொண்டாடப்பட்டது.

1964 இல் புதிய பாடசாலை நிர்வாக கட்டடம் நிறைவடைந்து திறந்து வைக்கப்பட்டதால் காங்கேசன்துறை வீதிப்புறமாகவுள்ள கல்லூரி வாயில் மூடப்பட்டு தற்போதைய தெற்குப் புற வாயில் திறக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படலாயிற்று. இதே வருடம் திருவாளர் சி.சபாரட்ணம் ஓய்வுபெற்றதால் அவரது பெயர் நிர்வாக கட்டடத்துக்கு சூட்டப்பட்டது.

இவ்வருடத்தில் திரு.ந.சபாரட்ணம் அவர்கள் பதில் அதிபராக நியமனம் பெற்றூர். இவ்வாண்டில் அகில இலங்கையில் திறமைக்காக வழங்கப்படும் சாரணர் கொடி கல்லூரிச் சாரணர் குழுவுக்கு கிடைத்தது.

1965 இல் சாரணர் குழு தேசிய ரீதியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்று வெற்றிக் கிண்ணத்தை இலங்கை ஜனாதிபதியிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டது.

இந்துக் கல்லூரியின் வைரவிழா அதிபர் ந.சபாரட்ணத்தின் காலத்தில் கொண்டாடப்பட்டபோது பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் எ.டபிள்யு.மயில்வாகனம் பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

வைரவிழா சிறப்பிதழாக இந்து இளைஞன் வெளியிடப்பட்டது. வைரவிழா சிறப்பு இராப்போசன விருந்துக்கு பழைய மாணவர் சங்கம் அப்போதைய பாராளுமன்ற சபாநாயகராக இருந்த சேர். அல்பேட் பீரிஸ் அவர்களை பிரதம விருந்தினராக அழைத்து பெருமை கொண்டது.

1968 இல் ஒரே **தடவையில் 69** மாணவர்கள் எல்லாப் பீடங்களுக்குமான பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெற்றனர்.

1971 அதிபர் திரு.ந.சபாரட்ணம் அவர்கள் ஒய்வு பெற்றார். இவரது வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்காக திரு.எம்.கார்த்திகேயன் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றார். புகழ் பூத்த நல்லாசிரியரான எம். கார்த்திகேயன் அவர்கள் தமது தனித்துவமான அரசியல் அடையாளம் காரணமாக அதிபர் பதவியில் நீடிக்க முடியவில்லை.

1971 இல் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் திருவாளர். இ.சபாலிங்கம் B.Sc. இந்துக்கல்லூரியின் அதிபரானார். மாணவரிடையே அமைதியின்மை உச்சமடைந்திருந்த ஒரு காலப்பகுதியில் கட்டுப்பாட்டுடன் பாடசாலையை நிர்வகித்த பெருமை திரு.இ.சபாலிங்கம் அவர்களுக்கு எப்போதும் உண்டு.

இவரது ஞாபகார்த்தமாக இவரது குடும்பத்தினர் கல்லூரியில் மிகவும் நவீன வசதிகள் கொண்ட

கலையரங்கு ஒன்றை (2015 இல்) நிர்மாணித்து தந்தமையையும் இங்கு நினைவு கூருதல் வேண்டும். 1975 இல் திருவாளர் இ. சபாலிங்கம் அவர்கள் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றபோது கல்லூரி யின் பழைய மாணவர்களில் ஒருவரான திருவாளர் பீ.எஸ்.குமாரசாமி டீ.யு. அவர்கள் அதிபரானார். இவாது கால செயற்பாடுகளில் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கன.

- பத்தாண்டுகளாக முற்றுப்பெறாதிருந்த விஞ்ஞான மண்டபம் இவரது முயற்சியால் பெரிதும் முற்றுப்பெற்றது.
- இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளை புனரமைக்கப்பட்டு அதன் உதவியுடன் சனாதிபதி நிதியிலிருந்து பல இலட்சம் ரூபாய்கள் பெறப்பட்டு கல்லூரியின் கேவைக்கான கட்டடங்கள் பல பெருமளவு பூர்த்தியாகின.
- ரீதியிலும் கல்லாரி விளையாட்டுத்துரையில் பல மாவட்ட ரீதியிலும் கேசிய இந்துக் சாதனைகளைப் படைப்பதற்கு தேவையான உண்மை ஊக்கம் அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டன.
- வடமாகாணத்தின் சிறப்பு அதிபருக்கான விருதினை இரு தடவைகள் பெற்று கல்லூரிக்கு புகழ் சேர்த்தார்.

1984 இல் திரு.எஸ்.பொன்னம்பலம் B.Sc., Dip.Ed அவர்கள் கல்லூரியின் அதிபராக பதவியேற்றார்.

1989 இல் இந்துக் கல்லூரியின் சிவஞான வைரவப் பெருமானுக்கு குடமுழுக்கும் கும்பாபிઉ'கமும் நடாத்தப்பட்டன.

இந்திய அமைதிப்படை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த காலப்பகுதியில் கல்லூரி பல துன்பமான நிகழ்வுகளை எதிர்கொண்டது. 1989 இல் கல்லூரி ஆசிரியர் ஒருவரும் இறக்க வேண்டியதாயிற்று. இத்தகைய துயரங்களிலிருந்து விமோசனம் வேண்டி 1989 இல் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பெருமுயந்சியினால் கல்லூரியின் சிவஞான வைரவப் பெருமானுக்கு குடமுழுக்கும் கும்பாபிடுகமும் மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டன.

கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா வளர்ச்சிப் பெருமிதத்துடன்

1991 இல் ஜனவரி 17 – 20 வரையிலான நான்கு நாட்கள் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 1990 இல் திரு.பொன்னம்பலம் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றபோது அதிபராகப் பதவியேற்ற திருவாளர் கே.எஸ்.குகதாசன் B.Sc., M.Sc. தலைமையில் இவ்விழா மிகவும் சிரப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.

நூற்றாண்டு விழா தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க பல நிகழ்வுகள் சிறப்பாக இடம்பெற்றிருந்தன. அவை

- நூற்றூண்டு விழாக் குழுவொன்று திரு.குகதாசன் தலைமையில் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் கல்வியமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய திருவாளர் சுந்தரம் டிவகலாலா உபஅதிபராயிருந்த திரு.எஸ்.சிவராசா ஆகியோர் செயலாளராகப் பணியாற்றினர்.
- நூற்றாண்டு விழா ஞாபகார்த்த கட்டடம் ஒன்றுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.
- இன்னிசைக் கச்சேரிகள் பரதநாட்டியம் கவியரங்கு, விவாதமேடை போன்ற பல்வேறு கலை நிகழ்வுகளும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.
- நாட்டில் நிலவிய அரசியல் நெருக்கடி நிலைமைகளினால் திட்டமிட்டபடி விமரிசையாக கல்லூரி நூற்றாண்டுவிமாவைக் கொண்டாட முடியவில்லை. இதனால் 07.04.1995 இல் நூற்றாண்டுவிழா வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது. இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராக இலங்கை நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த திரு.க.பரமேஸ்வரன் தெரிவு செய்யப் 1994இல் பட்டிருந்தார்.

கல்லூரியின் பல்பரிமாண வளர்ச்சியை விபரிக்கும் கட்டுரைகளும் புனைவுகளும் நிறைந்ததாக இந்துக் கல்லூரியின் நூற்றூண்டு மலர் வெளியிடப்பட்டது.

1991 இல் திரு குகதாசன் அவர்கள் ஓய்வுபெற்றபோது கல்லூரியின் மற்றுமொரு பழைய மாணவரான திருவாளர்.அ.பஞ்சலிங்கம் Bsc,Dip.Ed அவர்கள் கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்றார்.

இலங்கையின் முன்னணி தேசிய பாடசாலைகளில் ஒன்றாகவும் அதிக சவால்களை எதிர்கொண்ட ஆண்கள் பாடசாலையாகவும் இந்துக் கல்லூரி நோக்கப்பட்ட காலம் அது. இவரது கல்லூரிக்கான பங்களிப்பு தொடர்பாக பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

- இவரது காலத்தில் பரீட்சை அடைவுகள் தொடர்ந்து சிறந்தனவாக வெளிவந்தன. க.பொ.த.
 (சாதாரணம்), க.பொ.த(உயர்தரம்) பரீட்சைகளில் பெருமைப்படத்தக்க பெறுபேறுகள் கிடைத்தன.
- கல்லூரி நூலகத்தின் செயற்பாங்கினை வினைத்திறன் மிக்கதாக மாற்றுவதில் வெற்றி கண்டார்.
 பழைய மாணவர் சங்கத்தினரின் நிதியுதவியோடு கனி'ட நூலகம் (Junior Library) சிரேஸ்ட நூலகம் (Senior Library) என்பவற்றை சிறப்பாக செயற்பட வைத்தார்.
- பழைய மாணவர் சங்கம் மிகவும் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகமாகவும் செயற்படுவதற்குரிய சூழலை அதிபர் உருவாக்கினார். பழைய மாணவர், பெற்றோர், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோர் உதவியுடன் பல லட்சம் ரூபாய்களைத் திரட்டிக் கல்லூரிக்கான விளையாட்டு மைதானத்தை விரிவுபடுத்தினார்.
- பழைய மாணவர் சங்க கொழும்பு கிளையினர் 23.07.1994 இல் பத்மறீ யேசுதாஸ் அவர்களின் இன்னிசைக் கச்சேரியை கொழும்பு சுகத்தாச உள்ளரங்கில் நடாத்தி சேகரித்த 16 லட்சம் ரூபாவில் 10 லட்சம் ரூபாவுக்கு கல்லூரி விரிவாக்கத்துக்கென மூன்று பரப்புக் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
- கல்லூரி அபிவிருத்திக்கென யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் நிதியம் ஒன்றை 14.10.1994
 இல் உருவாக்குவதில் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அளப்பரிய தன் சேவையை வழங்கியிருந்தூர்.

1991 இல் மாணவர்களால் "விழுதுகள்" என்னும் மலர் இம் மண்ணில் வீழ்ந்த இந்துவின் மைந்தர்கள் நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.

1995 ஒக்டோபர் மாதத்தில் யாழ். இந்துக் கல்லூரி இடம்பெயர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இலங்கை இராணுவத்தின் சூரியக்கதிர் (uptpur) நடவடிக்கை காரணமாக கல்லூரி தனது பௌதிக வளங்கள் அனைத்தையும் கைவிட்டு தென்மராட்சியில் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியில் தற்காலிகமாக இயங்க வேண்டியிருந்தபோது திரு.இ.மகேந்திரன் அவர்கள் பதில் அதிபராக இயங்கி கல்லூரியை தொடர்ந்து நடாத்தினர். ஓய்வுபெற்ற அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் பிரியாவிடை வைபவமும் அங்கேயே நடைபெற்றது.

1996 மே மாதத்தில் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு பாடசாலை திரும்பியபோது கட்டடங்களுக்கு பெரிய அளவில் சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும் தளபாட பற்றாக்குறை காணப்பட்டது.

1997 இல் பிரதி அதிபராக திரு.நா.அருளானந்தம் செயற்பட்டபோது சீ கட்டடத் தொகுதி கல்விச் செயற்பாடுகளுக்காக திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் கடமை நிறைவேற்று அதிபர் கடிதத்தின் அடிப்படையில் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்று சில காலம் கல்லூரியை நிர்வகித்தார். இவரைத் தொடர்ந்து திரு.பொ.மகேஸ்வரன் பிரதிஅதிபர், மற்றும் நிறைவேற்று அதிபர் பதவிகளை வகித்து வந்தார்.

1997 ஜீலை மாதத்தில் திரு.அ. சிறீக்குமாரன் அவர்கள் முதலாம்தர நிரந்தர அதிபர் நியமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவரது காலத்தில் கல்லூரி உயர்தர (க.பொ.த) பரீட்சையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை நிலைநாட்டினர். அவை,

- 2004 க.பொ.த (உயர்தரம்) கலைப்பிரிவில் தேசியரீதியில் மூன்றாம் இடத்தை இந்துக் கல்லூரி மாணவர் பெற்றார்.
- 2005 க.பொ.த (உயர்தரம்) கணிதப் பிரிவில் முதலாம் இடத்தையும், நான்காம், ஐந்தாம் இடங்களையும் பெற்று கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்தனர்.
- இதே ஆண்டில் விஞ்ஞானப் பிரிவில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்று சாதனை படைத்தனர்.
- இவந்றுக்கு மேலதிகமாக இணைக்கலைத்திட்ட செயற்பாடுகளிலும் பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.
- கல்லூரிச் சஞ்சிகையான இந்து இளைஞன் மிலேனியம் சிறப்பிதழும், வைரவிழா சிறப்பிதழும் வெளியிடப்பட்டன.
- 1997 இல் தமிழ்த்தினப் போட்டியில் இந்துவின் மைந்தர்கள் இருவர் தேசிய மட்டத்தில் முதலிடத்தைக் கைப்பற்றினர்.
- சதுரங்கம், பூப்பந்து, கூடைப்பந்து, உதைப்பந்து ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் கல்லூரி அணிகள் தேசியமட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றினர்.
- தொடர்பாக அதிபர் சீறிக்குமாரனது காலத்தில் கல்லூரியின் பௌதிக உட்கட்டமைப்பு பெருமைப்படத்தக்க பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.
- 1999 இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக யாழ்ப்பாண அரச அதிபராயிருந்த திரு.என்.சண்முகநாதன் அவர்களது தீவிர முயற்சியால் புனர்வாழ்வு அமைச்சின் 14 மில்லியன் ரூபா கல்லூரிக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

கல்லூரி விடுதிச்சாலையின் தளப்பகுதியுடன் இணைத்து தலையரங்கும், மகாநாட்டு மண்டபம் ஒன்றும் உள்ளடக்கக் கூடியதான இரண்டு மாடிக்கட்ட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தற்போது இக்கட்டடத்தின் ஒரு மாடியிலேயே முன்னாள் அதிபர் இ.சபாலிங்கத்தின் ஞாபகார்த்த கலையரங்கு திநந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

- பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபையினர் மற்றும் புவணு நிதியுதவியுடன் நீர்த்தாங்கி மற்றும் கழிப்பநைகள் அமைக்கப்பட்டன.
- நூற்றாண்டு மண்டப (பிரார்த்தனை மண்டபத்துடன் இணைந்தது) புனரமைப்பு கல்லாரி பணிகளும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன.
- கல்லூரியில் குமாரசுவாமி மண்டபம் அமைந்துள்ள கல்லூரி வளாகத்தின் பலமுன்னேற்றங்கள் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- நாவலர் சிலை திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- கூடைப்பந்தாட்டித்துக்குரிய ஆடுகளம் சிறப்பாக நிர்மாணிக்கப்பட்டது.
- சிவஞானவைரவர் ஆலயம் பல மாதிரிகளில் அழகுபடுத்தப்பட்டது. சிவஞானவைரவர் சிலை நிர்மாணிக்கப்பட்டது.
- கல்லூரியில் புதிதாக சரஸ்வதி சிலையொன்றும் அழகுற அமைக்கப்பட்டது.

2005 இல் நெருக்கடிகள் மிகுந்த காலப் பகுதியில் திரு.வீ.கணேசராசா (21.11.2005 இல்) கல்லூரி அதிபராக நியமனம் பெற்றார். 2005ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலிருந்து 2014 ஓகஸ்ட் மாதம் வரை திரு.வீ.கணேசராசா அதிபராக பணியாந்நினர். பழைய மாணவர்கள், பெற்நோர் உதவியினால் இக்காலத்தில் பல முன்னேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

- கல்லாரியின் பிரார்த்தனை மண்டபத் தொகுதி புனரமைக்கப்பட்டது.
- குமாரசுவாமி வளாக நுழைவாயில் மற்றும் முன்புற மதில்கள் அமைக்கப்பட்டன.

- பி.எஸ் குமாரசுவாமி ஞாபகார்த்தப் பூங்கா ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.
- 150 கணினிகள் பொருத்தப்பட்ட கணினி ஆய்வுகூடம் புதிய கட்டடத்தின் மூன்றாவது மாடியில் அமைக்கப்பட்டது.
- மைதான விரிவாக்கத்துக்கென புதிய காணியொன்றும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
- விளையாட்டு மைதான பார்வையாளர் மண்டபம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது.
- கல்லூரியின் தேவை கருதி 38 இருக்கை வசதிகள் கொண்ட பேருந்து ஒன்று பழைய மாணவர் நிதியுதவியுடன் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.
- மூன்று மாடி தொழில்நுட்பபீடம் அமைப்பதற்கென கல்வி அமைச்சினால் அறுபது மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டு 07.07.2014 இல் இதற்கென அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.
- யுத்தத்தினால் நிர்க்கதியான புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த 25 மாணவர்கள் விடுதியில் தங்கியிருந்து கற்பதற்கான ஏற்பாடு பழைய மாணவர் மற்றும் நலன் விரும்பிகளின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- புகழ்பூத்த இந்திய அணுசக்தி விஞ்ஞானியும் முன்னாள் இந்திய குடியசுத் தலைவருமான கலாநிதி ஏ.பி.ஜே அப்துல்கலாம் அவர்கள் கல்லூரிக்கு 23.01.2012 இல் வருகை தந்து உரையாற்றினார்.
- கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் விஞ்ஞானியுமான பேராசிரியர் சிவலிங்கம் சிவானந்தன்
 15.04.2014 இல் கல்லூரிக்கு வருகைதந்து புதிய சிந்தனைகள் மலர உரையாற்றினார்.
- தவத்திரு ஸ்ரீரவிசங்கர் குருஜி 07.04.2006 இல் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்து ஆன்மீக ஒளி பரவச்செய்தார்.

2014 இல் திரு.வீ.கணேசராசா இளைப்பாறியபோது திருவாளர் ஐ.தயானந்தராஜா MED அவர்கள் இந்துவின் புதிய அதிபராக 22.08.2014 இல் பதவியேற்றுக் கொண்டார். இவரே தற்போதைய யாழ். இந்துக்கல்லூரியின் அதிபருமாவார். இவரது காலத்தில் கல்லூரியில் பல்வேறு கல்வி, தலைமைத்துவம், விழுமியம் சார்ந்த பலமுன் முயற்சிகள் ஊக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மாணவர்களுக்குரிய மென்திறன், மற்றும் தலைமைத்துவ கருத்தரங்குகள் பல ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. மாணவர்களது அகறிலைத் தூய்மை மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான யோகாசனப் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதிகரித்துவரும் இளைஞர்களிடையிலான போதைப்பொருட் பாவனையைத் தடை செய்யும் வகையில் விழிப்புணர்வை மாணவர்களிடம் வளர்க்கும் கருத்தரங்குகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுவதோடு, சமூக மட்டத்தில் அவற்றைத் தடைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளும் முனைப்புடன் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன.

மாணவரிடம் பல்துறை ஆற்றல்களை வளர்க்கும் நோக்குடன் மாணவ அமைப்புக்கள் பல புனரமைக்கப்பட்டுள்ளன. உயிர்த்துடிப்புடன் தற்போது இயங்கும் மாணவர் அமைப்புக்கள் முப்பத்தியொன்று காணப்படுகின்றன. மாணவத் தலைவர்களுக்குரிய ஆற்றல்களையும் நேர்மனப்பாங்கையும் வளர்க்கும் வகையில் "Leader" சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகிறது. மாணவரிடம் புத்தாக்க திறன்கள், ஆய்வுத் திறன்கள் என்பவற்றை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் விஞ்ஞானி அப்துல்கலாம் கண்டுபிடிப்பாளர் மன்றம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இக் காலப் பகுதியில்,

- மகிந்தோதய ஆய்வுகூடம் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.
- கல்லூரியினது அலங்கார நுழைவாயில் வளைவுசுவர், சிவராமலிங்கம் ஞாபகர்த்த நூலகம் சபாலிங்கம் ஞாபகார்த்த கலையரங்கம் என்பனவும் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.
- குமாரசுவாமி மண்டபம் அழகாக புனரமைக்கப்பட்டு 850 கதிரைகள் போடப்பட்டு நிறைவான மண்டபமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

- கல்லூரிக்கான நிர்வாகக் கட்டடம் புதிதாக இக்காலத்தில் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டன.
- விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிக்கு தேவைப்பட்ட பல செயற்பாடுகள் நிறைவடைந்தன. புதிய விளையாட்டுக்கள் பல அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் விளையாட்டு மைதானமும் புனரமைக் கப்பட்டது.
- கல்லூரி மாணவரிடம் ஆங்கிலமொழி ஆர்வத்தையும் திறன்களையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் ஆங்கிலமொழி வளநிலையம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு கல்லூரியில் புதுப்புது வளர்ச்சிகள் பலமுறைகளிலும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்றன.

இலங்கையில் தலைசிறந்த தேசிய பாடசாலையாகவும் முன்மாதிரி ஆண்கள் பாடசாலையாகவும் கல்லூரி வளர்ச்சிபெறும் என்ற நம்பிக்கையுணர்வு எல்லோரிடமும் வலுவாக வளந்துள்ளது. காலத்தைக கடந்து சாதனை படைத்து உன்னதமான தமிழர் தலைநிகர் கழகமாக இந்துக் கல்லூரி வளர்ந்து பெருமை கொள்ளும், சாதனைச் சிகரங்கள் பலவற்றை இந்து அன்னை தொட்டு தலைநமிர்ந்து பெருமை கொள்வாள் என்று நாம் அனைவரும் நம்புவோம்.

வித்தியா விருட்சத்தின் விழுதுகள்

பழைய மாணவர் மன்றுங்களின் உண்மை ஈடுபாடும், நிதிஉதவிகளும், ஆதரவும், ஊக்கமும், கல்லூரியின் புகழ்பரப்பும் எத்தனங்களும் கல்லூரியை செழிப்புடையதாக மாற்றி வந்திருக்கின்றன. இப்போதும் மாற்றி வருகின்றன.

தாய்ச்சங்கமான இந்துக்கல்லூரி யாழ்ப்பாண பழைய மாணவர் சங்கமும், கொழும்பு கிளைச்சங்கமும் ஆற்றிய பணிகள் உன்னதமானவை. அவர்கள் வளர்ச்சியின் வேர்களாகவும், விழுதுகளாகவும் நின்று அற்றிய பணிகள் பற்பல:

அதைவிட, இங்கிலாந்திலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும், ஜேர்மனியிலும், சுவிற்சலாந்திலும், நோர்வேயிலும், நியூசிலாந்திலும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களும் பாசத்தோடும் அதியுயர் நேசத்தோடும் வரலாறு முழுதும் வள்ளமையுடன் வழங்கிய உதவிகள் பலவாறமைந்தன.

- கல்லூரியில் புதிய கட்டடங்கள் நிர்மாணிக்கவும் பலவற்றை புனரமைக்கவும் உதவினர்.
- விளையாட்டுத்துறையை அதிஉயர் சாதனை மட்டத்துக்கு உயர்த்துவதற்கு உறுதுணைகள் பலபுரிந்தனர்.
- கற்றலில் அதி உன்னத அடைவு நிலைகளை எட்டிப் பிடித்தோர்க்கு புலமைப்பரிசில்கள் பல வழங்கினர்.
- அநிவுப்பொருளாதாரத்தில் இணைவதற்கான பேராற்றலை வழங்கும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தை கந்பதந்கும் கந்பிப்பதந்கும் நவீனமயமப்படுத்துவதந்கும் பற்பல உதவிகளை வழங்கினார்.
- கனிஷட மற்றும் வாசிப்பு நாட்டம், புத்தாக்க சிந்தனை என்பவற்றை மேம்படுத்துவதற்கு சிரேஷ்ட நூலகங்களை விரிவுபடுத்தினர், நவீனமயப்படுத்தினர்.
- கல்லூரியின் விடுதிச்சாலையை தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கவும் உதவிகள் பலபுரிந்தனர்.
- பள்ளி நிர்வாகத்திற்கான புதிய பௌதிக உட்கட்டமைப்பையும் நவீன மயப்படுத்தினர்.
- கையுறு நிலையிலிருந்த சிறூர்களின் கல்விக்குரிய வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் வழங்கி வந்தனர்.
- வசதிகளையும் விரிவுபடுத்தவும், **க**ற்றல் விளைநிலமான ഖகுப்பளுகளையும் ஆய்வுகூட

நவீனமயப்படுத்தவும் பலவழிகளில் உதவினர்.

நூற்றி இருபத்தைந்தாவது நிறைவுதினதினைவில் அவர்கள் பெருமையோடு உயர்ந்து நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கான நன்றியுணர்வுகள் எம் நெஞ்சில் எல்லையற்றுச் சுரக்கின்றன.

நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில், இருபத்தியோரு அதிபர்களது வழிகாட்டலிலும், நிர்வாகத்திலும், தலைமைத்துவத்திலும் கல்லூரி செழித்து வளர்ந்து மேன்மைகள் பலவற்றுடன் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. தொலைவில் தெரிகின்ற பலநூறு ஆண்டுகளை பெருமையுடன் கடக்கும் பேரொளி எமது இந்து அன்னையின் கண்களில் சுடர்விடுவது மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது.

நம்பிக்கைதரும் எதிர்காலம்

இந்துக்கல்லூரி மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இலங்கையின் பெருநகரங்களுக்கும், உலகின் வளர்ச்சிபெற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ள நாடுகளுக்கும் கல்விக்காக நகரத்தொடங்கிவிட்டனர். உலகத்தரத்திலான உயர்கல்வித்தகைமை மற்றும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளின் குடியுரிமை பற்றிய இலட்சியங்களோடு பாடசாலையில் கற்கின்றனர்.

இலங்கை முழுவதிலுமிருந்து மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் உள்வாங்கும் கொள்கை முறைமை கொண்ட தேசிய பாடசாலையாகவும் இந்துக் கல்லூரி வளர்ந்துவிட்டது.

கல்லூரிச் சமூகம் கற்றல் அடைவை மாத்திரமன்றி, தொழில் பெறுதிறன்கள், ஆளுமை, விழுமியம், சமூக விழிப்புணர்வு, பண்பாட்டுப் பற்றுறுதி என்பவற்றை வளர்ப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். நம்பிக்கைதரும் எதிர்காலம் நோக்கி கல்லூரிச் சமூகம் அதீத ஒற்றுமையுணர்வுடன் செயலாற்றவேண்டும். அது இந்து அன்னைக்கு எளிதான இலக்காகவே அமையும்.

உசாத்துணைகள்

- 1. கனக்சபாபதி.பொ.(2012) எம்மை வாழவைத்தவர்கள் சேம்மடுபதிப்பகம், கொழும்பு
- 2. சத்தியசீலன்.,ச (1998) யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி நூற்றாண்டு மலர். யாழ்ப்பாணம்
- Jaffna Hindu College (Various Issues The Young Hindu, Jaffna. (1971) Prospeets, Jaffna. (1995) Centenary Souvenir Jaffna.
- 4. The Hindu organ (1939) Golden jubilee Number 1889 1939, Jaffna (1949) Diamond jubilee number 1890-1950 Jaffna.
- 5. The Hindu College (1960) mahajana, Golden jubilee Number, Thellippalai.
- 6. ஆறுமுகம்.வ(1994) கல்விப்பாரம்பரியங்கள், யாழ்ப்பாணம்.
- 7. சைவபரிபாலன சபை(1967) இந்து சாதனம், எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு மலர். யாழ்ப்பாணம்.
- 8. நவாலர் சபை (1979) நூற்றாண்டு விழா மலர். யாழ்ப்பாணம்.
- 9. தயானந்தராசா.ஐ (2015) நேர்காணல், யாழ்ப்பாணம்.
- 10. குகபாலன்.க(2015) நேர்காணல், யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையில் முதலீடு செய்யும் போது கவனிக்கவேண்டிய சில முக்கிய சட்ட ஏற்பாடுகள்

இலங்கையில் முதலீடு செய்ய இங்கு வதிவற்றோர் – அதாவது இலங்கைக்கு வெளியே (Non - Residents) இலங்கையில் முதலீடு வகியம் ஆட்கள் செய்ய விரும்பினால் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டிய சில சட்ட அம்சங்களை எடுத்துரைப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எமது மக்களின் அபிலாசைகளைத் திருப்திப்படுத்தும் அரசியற்தீர்வு கிடைத்தாலென்ன கிடைக்கா விட்டாலென்ன யாழ்.மண்ணில் கல்வி அபிவிருத்தியுடன் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் தாமதமின்றி எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும். அதற்கு புலம்பெயர்ந்த யாழ் இந்துவின் மைந்தர்கள் உதவிக்கரம் நீட்டவேண்டும். அந்த எதிர்பார்ப்புடன் தான் யாழ்.மண்ணில் முதலீடு செய்யவிரும்பும் யாழ்.இந்துவின் உடன் பிருப்புகளுக்கு இக்கட்டுரை உதவும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எழுதியிருக்கிறேன்.

பிணையங்கள் முதலீட்டுக் கணக்கு

சட்டங்களில் விழையும் வதிவற்றோர்களைப் பாதிக்கும் இலங்கைச் அப்படி முதலீடு செய்ய அந்தச் சட்டத்தின்படி அனுமதிதந்து முதன்மையானது செலவாணிக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமாகும். "பிணையங்கள் முதலீட்டுக் கணக்கு" (Securities அறிவித்தலின்படி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள Investment Account) மூலம் வதிவற்றோர் இலங்கைக் கம்பனிகளின் பங்குகளில் முதலீடு செய்யலாம். இலங்கையில் கணக்கினை உரிமம் அப்படியான பிணையங்கள் (ழதலீட்டுக் (Licensed Commercial Bank)யில் திறக்கவேண்டும். இலங்கைக்கு கொண்டுவரும் வெளிநாட்டு நாணயத்தை அப்படியான பிணையங்கள் முதலீட்டுக் கணக்கில் வைத்து அந்தக் கணக்கிலிருந்து தான் இலங்கைக் கம்பனிகளின் பங்குகளில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் போது அந்தப்பணம் இலங்கை நூணயத்திற்கு மாற்றப்படும். ஆனால் அதே வங்கியில் ஒரு வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்கையும் கொண்டுவரப்பட்ட பணத்தை வெளிநாட்டு நாணயத்தில் வைத்து, கேவைப்படும்போது பிணையங்கள் முதலீட்டுக் கணக்கிற்கு இலங்கை நாணயத்தில் மாற்றுவது உசிதமாகும்.

செலவாணிக்கட்டுப்பாட்டாளரின் (Controller of Exchange) அனுமதியின்றி இலங்கையர்கள் அப்படியான மூலம் செய்யப்பட்ட முதலீடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானங்களையும் அப்படியான மீண்டும் வெளிநாட்டு விற்கும் பொமுகு பெரப்படும் இலங்கை நாணயத்தை முதலீடுகளை நாணயத்திற்கு மாற்றி இலங்கைக்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லலாம். எனவே இலங்கையில் இருக்கும் ஒரு கம்பனியிலோ அல்லது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் கம்பனியிலோ பங்குகளில் முதலீடு செய்யும் போது அந்த முதலீட்டை மேற்குறிப்பிட்ட பிணையங்கள் முதலீட்டுக் கணக்கு மூலம் செய்ய வேண்டும் என்பதனை வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து இலங்கையில் முதலீடு செய்ய விரும்பும் வதிவற்றோர் கவனிக்கவேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கிய விடயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். வெளிநாட்டில் இருக்கும் இலங்கை பிரஜை ஒருவர்கூட 1972 ஏப்ரல் 21 ம் திகதியன்று 1500/7ம் இலக்கத்தில் பிரசுரமான வர்த்தமானியில் நிதி அமைச்சரினால் செலவாணிக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் பிரிவு 37(1)இன் கீழ் விடுக்கப்பட்ட பணிப் புரைப்படி, கருதப்படும் "இலங்கைக்கு வெளியே வதியும் ஆள்" ஆகக் கருதப்படலாம். எனவே வெளிநாட்டில் வதியும் ஒருவர், தூன் இலங்கைப் பிரஜை என்ற காரணத்தினால் மட்டும் இலங்கையில் வகியம் ஆளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார் என எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள வெளிநாட்டு முதலீடு

செலவாணிக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின்படி பின்வரும் துறைகளில் வதிவற்றோர் இலங்கையில் முதலீடு செய்யமுடியாது:–

- 1. பணம் கடன் வழங்கல்
- 2. அடகு பிடித்தல்
- 3. அமெரிக்கா நாணயத்தில் ரூபா ஒரு மில்லியனிற்கு குறைவான மூலதனத்துடன் கூடிய சில்லறை வர்த்தகம் (Retail Trade)
- 4. கரையோர மீன்பிடித்தல்

மேலும் சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் 40% வீதத்திற்கு மேற்படாத வெளிநாட்டு முதலீட்டைச் செய்ய இலங்கை முதலீடுகள் சபை (Board of Investment of Sri Lanka) அங்கீகரித்தால் மட்டும் அனுமதிக்கப் படும். ஏனைய துறைகளில் வெளிநாட்டவர் இலங்கையில் முதலீடு செய்வது மட்டுப்படுத்தவில்லை.

வெளிநாட்டு முதலீட்டு உத்தரவாதம்

இலங்கை அரசியலமைப்பின் 157ம் சரத்தின் படி பின்வருமாறு வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கு உத்தரவாதம் தரப்பட்டிருக்கின்றது:-

"பாராளுமன்றமானது, அதன் (Ф(Ф எண்ணிக்கையினரில் (சமுகமளிக்காகோர் உட்பட) மூன்றிலிரண்டுக்குக் குறையாதோர் சாதகமாக வாககளிப்பதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு தீர்மானத்தின் மூலம், இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் ஏதேனும் வெளிநாட்டு அரசுக்கும் இடையிலானதும், அத்தகைய வெளிநாட்டு அரசினாலும், அதன் சுதேசிகளினாலும் அல்லது அத்தகைய அரசின் சட்டங்களின் கீழ்க் கூட்டிணைக்கப்பட்ட அல்லது கட்டியமைக்கப்பட்ட கூட்டுத்தாபனங்களினாலும் கம்பனிகளினாலும் ஏனைய கழகங்களாலும் இலங்கையில் முதலீடு செய்யப்பட்ட முதலீடுகளை மேம்படுத்துவதற்கும் காப்பதற்கும் ஆன ஏதேனும் பொருத்தனையை அல்லது உடன்படிக்கையை அது தேசியப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அத்தியாவசியமாக உள்ளதென அங்கீகரிக்கின்ற விடத்து, அத்தகைய பொருத்தனை அல்லது உடன்படிக்கை இலங்கையில் சட்டவலுக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதோடு, அத்தகைய பொருத்தனையின் அல்லது உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகளுக்கு முரணாக எழுத்திலான சட்டமெதுவும் தேசிய பாதுகாப்பு நலன்களுக்காகவன்றி வேறுவித்தில் இயற்றப்படுதலோ ஆக்கப்படுதலோ ஆகாது என்பதுடன், ஆட்சித்துறை நடவடிக்கையோ நிருவாக நடவடிக்கையோ எடுக்கப்படுதலுமாகாது."

ஐக்கிய இராச்சியம் (U.K.) உட்பட்ட சில நாடுகளுடன் முதலீட்டு உத்தரவாத உடன்படிக்கைகளை (Investment Protection Agreements) இலங்கை அரசாங்கம் செய்திருக்கின்றது. அப்படியான உடன் படிக்கைகள் செய்த நாடுகளிலிருந்து இங்கு முதலீடு செய்பவர்களுக்கு மேற்குறிப்பிடப்பட்ட 157ம் சரத்துப்படி அவர்களின் முதலீட்டைப் பாதுகாக்கும் உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

முதலீட்டுச் சபை தரும் விதிவிலக்குகளும் அனுகூலங்களும் (Exemptions & Incentives)

சட்டப்படி தரப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்திற்கு அமைய சில விதிவிலக்குகளையும் அனுகூலங்களையும் வெளிநாட்டு முதலீட்டை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் இலங்கை முதலீட்டுச் சபை வழங்கலாம். அப்படியான விதிவிலக்குகளும் அனுகூலங்களும் பின்வருவனவற்றையும் உள்ளடக்கும்:-

- விவசாயம்
- 2. உந்பத்தி
- 3. உல்லாசத்துறை, கணனித்துறை, சுகாதார சேவை
- 4. தகவல் தொழில்நுட்ப விருத்தி முதலியன

இலங்கையில் இருக்கும் காணிகளை வெளிநாட்டவர் பாரகீனப்படுத்தல் மீதான கட்டுப்பாடுகள்

வெளிநாட்டவர்கள் இலங்கையில் காணியில் உரிமை பெறுவதை மட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 2014ம் ஆண்டின் 38ஆம் இலக்க, காணி (பராதீனப்படுத்தல் மீதான மட்டுப்படுத்தல்கள்) சட்டம் கடந்த வருடம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி பின்வருவோர் இலங்கையில் காணிகளைப் பெற்று ஒரு காணியின் உரிமத்தைப் பெரமுடியாது.

- (அ). வெளிநாட்டவர் ஒருவர்
- (AL). நேரடியாகவோ அல்லது நேரடியாகவல்லாமலோ ஐம்பது சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேலுள்ள வெளிநாட்டுப் பங்குகளை வைத்திருக்கும் இலங்கைக் கம்பனி.
- வெளிநாட்டுக் கம்பனி (**இ**).

இந்த மட்டுப்படுத்தல்களிலிருந்து சில விதிவிலக்குளையும் மேற்குறிப்பிட்ட சட்டம் வழங்கியுள்ளது. அப்படியான விதிவிலக்குகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை பின்வருவன:-

- (i). வழியுரிமைச் சட்டப்படி (Law of Succession) காணியின் உரிமையாளரின் நெருங்கிய உருவினர் (next of kin) மரணசாசன ஆதனவளிப்பு மூலம் அல்லது மரணசாசனமின்றி வழியுரிமைப் பெறுவதால் அல்லது நன்கொடை பெறுவதால் ஒரு வெளிநாட்டவர் இலங்கையில் ஒரு காணியைப் பெறுதல்
- (ii). இலங்கையில் இரட்டைப் பிரசாவுரிமைக் கொண்ட வெளிநாட்டார் காணியின் உரித்தைப் பெறுதல்
- நூன்காவது தளத்தில் அல்லது மேலுள்ள கூட்டாட்சி ஆதனச் சிறுகூறு ஒன்றினை (A (iii). Condominium Unit) இலங்கைக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பணத்திலிருந்து வாங்குதல்

வெளிநாட்டவர் இலங்கையில் காணிகளைக் குத்தகைக்கு எடுப்பதானால் காணிக்குத்தகை வரியை மேற்குறிப்பிட்ட 2014ம் ஆண்டின் 38ஆம் இலக்கச் சட்டப்படி செலுத்த வேண்டும்.

2013ம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாந் திகதிக்கு முன் ஒரு வெளிநாட்டவர் நூறு வீத வரி செலுத்தி இலங்கையில் ஒரு காணியைப் பெருலாம் என்ற நிலை இப்போது மாற்றப்பட்டுவிட்டது. மேலும் வெளிநாட்டவர் ஒருவர் இலங்கையில் ஒரு கம்பனியை நிறுவி அக்கம்பனிமுலம் காணிகளைப் பெறலாம் என்றும் சிந்திக்க முடியாது.

2008ம் ஆண்டின் 14ஆம் இலக்க செயல்நுணுக்க அபினிருத்திக் கருத்திட்டங்கள் சட்டம்.

Strategic Development Projects Act No 14 of 2008

கடந்த அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் செயல் நுணுக்க அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களை விசேடமாக அங்கீகரித்து வெளிநாட்டு முலதனத்தை ஊக்குவிக்க ஆரம்பித்தது.

இலங்கை முதலீட்டுச் சபையின் சிபாரிசின் மேல், அமைச்சரினாலும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அமைச்சர் சபையின் அமைச்சரவையின் அங்கீகாரம் பெற்று அதன்பின் பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானத்தினால் ஒவ்வொரு திட்டமும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய அங்கீகாரம் இந்த விசேட சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் கிடைத்தால் பல விதிவிலக்குகளும் அனுகூலங்களும் தரப்பட்டன. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் புதிய அரசாங்கம் செயல் நுணுக்க அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களை அங்கீகரிக்குமா என்பது சந்தேகம்.

வெளிநாட்டுக் கம்பனியின் கிளைகள் இலங்கையில் மேற்கொள்ளக் கூடிய வர்த்தக நடவடிக்கைகள்

இலங்கைக்கு வெளியே கூட்டிணைக்கப்பட்டது, இலங்கையில் 2007ஆம் ஆண்டின் 7ஆம் இலக்கக் கம்பனிகள் சட்டத்தின்கீழ் இலங்கையில் தன் கிளையை `வெளிநாட்டு கம்பனி' ஆகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதுமான வெளிநாட்டுக் கம்பனியொன்று 22-11-2010இல் பிரசுரிக்கப்பட்ட 1681/20 அதிவிசேட வர்த்தமானியில் ஆம் இலக்க செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டாளரின் அறிவித்தலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நியதிகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுட்பட்டு இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட வியாபாரத்தலம் (Place of Business) ஊடாக வியாபாரத்தினை மேற்கொள்ளலாம்.

வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளுக்கு அனுமதிக்கப்படாத வர்த்தக, வியாபார அல்லது கைத்தொழில் நடவழக்கைகள்:–

பின்வரும் வணிக வர்த்தக கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை இத்தகைய கம்பனிகள் செய்யத்தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

- (i). பணம் கடன் வழங்கல்,
- (ii). அடகு பிடித்தல்,
- (iii). ஐ.அ.டொலர் இரண்டு மில்லியனிற்கும் குறைவான மூலதனத்துடன் கூடிய சில்லறை வர்த்தகம்,
- (iv). கரையோர மீன்பிடி,
- (v). தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு, மற்றும் அரிசி என்பவற்றின் பயிர்ச் செய்கை மற்றும் ஆரம்பப் பதனிடல்,
- (vi). புதுப்பிக்கப்பட முடியாத தேசிய மூலவளங்களை அகழ்தல் மற்றும் ஆரம்பப் பதனிடல்,
- (vii). சரக்கு அனுப்புதல்,
- (viii). கப்பற்படுத்தல் முகவர் வியாபாரம்,
- (ix). பாரியளவில் பொறிமயப்படுத்தப்பட்ட இரத்தினக்கல் அகழ்வு,
- (x). லொத்தர்கள்,
- (xi). பாதுகாப்பு முகாமைத்துவம் உள்ளிட்ட பாதுகாப்புப் பணிகள், தனிநபர்கள் அல்லது தனியார் நிறுவனங்களுக்கான மதிப்பீடு மற்றும் நிபுணத்துவம்,

செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டாளரின் முன் அனுமதி தேவைப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள்:–

அக்கம்பனிகள் பின்வரும் வணிக வர்த்தக கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளில் மட்டும் செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டாளரின் முன் அனுமதி பெற்று ஈடுபடலாம்.

- (i). பன்னாட்டு ரீதியில், நிர்ணயிக்கப்பட்ட அனுமதிப்பங்குக் கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்ட இலங்கை ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உற்பத்தி
- (ii). கரும்பு, கொக்கோ மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களை பயிரிடல் மற்றும் ஆரம்பப் பதனிடல்
- (iii). உள்நாட்டு மரங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற மரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்கள்
- (iv). மீன்பிடி (ஆழ்கடல் மீன்பிடி)
- (v). பொதுமக்கள் தொடர்பூட்டல்
- (vi). കல்வி

- (vii). வெளிநோக்கிய பயணங்களுக்கான முகவர் வியாபாரம்
- (viii). உள்நாட்டு வான் போக்குவரத்து
- கரையோர கப்பற்படுத்தல் (ix).
- பின்வருவனவற்றை தயாரிக்கின்ற அல்லது உற்பத்திசெய்கின்ற ஏதேனும் கைத்தொழில், (x).
- (அ). ஆயுதங்கள், சுடுபடைக் கலன்கள், வெடி பொருட்கள், இராணுவ ஊர்திகள் மற்றும் கருவிகள், வான் கலம் மற்றும் ஏனைய இராணுவ வன் பொருட்கள்,
- பொருட்கள், ഖതക. வைடதங்கள் மற்றும் (ஆ). நஞ்சு, போதைப் மது அபாயகரமான நச்சுப்பொருட்கள், தீங்கிழைக்கக்கூடிய அல்லது புந்நுநோயை ஏற்படுத்தக்கூடிய பொருட்கள் அத்துடன்
- (இ). நாணயம், நாணயக் குத்தி மற்றும் பாதுகாப்பு ஆவணங்கள்

ஏனைய வணிக வர்த்தக கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை அத்தகைய கம்பனிகள் செய்யலாம். ஆனால் குறைந்தது அமெரிக்க டொலர் 200,000.00 வெளிநாணயத்தில் கொண்டுவந்து உள்முக முதலீட்டுக் கணக்கில் (INWARD INVESTMENT ACCOUNT) இலங்கையில் வைக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி தொடர்பு அலுவலகம் (LIASION OFFICE), பிரதிநிதித்துவ அலுவலகம் (REPRESENTATIVE பிராந்திய அலுவலகம் (REGIONAL OFFICE) அல்லது OFFICE), செயந்நிட்ட அலுவலகங்களை எந்தவொரு வருமானத்தையும் பெறாத வர்த்தகமல்லா, வியாபாரமல்லா அல்லது கைத்தொழில் நடவடிக்கையாகாத நடவடிக்கையில் ஈடுபடலாம். அத்தகைய அலுவலகங்கள் வெளிநாட்டு நாணயத்தில் உள்முக முதலீட்டுக் கணக்கு ஊடாக அவை இலங்கையில் பேணுவதற்கு தேவையான நிதியைக் கொண்டுவரும்.

சாதாரண சட்ட வரிச்சலுகைகள்

சில துறைகளில் அபிவிருத்தியை ஊக்குவிக்க உளள்நாட்டு இரைவரிச்சட்டத்தின் சலுகைகளும் அனுகூலங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவை விதிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்கு அமைய வெளிநாட்டவர் மூலதனம் செய்த வணிக வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் கிடைக்கும் என்பதினையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நிறைவு

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டிருக்கும் இக்கட்டுரையில் சில முக்கியமான சட்ட ஏற்பாடுகளைச் சுருக்கமாகத் தந்திருக்கின்றேன். இதுபற்றி ஏதும் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் விரிவான விளக்கம் பெற விரும்பும் யாழ் இந்துவின் மைந்தர்கள் மின்னஞ்சல்மூலம் தொடர்பு கொண்டால் எந்தக் கைமாறும் கருதாமல் உரிய விளக்கத்தினை மின்னஞ்சல் மூலம் அளித்து உதவத் தயாராக இருக்கின்றேன்.

கந்தையா நீலகண்டன்

முதன்மைப் பங்காளர் நீலகண்டன் & நீலகண்டன் சட்ட நிறுவனம் கொழும்பு.

மின்னஞ்சல்: <neela@mnlaw.lk> ARTICLE-Companies Act for JHC.doc

Partners/KN/GI/TB

ஆசியர் எமது ஒன்றியத்திற்கு தந்த ஆசிச்செய்தி

. கைவிகாவனி, ஒற்றுள்ளனி, சித்தாத்தபாகத், கல்பகாலவன் க. இவறாமனிங்கம் B. A. (Mudras) புறைதேவு குன்னான் சிகத் வதிபர், யாழ், தித்தக் கல்லுசி

man sof utuk, wed. Shad adgul 20-11- 2003 Hora Chiosi was signer e Fr 6 De wish Britis Too marany spinson 3 mi Brig 24-10-02 60 in 8 on - \$3 5. 12 mig 8. uping 2 mg mg & BBOG & ong once was nog Dingrames some son bugues some ONO BONDY BE BON - BEN - down og 838 Hundwites of of 3 Over 5 & Bassonie Dumbougs. wol workswenoodornamas BBOB Opper 2 con who is u ong is co nampar is a onno OBRE MODILE LAS His on was did a ca away Gang Boller H Bigging ounte wright uncogs Bid Bangas and of se Banog 3 De 400 Que 603 Russill ola oris widen in more, soign of Brathy Bends was deson Bands of og & Bandie Bouve ou Bish & Bass Bayons Boros Bus 8 60 Bounge un Ba gong & Bous 3 21 on of Wil Booff" of on Bom Bis Blig of on Go woodle. oun Brisio. OTHERNOUS Spie Bong salver is a noige bis Dangowood & Governous on 346 Brooks By Bis 30166. Buy Day Boy Brad Brad Com Boy Gon 33 Ou portie. Bis sichog 4019 rou Bar of 300 oun light to 62, 6 B 300 - of the on the Ou zoyle. & in social y sig Et Bord mayie G Galon

யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஒன்றியமும் அமரர் சிவராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்களும்

திரு. ந. ஜெயசீலன்

தலைவர், (2005-2010) யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஒன்றியம்

முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர்கள் கூடி யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஒன்றியம் (ஐ.இ) என்ற அமைப்பினை ஆரம்பித்த போது எமக்கு தனது

மனமார்ந்த ஆசியினை வழங்கியவர்களில் அமரர் சிவராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள் முக்கியமானவர். நாம் எமது ஒன்றியத்தின் நோக்கம், கொள்கைகள், செயற்பாடுகள் பற்றி ஆசிரியர் அவர்கட்கு ஒரு கடிதமூலம் எழுதி அனுப்பினோம். யாழ். இந்து மாணவனாக எம் கல்லூரிக்கு மட்டுமன்றி எமது தாய் மண்ணுக்கும் எம்மாலான உதவிகளை புரிய வேண்டும் என்ற ஒன்றியத்தின் உன்னத குறிக்கோளினை தனது கைப்பட எழுதிய கடித மூலம் பாராட்டி, ஆசிர்வதித்ததினை நாம் இவ்விடத்தில் நினைவு கூர விரும்புகின்ரோம்.

எம் உறுப்பினர்கள் யாம். செல்லும்போது ஆசிரியர்கள் அவர்களை சந்திக்கத் தவறுவதில்லை. அப்போதெல்லாம் எம் ஒன்றியதின் செயற்பாடுகள் பற்றி மிகவும் உற்சாகமாக கேட்டு அறிந்து கொள்வார். யாழ். இந்து மாணவர்களின் பரந்த மனப்பான்மையினையிட்டு மிகவும் பெருமிதமடைவார்.

கடந்த வருடம் (2004) ஆசிரியர் அவர்கள் இலண்டன் வந்திருந்தார். அவர்களை அழைத்து இராப்போசனம் வழங்கி கௌரவித்தோம். அந்நிகழ்வில் ஆசிரியர் அவர்கள் தம் மாணாக்கர்கள் தம்மீது எவ்வளவு அன்பும், பண்பும் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதையிட்டு மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருந்கார். யாழ். இந்து ஒன்றியம் (ஐஇ) தொடர்ந்தும் தமது பணியினை செயற்படுத் வேண்டும் என்றும் யாழ். இந்து மாணவர்கள் ஒர்றுமையாக தமது பணியினை செயற்படுத்துவதன் மூலமே யாழ். இந்துக் கல்லூரிக்கு பெருமை தேடித்தரமுடியும் எனவும் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழுக்கும், சைவத்திற்கும் யாழ். இந்துக்கல்லூரிக்கும் அன்னாரின் சேவை அளவிடற்கரியதென்று அன்னார் அற்றிய சேவை பற்றி எமது நண்பர்கள் இவ் இந்து இளைஞனின் எழுதியுள்ளார்கள்.

அவரது ஆத்ம சாந்தியடையவும், அவரது குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆறுதலையும் உலகமெலாம் பரந்து வாழும் யாழ். இந்து பழைய மாணவர்களுடன், யாழ். இந்து ஒன்றியமும் எல்லாம் வல்ல யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஞானவைரவப் பெருமானை வேண்டி நிற்கிறது.

இலங்கையில் இலங்கைத்தமிழுரின்

வாழ்வியலில் அண்மைக்கால குடிப்புள்ளியியல் மாற்றங்கள்

பேராசிரியர். கா.குகபாலன் முன்னாள்புவியியல் துறைத்தலைவர், யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அந்நாட்டில் காணப்படக் கூடிய ഥതിதவளமானது பிரதான பங்களிப்பினை வகித்துவருகின்றது. அபரிதமான இயற்கை வளங்கள் காணப்படுமிடத்தும் அவற்றினைக் கையாளக் கூடிய மனிதவள அபிவிருத்தியின்றேல் அந்நாடு அபிவிருத்தி பெறுவதென்பது கடினமானதாக அமையலாம். இலங்கையில் காணப்படக்கூடிய இயற்கை வளங்கள் மனித வளங்கள் என்பன நாட்டின் பொருளாதார பண்பாட்டு வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உகந்ததாகவிருக்க வாய்ப்புண்டு என்ற போதிலும் இன, மத, மொழி, சாதியடிப்படையிலான குரோத மனப்பான்மையானது வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து அபிவிருத்திக்கான தடையாக அமைந்திருந்த போதிலும், நாடு சுதந்திரமடைந்-ததைத் தொடர்ந்து அரசியல் ரீதியாகவும் இனரீதியாகவும் பரஸ்ப புரிந்துணர்வற்றநிலை தொடர்வதால் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு வளர்ச்சியைப்பாதித்து வருவது ஒருபுநமிருக்க அரசியல் ரீகியான ஸ்திரத்தன்மைக்கு சவாலாக அமைந்துள்ளது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இலங்கையில் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களான சிங்களவர்களுடன் இலங்கைத் தமிழர் இந்தியத்தமிழர், இஸ்லாமியர், பறங்கியர் மலேயர், வேடர் போன்ற சிறுபான்மையினரும் இணைந்து வாழ்ந்து வரும் நாடாகவுள்ளது. எனினும் இவர்களிடையே நீண்ட காலமாக ஒற்றுமையிலும் வேற்றுமைப்பண்புகள் மேலோங்கியிருந்துள்ளதை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. குறிப்பாக சிங்களவர் -தமிழர், சிங்களவர் - இஸ்லாமியர் ஆகியோரிடையே புரிந்துணர்வானது காலத்துக்குக்காலம் இல்லா திருந்ததைக் காணமுடிகின்றது. இதிலும் சிங்களவர் - இலங்கைத் தமிழரிடையேயான அரசியல் பொருளாதார சமூகரீதியிலான உறவு நிலையானது நாடு சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து கசப்புறு நிலையில் தொடர்கின்றது என்பதே யதார்தத் நிலையாகும்.

இலங்கையில் சிங்களவர்களினதும். பூர்வீகத் தமிழர்களினதும் உள்வரவானது காலத்தால் முந்தியது. இவ்விரு இனத்தவர்களும் இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்தவர்களேயாவர். சிங்கள, பாளி இதிகாசங்கள், சிங்களவர்களின் வரவும் வாழ்வும் பற்றி கூறிச் செல்கின்ற போதிலும் தமிழரின் வரவும் வாழ்வும் பற்றிய உண்மைநிலையை சாதகமான முறையில்

் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்து வரும் தமிழர்களையே பூர்வீகத் தமிழர் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தரப்படவில்லை அல்லது மௌனம் சாதித்தனர் எனவும் கூறிக்கொள்ளலாம். ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வுகள் வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளோடு தமிழரின் வரலாறு காலத்தால் முந்தியது என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இஸ்லாமியர் அரேபியா மற்றும் தமிழ் நாட்டின் கரையோரப் பட்டினங்களிலிருந்து கி. பி 7ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பெருந்தோட்டத்துறை, அரச கட்டுமானத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தும் நோக்கில் இந்தியத்தமிழர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டவர்களாவர்.

இந்நிலையில் இலங்கையில் குடித்தொகை தொடர்பான விஞ்ஞான பூர்வமான தரவுகள் 1871 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெறக் கூடியதாகவிருகின்றது அட்டவணை ஐ இல் இலங்கையில் 1981 — 2012 ஆம் ஆண்டு கணிப்புகளின் அடிப்படையில் இனரீதியிலான குடித்தொகைப்பரம்பல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை I இலங்கையில் இனப்பரம்பல் 1981 — 2012

இனம்	எண்ணிக்கை	சதவீதம்	नळां	சதவீதம்
சிங்களவர்	10979561	74.0	15173820	74.9
இலங்கைத்தமிழர்	1886872	12.7	2270924	11.2
இந்தியத்தமிழர்	818656	5.5	842323	4.2
இஸ்லாமியர்	1046926	7.0	1869820	92
ஏனையோர்	114735	0.8	106836	0.5
மொத்தம்	14846750	100.0	20263727	100.0

- 1981 - 2012 ஆதாரம். குடிக்கணிப்பு அறிககைகள்

மேற்குறித்த அட்டவணையினை அவதானிக்கும்போது இலங்கைத்தமிழர், இந்தியத்தமிழரின் இஸ்லாமியர் அதிகரித்துக் வீழ்ச்சி நிலையிலிருக்க சிங்களவர் பாம்பலானது சார்பு ரீதியாக சென்றுள்ளதை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

அட்டவணை II இல் இலங்கை, இந்தியத் தமிழரின் பரம்பல் கோலமானது 1911- 2012 வரையிலான காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியுள்ளது

அட்டவணை II இலங்கை இந்தியத் தமிழரின் பரம்பல் – 1911 – 2012.

ஆண்டு	இலங்கைத் தமிழர்	இந்தியத் தமிழர்
1911	12.9	12.9
1921	11.5	13.4
1946	11.0	11.7
1953	10.9	12.0
1963	11.0	10.6
1971	11.2	9.3
1981	12.7	5.5
2012	11.2	4.2

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளிலிருந்து கணிப்பிடப்பட்டது.

பெருந்தோட்டத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இந்தியத் தமிழர் காலத்துக்குக் காலம் தாயகம் திரும்புவதாலும் 1950 களிலிருந்து இவர்களை நாடற்றவர்களாக்கி வலுக்கட்டாயமாகத் தாயத்திற்கு அனுப்பியதனாலும் இலங்கைத் தமிழர் உட்பட ஏனைய இனங்கள் விகிதாசார நிலையில் சார்பு ரீதியாக உயர்வடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் விளைவாக

அட்டவணை II இன் பிரகாரம் 1901 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கைத் தமிழரின் பங்கானது 12.9 சதவீதத்திலிருந்து ஏற்ற இறக்கத்தோடு காணப்பட்டபோதிலும் 1981 ஆம் ஆண்டில் 12.7 சதவீதமாக உயர்வு பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1981 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இலங்கைத் தமிழரின் பங்கு படிப்படியாகக் குறைவடைந்து வருவதைப் புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக் காட்டு கின்றது. உண்மையில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்கானது புள்ளிவிபரத்தினூடாக காட்டப்பட்டதிலும் பார்க்கக் குறைவடைந்துள்ளது. காரணம் 1964, 1974 ஆம் ஆண்டு இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் இந்தியத் தமிழரில் கணிசமானோருக்கு இலங்கைப் பிரஜா உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் தங்களை இந்திய வம்சாவழியினர் எனவும் இலங்கைத் தமிழர் எனவும் குடிக்கணிப்பீட்டின் போது தெரிவித்துள்ளனர். இலங்கைத் தமிழர் எனத் தம்மை அடையாளப்படுத்தியவர்கள் பூர்வீகத் தமிழரான இலங்கைத் தமிழர் என்ற வகைக்குள்வாங்கப்பட்டனர். இதனாலேயே இலங்கைத் தமிழர் 1981, 2012 ல் முறையே 12.7, 11.2 சதவீதமான உயர்வுடன் காணப்படுகின்றனர் என்பதே உண்மை நிலையாகும். இவ்விரு இனங்களின் பரம்பலை உரிய முறையில் கணிப்பிடுவதாயின் இலங்கைத் தமிழரின் பங்மானது குறைவடைந்து காணப்படுவதற்கான சுந்தர்ப்பம் இல்லாமலில்லை

மாவட்டரீதியில் இலங்கைத்தமிழர்

இலங்கைத் தமிழர் நாட்டில் உள்ள அனைத்துமாவட்டங்களிலும் வாழ்ந்து வரினும் வடக்கு கிழக்கு மாவட்டங்களிலேயே அதிகமாகவுள்ளனர்.

அட்டவணை III மாவட்டரீதியில் இலங்கைத்தமிழர் 1981 – 2012

மாவட்டம்	1981	2012
கொழும்பு	9.0	10.2
கம்பகா	2.6	3.5
களுத்துறை	0.5	1.0
கண்டி	2.8	3.2
மாத்தளை	1.1	1.1
நுவரெலியா	4.1	1.4
காலி	0.4	0.7
மாத்தறை	0.2	0.4
அம்பாந்தோட்டை	0.1	0.09
யாழ்ப்பாணம்	41.9	25.4
மன்னார்	2.9	3.5
வவுனியா	2.9	6.2
முல்லைத்தீவு	3.1	3.5
கிளிநொச்சி		4.8

மட்டக்களப்பு	12.4	16.8
அம்பாறை	4.1	5.0
திருகோணமலை	4.7	5.1
குரநாகலை	08	08
புத்தளம் 🥠	0.7	2.1
அனுராதபுரம்	0.4	0.2
பொலன்றுவை	0.3	0.3
பதுளை	2.0	0.9
மொனராகலை	0.3	0.4
இரத்தினபுரி	1.0	2.4
கேகாலை	0.8	0.9
மொத்தம்	100.0	100.0

ஆதாரம் 1981 – 2012 குடிக்கணிப்ப அழிக்கைகளிலிந்து கணிப்பட்டது மேற்குறித்த பரம்பல்கோலத்தினைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்குவது சிறப்புடைத்து.

மாகாணம்/மாவட்டம்	குடிக்கணிப்பு ஆண்டு(சதவீதம்)	
	1981	2012
வடமாகாணம்	50.8	43.4
கிழக்கு மாகாணம்	21.2	26.9
மேல்மாகாணம்	12.1	14.7
மலையக மாவட்டங்கள்	11.2	9.9
ஏனைய மாவட்டங்கள்	4.2	5.0

ஆதாரம்: 1981 - 2012 ஆம் ஆண்டு குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளிலிருந்து கணிக்கப்பட்டது.

மேற்குறித்த அட்டவணைகளைப் பொறுத்தவரை இலங்கைத் தமிழர் வடமாகாணத்திலேயே அதிகளவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் இம்மாகாணத்தில் 1981 இல் 50.8 சதவீதமாகவிருந்த நிலை மாறி 2012 இல் 43.4 சதவீதமாக குறைவடைந்துள்ளது. இலங்கையில் இலங்கைத் தமிழர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே செறிந்து வாழ்ந்து வந்தநிலையானது அண்மைக் காலங்களில் பெரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதாவது 1981 இல் நாட்டில் வாழும் இலங்கைத் தமிழரில் 41.9 சதவீதமாகவிருந்த நிலையிலிருந்து பெருவீழ்ச்சி நிலையாக 2012ஆம் ஆண்டில் 25.4 சதவீதமாகியுள்ள நிலையினைக் காணமுடிகின்றது. எண்ணிக்கையில் கூறுவதாயின் 1981 இல் 792246 மக்கள் வாழ்ந்த நிலையில் 2012 இல் 577246 மக்களாகக் குறைவடைந்துள்ளனர். அதேவேளை வன்னி மாவட்டங்களில் சார்பு சிநிய உயர்வினைக் காணமுடிகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை 1981 ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பிடுமிடத்து 5.0 சதவீதமாக இலங்கைத் தமிழர் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளனர். வடமாகாணத்தோடு ஒப்பிடும் போது கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்வு இடப்பெயர்வு சார்பு ரீதியாகக் குறைவானதாகவே இருத்தமையேயாகும்.

மேலும் இலங்கைத் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வரும் மாவட்டங்களில் அம்பாரை, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பலானது அதிகரித்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தில் 1991 ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளினால் இஸ்லாமியர் வெளியேந்நப்பட்டமை, ஒட்டுமொத்தமாக யுத்தத்தின் விளைவாகச் சிங்களவரின் வெளியகல்வு ஆகியனவற்றால் இலங்கைத் தமிழர் உயர்வாகக் காணப்பட்டுள்ளனர். யுத்த ஓய்வின் பின்னர் இஸ்லாமியரில் கணிசமானோரின் மீள் வருகை குடியேற்றங்கள் வர்த்தக நடவடிக்கையின் விரிவுபடுத்தல், அரச நியமனங்களை வழங்கல் போன்ற பல செயற்பாடுகளினால் பெரும்பான்மையினரின் உள்வரவு படிப்படியாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதை சமகால நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அம்பாறை, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பல் குறைவடைந்து சென்றமைக்கு சிங்கள மக்கள் குடியேற்றங்கள், இஸ்லாமியரின் வளர்ச்சி வீத அதிகரிப்பு, இலங்கைத் தமிழர் அசாதாரண இயல்புகளைச் சந்தித்தமை, உள்நாட்டு, சர்வதேச இடப்பெயர்வு போன்ற பல காரணிகள் தனித்தும் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளன எனலாம்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இலங்கைத் தமிழரின் பாம்பல்

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் இலங்கைத் தமிழரின் பூர்வீக மாகாணங்களாகும். வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து பூர்வீகத் தமிழரே இம்மாகாணங்களில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். 1971 ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் பூர்வீகத் தமிழரில் 72.0 சதவீதத்தின் இம்மாகாணங்களிலேயே வாழ்ந்திருந்தனர். 2012ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின் பிரகாரம் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் விளைவாக 70.3 சதவீதமாக குறைவடைந்துள்ளது. அதேவேளை இவர்கள் மேல்மாகாணத்தில் 14.7 சதவீதத்தினராகவும் மலையக மாவட்டங்களில் 9.9 சதவீதத் தினராகவும் காணப்பட்டனர். மலையக மாவட்டங்களில் பூர்வீகத் தமிழரான இலங்கைத் தமிழர் குறைவடைந்து செல்வதந்கு தொழில் வாய்ப்பில் வடக்கு கிழக்கு மக்களை இணைத்துக் கொள்வதில் ஏற்பட்டுள்ள விருப்பக் குறைவும் ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்களின் பரம்பல் கோலங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற பெரும்பான்மை மக்களினதும் அவரக்ள் சார்ந்த அரசுகளினதும் செயற்பாட்டின் விளைவாகப் பல்வேறு செயற்றிட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாகக் குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டங்க்ள என்ற போர்வையில் பெரும்பான்மை மக்களைத் தொடர்ச்சியாகக் குடியமர்த்தும் செயற்றிட்டங்கள் முன்னெடுக்கபட்டு வந்துள்ளமையால் குறிப்பாகத் திருகோணமலை, அம்பாறை, மாவட்டங்களில் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பல் படிப்படியாக குறைவடைந்து கொண்டு அதேவேளை 1980 களைத் தொடர்ந்து விடுதலைப் போராட்டங்களை ஒடுக்குவதென தமிழர்களை கொலை செய்தும், இருப்பிடங்களிலிருந்து வலிந்து வெளியேற்றியதன் விளைவாகவும் இவர்களின் பங்கு குறைவடையலாயிற்று.

வடமாகாணத்தில் இலங்கைத் தமிழர் பரம்பல்

வடமாகாணத்தில் இனப்பரம்பல் கோலங்களில் பெருமளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வில்லையாயினும் இலங்கைத் தமிழர்களின் வெளியகல்வு தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்துள்ளதைப் புள்ளிவிபரங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவாக சிங்கள, மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் வெளியகல்வின் விளைவாக இனரீதியாக இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பலில் பெரியளவிலான மாற்றங்க்ள ஏற்படவில்லை எனலாம். 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து சிங்கள முஸ்லிம் மக்களின் மீள்வரவு படிப்படியாக நடைபெற்று வருகின்றது. இதனை அட்டவணை IV இல் தரப்பட்டுள்ளது.

കൂ പ്രത്യക്ഷ IV

வடமாகாண இனப்பரம்பல் 1946 – 2012 (சதவீதம்)

இனங்கள்	1946	1981	2012
சிங்களவர்	2.0	3.2	2.2
தமிழர்	93.8	92.0	94.5
இஸ்லாமியர்	3.8	4.6	3.3
ஏனையோர்	0.4	0.2	0.0
மொத்தம்	100.0	100.0	100.0

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளிலிருந்து கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வடமாகாணத்தில் இனப்பரம்பல் கோலங்களில் பெரியளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லையாயினும் வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார் மாவட்டங்களின் எல்லைப் பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேந்நங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளன. குநிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் வெலிஓயா என்ற பிரதேசத்தில் திட்டமிட்ட ரீதியில் சிங்கள மக்களை குடியேற்றியுள்ளதுடன் அக்குடியேற்றங்களை உள்ளடக்கி வெலிஓயா உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினையும் ஸ்தாபித்து அண்மையில் முல்லைத் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட மாவட்ட செயலகத்துடன் கீவ வேண்டியதாகும். இந்தப் பிரதேசத்தில் 2012 ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் 6937 சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்துள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 9.6 சதவீதத்தினராக சிங்கள மக்கள் காணப்படுகின்னர் என்பது வவுனியா, மன்னார் மாவட்ட எல்லைப்பிரதேசங்களும் சவால் நோக்கத்தக்கது. இவை தவிர நிறைந்த பிரதேசங்களாக மாறி வருகின்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் இலங்கைத் தமிழர் பரம்பல்

கிழக்கு மாகாணம் பூர்வீகத் தமிழரான இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுக்காலங்களிலிருந்து செநிவாக வாழ்ந்து வந்துள்ளமை பற்றி வரலாற்று ஆதாரங்கள் நிறைவே உள்ளன. இருப்பினும் கொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தித் கிட்டங்களின் சுதந்திரமடைந்ததைத் விளைவாக கிழக்கு மாகாணத்தில் குழிப்பாக அம்பாரை, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் தமிழரின் பங்கானது விரைவாக வீழ்ச்சியடைந்து செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் எல்லைக் கிராமங்களும் அண்மைக் காலங்களில் தமிழர் பாரம்பரியத்திற்குச் சவாலாக அமைந்து வருவகையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டம் தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்துடன் இணைந்திருந்த வேளையில் 1921 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தமிழர் 53.3 சத வீதத்தினராகவும், முஸ்லிம்கள் 39.8 சதவீதத்தினராகவும், சிங்களவர் 4.6 சதவீதத்தினராகவும் 1961 ஆம் ஆண்டு அம்பாறை என்ற தனிமாவட்டம் உருவானபோது 1963ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் இலங்கைத் தமிழர் 23.8 சதவீதத்தினராகவும் இஸ்லாமியர் 46.4 சதவீதத்தினராகவும் சிங்களவர் 29.3 சதவீதத்தினராகவும் காணப்பட்டனர். இதேவேளை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழர் 72.2 சதவீதத்தினராகவும் இஸ்லாமியர் 23.4 சதவீதத்தினராகவும் காணப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிழக்கு மாகாணத்தில் மாவட்ட அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்கினைக் குறைப்பதில் அரசு மிகத் தீவிரமாக செயற்பட்டு வருகின்றமையை அன்றாட நிகழ்வுகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பல்

அம்பாளை மாவட்டம் 1961ஆம் ஆண்டு கனி மாவட்டமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இப்பிரதேசத்தில் நாடு சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இஸ்லாமியரும், தமிழருமே பிரதேசமாகும். பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வந்தனர். கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டம், பிரதேச இணைப்பு, காணிசுவீகரிப்பு, புனிதப் பிரதேச பிரகடனம், புதைபொருளாராய்ச்சி, அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள், மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாக பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் உள்வரவு அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. அட்டவணை V அம்பாறை மாவட்டத்தில் இனரீதியிலான பரம்பல் கோலங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

அட்டவணை V அம்பாறை மாவட்டத்தின் இனரீதியிலான பரம்பல் 1963 – 2012 (சதவீதம்)

கணிப்பு ஆண்டு	சிங்களவர்	தமிழர்	இஸ்லாமிய ர்
1963	29.3	23.8	46.4
1971	30.4	23.4	45.9
1981	37.2	20.5	41.6
2012	38.7	17.4	43.6

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளிலிருந்து கணிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட அட்டவணையின் பிரகாரம் சிங்களவர்கள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்ல தமிழர், இஸ்லாமியர்களின் பங்கு வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு செல்கின்றது. நாட்டில் நிலவிய யுத்த நிலையினால் இடப்பெயர்வு, அசாதாரண இநப்புக்கள், பிறப்பு வீதம் குறைவடைந்து சென்றுள்ளமை போன்றன தமிழரிடையே காணப்பட்டதன் விளைவாகவும் சார்பு ரீதியாக சிங்களவர் களின் பங்கு அதிகரித்துச் செல்வதால் தமிழர், இஸ்லாமியரின் பங்கு குறைவடைந்து கொண்டு செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பல்

திருகோணமலை மாவட்டம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதும் சைவமும் தமிழும் ஒருங்கேயிருந்து தமிழர் தம் புகழை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டிய மாவட்டமாகும். தற்போதைய நிலையில் இலங்கைத் தமிழரின் இருப்பானது கேள்விக் கிடமாகியுள்ளமை பற்றிப் பலராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்ட வருகின்றது. அட்டவணை VI திருகோணமலை மாவட்டத்தின் இனப்பரம்பல் கோலத்தினை தருகின்றது.

அட்டவணை VI

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் இனப்பரம்பல்

(1871 – 2012) (சதவீதம்

ஆண்டு	சிங்களவர்	தமிழர்	இஸ்லாமிய ர்
1871	4.0	64.9	25.9
1891	5.3	66.5	24.9
1901	4.2	60.0	31.9
1911	3.8	57.9	32.7
1921	4.5	54.5	37.7
1946	20.7	44.5	30.6
1953	18.2	44.7	34.1
1963	28.9	39.1	30.8
1971	28.8	38.2	32.1
1981	33.6	36.4	29.0
2102	27.0	32.3	40.4

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 2012ஆம் ஆண்டு குடித்தொகைக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் மாவட்டத்தில் வாழும் இனரீதியிலான பரம்பல் எண்ணிக்கையினை நோக்குவோமாயின்

சிங்களவர்	101991	27.0
தமிழர்	122080	32.3
இஸ்லாமியர்	152854	40.4
ஏனையோர்	1257	0.3

இதேவேளை 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் சிங்களவர் 86341, தமிழர் 93510, அஸ்லாமியர் 74403 பேராக இருந்துள்ளனர். இஸ்லாமியரினது எண்ணிக்கை கடந்த 32 ஆண்டுகளில் வேகமாக அதிகரித்துக் கொண்டு சென்றதுடன் சிங்களவர்களினதும் தமிழர்களினதும் எண்ணிக்கை சார்பு ரீதியாகவே அதிகரித்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இருப்பினும் 1921 ஆம் ஆண்டு 4.5 சதவீதமாக விருந்த சிங்களவர் 1981 ஆம் ஆண்டு 33.6 சதவீதமான அதிகரிப்பினை எட்டியுள்ளது. 1980 களினைத் தொடர்ந்து யுத்த நிலைமையின் விளைவாக இவர்கள் தற்காலிக இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருக்கலாம் ஆனால் தற்போதைய அரசியல் களநிலை. அரசாங்கத்தின் நேரடியானதும், எதிர்காலத்தில் சிங்களவர்களின் எண்ணிக்கை மறைமுகமானதுமான செயற்பாடுகள் என்பன அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை ஆயதப் போராட்டம் காரணமாக மிகவும் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக விளங்குகின்றது. கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் விரட்டியடிப்பு, வன்முறைகளால் அதிகளவான இறப்புக்கள், சர்வதேச குறிப்பாக இந்தியாவுக்கான புலம்பெயர்வு, உள்நாட்டு இடப்பெயர்வு போன்ற பல காரணிகள் தமிழரின் பரம்பலில் பெரியளவில் தாக்கத்தை எற்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

இஸ்லாமியரைப் பொறுத்தவரை 1971 ஆம் ஆண்டுவரை இரண்டாவது இனமாகவிருந்த நிலைமாறி 2012 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் மிகப்பெரும்பான்மையினராக மாறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பலதார விவாகம், அதிகளவிலான பிறப்பு வீதம், மதமாற்றம், உள்வரவின் அதிகரிப்பு வெளி இடப்பெயர்வில் நாட்டமில்லாத பண்புகள் போன்றன பெரும்பான்மையினமாக மாறுவதற்கான காரணிகளில் சிலவாகும்.

அம்பாறை மாவட்டம் தனிமாவட்டமாகிய பின்னர் இஸ்லாமியர்களே பெரும்பான்மையினமாக இருந்து வருகின்றனர். திருகோணமலை மாவட்டம் தற்போதைய நிலையில் இஸ்லாமியர் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாவட்டமாகியுள்ளது. அதேவேளை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் எல்லைக்கிராமங்களில் அரசின் ஆதரவுடன் அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் அரங்கேறி வருகின்றது. இந்நிலையில் எதிர்காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழரின் இருப்புக்கு, தமிழர் பாரம்பரியத்திற்குப் பெரும் சவலாலை இவை போன்ற நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்தி வருகின்றது என்றே கூறவேண்டும்.

சர்வதேச இடப்பெயர்வில் இலங்கைத் தமிழர்

கமிழர் நாட்டிலிருந்து வேறு நாடுகளுக்கு வர்த்தகம், தொழில், கல்வி போன்றவை தொடர்பாக நீண்ட காலமாக இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டு வந்துள்ள போதிலும் அவ்விடப் பெயர்வாளரின் எண்ணிக்கை மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்துள்ளது. குறிப்பாக வரலாந்றுக் காலங்களில் இலங்கையிலிருந்து வர்த்தக நோக்கம் கருதி தென், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு சென்று வந்தமை தொடர்பாக வரலாற்று மற்றும் இலக்கிய எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பர்மா, மலாயா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடு இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்துள்ளமை தொடர்பாக நூல்கள் மற்றும் அவ்வவ் குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரத்தினை அடுத்து சிங்களம் மட்டும் விளைவாக சிங்கள மொழியில் கடமையாந்ந முடியாக நிர்வாகிகள் நாடுகளில் தொழில்வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாக முளைசாலிகள் மத்திய கிழக்கு வெளி இடப்பெயர்வு 1950களிலும் 1960களிலும் நிகழ்ந்துள்ளது. இவர்களில் ஒரு தொகுதியினர் மீளவும் நாட்டிற்கு வருகை தந்துள்ள போதிலும் மறு தொகுதியினர் பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கு சென்று அங்கு நிரந்தரப் பிரஜைகளாகி விட்டனர்.

1970களில் முளைவிட்ட ஆயதப் போராட்டத்தின் விளைவாகவும், 1983ல் நிகழ்ந்த இனக் கலவரம் ஆயதப் போராட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டமை உள்நாட்டில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்துள்ள உள்ளக மற்றும் உள்நாட்டு இடபர்பெயர்வுகளின் விளைவாக உயிர் உத்தரவாதத்தினை கருதி சர்வதேச இடப்பெயர்வில் இலங்கைத் தமிழர் அக்கறை கொள்ளலாயினர். குறிப்பாக 18-40 வயதிடைவெளியுள்ளவர்களின் சர்வதேச இடப்பெயர்வானது அதிகரித்த வண்ணம் இருந்துள்ளது எனலாம். 1980 களிலிருந்து இன்றுவரை சர்வதேச இடப்பெயர்வின் பங்கினை மூன்று வகையாகப் பிரித்து வேறாக்க முடியும்.

அ. சட்டரீதியாகவும் சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவும் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள். இவர்கள் பொதுவாகத் தனிப்பட்டவர்களாகவே சென்றுள்ளனர்.

அந்நாடுகளில் அகதி அந்தஸ்துப் பெற்றவர்கள் விவாக நோக்கம் கருதி வாழ்க்கைத் அ. சென்றமை அல்லது தமது சொந்தக் கிராமங்களில் பிள்ளைகளுக்கு ക്വത്തെധിതെ அழைத்து மணமக்களைத் தெரிந்து அழைத்துச் சென்றமை.

இ. தமது இரத்த உறவுகளை அதாவது பெற்றோர் சகோதரர்களை அழைக்கும் நிலை.

தமிழர்களில<u>்</u> நாட்டிலுள்ள இலங்கைத் இடப்பெயர்வின் பாங்கானது இத்தகைய கணிசமானவர்களை இழக்க வேண்டிய நிலை ஒருபுறமிருக்க அவர்களது இழப்பானது அரசியல், பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு நிலைகளில் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளதைத் தற்போது உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

இலங்கைத் தமிழரின் சர்வதேச இடப்பெயர்வாளர் தொடர்பான உத்தியோக பூர்வமற்ற புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம் பின்வருமாறு அமைகின்றது. ஐக்கிய இராச்சியம் (85000) ஜேர்மனி (45000) பிரான்ஸ் 50000 சுவிற்சர்லாந்து (30000) நோர்வே (15000) பெல்ஜியம் (7000), நெதர்லாந்து (7000), அவுஸ்திரேலியா (25000) நியூசிலாந்து (7500) ஐக்கிய அமெரிக்கா இத்தாலி(5000), சுவீடன்(4000) (10000) கனடா (300000) தமிழர்கள் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளினால் அந்நாடுகளில் தெரிவிக்கின்றது. மேற்குறித்த தகவல்களைக் மேற்கொண்டுள்ளனர் எனக் உள்வரவினை கொண்டு நோக்கும் போது ஏறத்தாழ 600000 பேர் மேற்குலக நாடுகளுக்கு இடப்பெயர்வினை மேற் இவர்கள் தவிர 2014 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டு கொண்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அரசின் குகவலின் பிரகாரம் அககி முகாம்களிலும், தனிப்பட்ட ரீதியிலும் 125000 இலங்கைத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் ஏறத்தாழ 700,000 மக்கள் யுத்தகாலத்தில் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர் எனக் கொள்ள முடியும். இந்நிலையில் இடப்பெயர்வாளர்களும் அவர்கள் தம் வாரிசுகளுமாகத் தற்போது ஏறத்தாழ பத்து மில்லியன்) மக்களை நாம் இழந்துள்ளோம். இது நாட்டின் மொத்தக் தொகையில் இலங்கைத் தமிழரின் பரம்பரையை வெகுவாகப் பாதித்துள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலை.

2012ம் ஆண்டு குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் இலங்கையில் 2270924 இலங்கைத் வாழ்ந்துள்ளதாக வருவதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இந்நாட்டில் வாழ்த்துவரும் மக்களில் ஏருத்தூழ அரைப்பங்கினர் சர்வதேச நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் சர்வ தேச இடப் பெயர்வினை மேற்கொள்ளாதிருப்பின் 3.2 மில்லியன் மக்களாகவிருந்திருப்பர். தற்போது இரண்டாவது பெரிய இனமான இலங்கைத்தமிழர் எதிர்காலத்தில் முஸ்லீம் மக்களுக்கு வழிவிட்டு மூன்றாவது இனமாக மாறும் சூழ்நிலை வெகு தூரத்தில்லை என்பதை இலங்கைத் தமிழர் உணர வேண்டும்.

சர்வதேச இடப் பெயர்வினால் நிகழக் கூடிய சமூக பொருளாதார பணப்பாட்டு மாற்றங்கள்.

பொதுவாக சர்வதேச இடப்பெயர்வில் பெயர்வில் பெரும்பாங்கினர் 15-40 வயதிற்கிடைப் பிரதேசத்தில் இளம் பட்டவர்களாக இருந்துள்ளனர். இதனால் ஆரம்ப வாழும் கணிசமானோர் தமக்கான குடும்பப்பங்காளியைத் தேடிக் கொள்வதில் பல்வேறு இடர்பாடுகளை அனுபவித்துவருகின்றனர். குறிப்பாக தற்போதைய நிலையில் பெருமளவிலான ஆரம்ப, இடைத் தரக்கல்வியினைப் பயின்ற பெண்கள் வெளிநாட்டுத் திருமணத்தையே பெரிதும் விரும்பும் நிலை காணப்படுகின்றதை விவாக முகவர் நிலையங்களின் பதிவேடுகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இருப்பினும் அண்மைக்காலங்களில் படிப்படியாக இத்தகைய விவாகப்பங்காளிகளை இணைத்து கொள்வதில் சர்வதேச இடப்பெயர்வாளர்களின் மூன்ரம் பரம்பரையினர் தயக்கம் காட்டிவருவதையும் காணமுடிகின்றது.

பெயர்வினால் அவர்களின் ஏற்கனவே இலங்கைத் தமிழரின் சர்வதேச இடப் தாயகத்-

தில் வாழ்ந்து வந்த குடியிருப்புக்கள், பொருளாதார தேட்டங்கள் அழிவுற்ற நிலையில் காணிப்பட காணிகளை அரசினால் சுவீகரிக்கும்நிலை அல்லது உயர்பாதுகாப்பு வலையம் எனக்கொள்ளும் நிலையால் மக்கள் குடியிருக்க முடியாக நிலை காணப்படுகின்றது. மேலும் இளையோரின் இடப்பெயர்வின் காரணமாக முதியோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும் நிலையினால் பராமரிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களினால் முதியோர் அவர்களைப் இல்லங்களை நாடும் நிலை அதிகரித்துவருகின்றது.

இலங்கைத் தமிழரின் சர்வதேச இடப்பெயர்வில் 1970 களுக்கு முன்னரான இடப்பெயர்வானது நாட்டில் இலங்கைக் தமிழரின் இனப்பரம்பல் கோலங்களில் பெருமளவில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. 1980 களுக்கு பின்னரான சர்வதேச இடப் பெயர்வானது இனப் பரம்பல் கோலங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தி வருவதோடு மிக விரைவில் இரண்டாவது பெரிய இனம் என்ற நிலையிலிருந்து மூன்றாவது இனமாக மாறும் நிலை ஏற்பட வழி வகுத்துள்ளது. மேலும் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்ட இலங்கைத் தமிழரில் பெரும்பாலானோர் தாயகத்தில் பொருளாதார். சூழக ரீதியில் மத்தியதர வர்க்கத்தினராக விருந்துள்ளதுடன் நிலவுடமையாளர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். உற்பத்தி நிலங்கள் பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்தப்படாது தரிசுநிலங்களாகி வருகின்றன. இகற்குத் தீவுப்பகுதியினை உதாரணமாக கொள்ளமுடியும். அத்-துடன் அவர்கள் தம் குடியிருப்புக்கள் அழிவுற்றோ அல்லது அழிக்கப்பட்டோ வருவதைக் காணலாம்.

சர்வதேச இடப்பெயர்வின் விளைவுகளின் ஒன்று இலங்கைத்தமிழர் மத்தியில் பால்விகித வேறுபாட்டினை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. தற்போதைய நிலையில் 100 பெண்களுக்கு 88 ஆண்களே காணப்படுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யுத்தத்தின் விளைவாகவும் சர்வதேச இடப்பெயர் வினாலும் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் அதிகரித்துள்ளன. மேலும் கமிமரின் சர்வதேச இடப்பெயர்வானது அரசியலில் பேரம் பேசும் சக்தியை இழக்கும் நிலையை உருவாக்கி யுள்ளது. உதாரணமாக இது வரை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஒன்பது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 2015 ஆம் ஆண்டில் 7 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையே தெரிவு செய்யும் இருந்து வந்துள்ளனர். நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவைபோன்ற பல அசாதாரணமான நிலைகள் இவ் இடப்பெயர்வானது ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

இ.்து இவ்வாறிருக்க சர்வதேச புலம்பெயர்வாளர்கள் உயிர் அச்சுறுத்தல், பயம் மற்றும் பொருளாதாரத் தேட்டம் கருதி சென்றவர்கள். இன்றைய நிலையில் சென்ற கணிசமான முதல் பரம்பரையினர் முதியோர்களாகியோ அன்றில் இநப்பினைத் தழுவிக்கொண்டவர்களாகவோ உள்ளனர். அத்துடன் முதியவர்களாக இருப்பவர்கள் பிள்ளகைளின் வழிகாட்டலுக்குட் பட்டவர்களாகி விட்டனர். தற்போது இரண்டாவது பரம்பரையினர் தமது பூர்வீக மண்ணை ளைவ நேசிப்பவர் ஆனால் எதிர்காலத்தில் முன்றாவது பரம்பரையினராக வரவுள்ளவர்கள் சென்றடைந்த பிரதேசத்திற்கே உரிய பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டுக் கோலத்திற்குள்ளாக்கப்படக் கூடியவர்கள். தாய்மண்ணில் பற்றுக்கொண்டவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். எனவே இவர்கள் எதிர் காலத்தில் தமிழ்பேசத் தெரியாத தமிழர்களாக வாழும் நிலை தவிர்க்கமுடியாதது மட்டுமல்லாது பூர்வீக மண்ணுக்கு அந்நியர்களாக மாறும் நிலை ஏற்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இதற்கு உலகில் பல உதாரணங்களை எடுத்துக் கூறலாம்.

இலங்கையில் இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்காலம்

மிகநீண்டகாலமாகப் இலங்கையில் பெரும்பான்மையினத்தினரான சிங்களவருக்கும் அடுக்க நிலையில் இலங்கைத் தமிழரும் வாழ்ந்து வந்தனர். எதிர்வரும் இரண்டு **தசாப்**த காலத்திற்குள் இவர்கள் நாட்டில் மூன்றாவது இனமாக, பேரம்பேசும் சக்தி குறைந்தவர்களாக மாறும் நிலை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களே அதிகமாகவிருப்பதை எதிர்வுகூறத் கூடியதாக உள்ளது. இதற்கு

முக்கியமான காரணமாக இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும், சென்றடைந்த நாடுகளில் தம்மை நிரந்தரப் பிரஜைகளாக்கியமை மட்டுமல்லாது நாட்டில் வாழும் மக்களிடையே குடும்ப அளவானது வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு செல்கின்றமையமேயாகம். அகேவேளை இஸ்லா மியர்கள் நாட்டில் விரைவாக அதிகரித்துச் செல்லும் நிலை அண்மைக்காலங்களில் காணப்படு உதாரணமாக 1981 இல் 7.0 சதவீதமாகவிருந்த நிலை மாநி 2012 இல் 9.2 சதவீதமான கின்றது. உயர்வடைந்துள்ளது. இஸ்லாமியரும் தொழில் வாய்ப்புக்கருதி சர்வதேச இடப்பெயர்வில் ஈடுபாடு கொள்ளினும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் இந்நாட்டு மக்களாகவே மாநியுள்ளனர். அதுமட்டுமல்லாது அவர்கள் குடும்பத் திட்டமிடலில் ஈடுபடுவதைப் பெருமளவில் தவிர்த்துக் கொள்வதாலும் பலதார மணத்தின் விளைவாகவும் குடும்ப அளவு பெரிதாக அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இலங்கைத் பொறுத்தவரை யுத்தத்தின் விளைவாகப் பொருளாதார வளங்கள் மட்டுமல்லாது ஏநத்தாழ ஒரு இலட்சம் பெண்கள் இளவயதிலேயே விதவைகளாக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறைவுக்கு காரணமாகவுள்ளதுடன் குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்ட இளம் தம்பதியினர் கூட அளவான குடும்பத்தையே நாடும் நிலை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் பல்வேறு சமூக, பொருளாதூரக் காரணிகளின் விளைவாக காலந் தூழ்த்திய விவாகமும் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவுள்ளது எனலாம்.

இவைதவிர இலங்கைக் தமிழரை சிங்களவர். முஸ்லிம்களுக்கு அடுத்து மூன்றாம் இடத்திற்கு வம்சாவளி **தமி**ழ் அரசியல்வாதிகள், கல்வியியலாளர்களின<u>்</u> செல்வதற்கு இந்திய கருத்துக்களும் எதிர்காலத்தில் காரணமாக அமைய வாய்ப்புண்டு. 1964ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கைப் பிரசாவரிமை பெற்ற இந்தியத் தமிழரின் ஒரு தொகுதியினர் தம்மை இலங்கைத் தமிழர் என்றே தெரிவித்துள்ளனர். ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் இந்தியக் குடிக்கணிப்பு அநிக்கைகளில் தமிழரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் கல்வியியலாளர்கள் இந்தியத் குமிழர் குனித்தேசிய இனம் எனவும் அவர்கள் தங்களை இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் என்றோ, மலையகத் தமிழர் என்றோ தம்மை அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என உரத்துக்கூறி வருகின்றனர். இதன் விளைவாக அடுத்துவரும் குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளில் தாம் இலங்கைத் தமிழர் என்ற பதத்தினைப் பாவிக்காதுவிடின் நாட்டில் இலங்கைத் தமிழரின் பங்கு வீழ்ச்சி அடையும் வாய்ப்பும் இல்லாமலில்லை.

மேலும் இலங்கைத் தமிழர்களில் ஒரு தொகுதியினர் தாம் சர்வதேச ரீதியில் புலம்பெயர்ந்து வாழவே விரும்புகின்றனர். சட்டரீதியாகவோ, சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவோ வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வாழவேண்டுமென்ற நோக்கில் உயிர் ஆபத்தான படகுப் பயணங்களை மேற்கொண்டும் வருகின்றனர். அத்துடன் கல்வியினூடாக துரைசார் இவர்கள் யாவரும் இளவயதினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. துறைகளில் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கோர் தொழில் வாய்ப்புடன் கூடிய இடப்பெயர்வு விசாக்களைப் பெற்றும் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் இலங்கையில் இலங்கைத் தமிழரின் இருப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் தமது அந்தஸ்தை நாட்டில் ஸ்திரப்படுத்துவதற்கும் சவால் நிறைந்த எதிர்காலத்தையே கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது தான் உண்மை நிலையாகும்.

வணக்கம்

யாழ் இந்து பழைய மாணவன் (1951 முதல் 1961 வரை) രുന്ന நിതത്നവതരു.

கடந்த கால நினைவுகள் 55 வருடங்களுக்குப் பின். 1951 ஜனவரி 4-ம் திகதி 5-யு வகுப்பில் சேர்கப்பட்டேன். அது தற்போது இருக்கும் அதிபரின் பின்பக்க இடம். நான் அப்பா அம்மா கல்வி கற்பித்த முன் பள்ளியில் இருந்து யாம்இந்து வந்தேன். அப்போது தான் முதன் முதலில் லோங்ஸ் ரை கட்டிய உயர் தர மாணவர்கைளைக் கண்டேன்.ஒரே வெள்ளை ஆடைகள். எல்லோரையும்

பார்க்கும் போது ஒரு புறாக் கூட்டமாக இருந்த்து எனக்கு ஆசியர் யார் உயர்தர மாணவர்கள் யார் என அடையாளம் காண்டுபிடிக்க முடியாத பருவம். நமது வகுப்பிற்கு வந்த ஒரு உயர்தர மாணவன் (பின்புதான் தெரியும் உயர்தர மாணவன் என) இவ்வாறனவர்களைக் முன்பு காணத பீதி பயம், ஒரு ஆசரியர் வகுப்பிற்கு வந்திருந்தார். யாழ் இந்துக்கல்லூரி மாணவர்கள் அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்குப் பட்டம் வைப்பதில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள். ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் அவர் படித்துப் பெற்ற பட்டத்தை விட இந்து மாணவர் அளித்த பட்டம் ஒன்று உண்டு. எல்லோருக்கும் பட்டம் அளிக்க மாட்டார்கள்.

அப்பா அம்மா பள்ளியில் அடியே வாங்கிராத நான் ஒரு ஆசிரியர் கையில் பிரம்புடன் வந்தார். பயம் வேறு. இதனால் அந்த சமயத்தில் அப்பாவை பள்ளித் தெருவிலே வந்து நிற்கச் சொன்னேன். அவரும் என்கண்பட அக்காலத்தில் அப்பா என அழைக்கப்படும் ஒருவர் தெரு ஓரத்தில் ஒரு சிறு புத்தக்க் கடை இனிப்புக் வைத்திருந்தார் அதன் ஓரத்தில் அப்பாவும் ஒரு வாரமாக என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து பள்ளியில் விட்டு விட்டு அங்கே நிற்பார். அந்த சமயத்தில் மறைந்த எனது சரித்திரப்பாட ஆசிரியர்கள் திரு அந்புதரத்தினம் திரு சிவசுப்பிரமணியம் ஆசிரியர்கள் என் அப்பா கெருவில் நிற்பதைக் கண்டு விசாரித்த போது எனது பீதியை பயத்தைக் கூறியதாக ஆசியரியர்கள் மூலம் பல வருடங்களுக்குப் பின்தான் அறிந்தேன்.

அவர்கள் இருவரது அரவணைப்பும் அன்பும் ஆதரவும் என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது, அவர்கள் ஆதரவு இல்லையெனில் இந்துக்கல்லூரி வாழ்க்கை எனக்குக் கிடைத்திருக்காது, ஒரு தடவை இதை அப்பாவிற்குக் கூறியிருந்தேன். மறைந்த திரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சீசெல்ஸ் தீவில் இருக்கும் போது பல தடவை தொலைபேசியல் இதுபற்றிப் பேசியிருப்பேன். மறைந்த எனது அன்பு ஆசிரியர் திரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மகன் திரு சிந்சபேசன் அவர்களை (முகநூலில் இப்பவும் தொடர்பு உண்டு) கடந்த ஆண்ட மலேசிய தமிழ் மாநாட்டில் கண்ட போது எனது மறைந்த ஆசிரியர் முகத்தை அவரில் கண்டேன்.

5-ம் வகுப்பில் எனக்கு கணிதம் கற்பித்த மறைந்த ஆசிரியை செல்வி சண்முகம் ரீச்சர் அன்பாக கணிதம் கற்றுக் கொடுத்தார். மண்டைதீவை இருப்பிடமாக்க் கொண்ட மறைந் திரு சதாசிவம் ஆசரியர் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுத்தார். இதெல்லாம் முதல் வருட அனுவங்கள். பசுமையான நினைவுகள் முடியாத நினைவுகள். பள்ளிப்பருவம் மறக்கமுடியாத்து. பள்ளிப்பருவம் காட்சிகளைக் காண்பிப்பது, பள்ளிப்பருவம் அறிவை, சிந்தனைகளை வளர்த்தது. லட்சியங்கைள உருவாக்கிய பருவம் பள்ளிப்பருவம் நண்பர்களை உருவாக்கிய பருவம் பள்ளிப்பருவம், அநிவை வெலுத்துவதை வளர்த்தது பள்ளி பருவம், மேடைப் பேச்சுவதற்கு வழிவகுத்த்து பள்ளிப்பருவம். இதை எனக்கு கற்றுக் கொடுத்த மறைந்த திரு சிவராமலிங்கள் ஆசியரை என்றும் நினைவில் உள்ளவர். இன்று நான் மேடையில் பேசும் போது அவரை நினைத்துப்பது உண்டு. 14 வயதில் எனக்கு "இளங்கோ வகுத்த துறவறம்" என்ற தலைப்பில் ஹட்டன் பள்ளி ஒன்றிற்கு அழைத்துச் சென்று பேச வைத்தார். அவர் ஊக்கமும் ஆக்கமும் தான் இன்று எனக்கு மேடைப்பேச்சாளராக வர வழிவகுத்தது. இன்றும் இலங்கையில் முத்திரை பதித்த பேச்சாளராக இருப்பவர்கள் யாழ் இந்து மைந்தர்கள் அவர் வழிகாட்டியவர்கள். அவரை அவரது இறுதி நாள்களில் சந்திமை லண்டன் வந்தபோது சந்தித்தமை எனக்குப் பெரும் பாக்கியம். வாழ்வை எப்படியும் வாழலாம் என்ற சிந்தனையில் இருந்த பல்யபருவத்தில் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என வாழ வைத்தது யாழ் இந்து பள்ளிப் பருவம். அதன் ஆசிரியர்களும் கான்.

7-ம் வகுப்பு படிக்கும் போது பள்ளிப் பாடத்தில் இல்லாதிருந்த மகாபாரதம் இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களை சுவையாக்க் கூரி மனதில் பதிய வைத்தவர் அப்போது இருந்த போடிங் மாஸ்டர் மளுந்த திரு சுப்பிரமணியம் (சுப்பர்) அவர்கள். இதிகாசங்களை அவர் சுவையாக்க் கூறும் போது அவர்காட்டிய உடல் அசைவுகள் இன்றும் பசுமையாக உள்ளது. அதேபோல் எமக்குத் தமிழ் கற்பித்த மறைந்த ஆசிரியர் பண்டிதர் வட்டுக்கோட்டை செல்வத்துரை ஆசிரியரை மறக்க முடியாது. மாணவர்களுக்குத் தமிழ் தெளிவாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தனது பணியைச் செய்தவர் இவர். மறைந்த ஆசிரியர் வித்துவான் கார்த்தியேசு அவர்கள் குறள்களுக்கு நாமே கருத்து உண்டாக்க வேண்டும் எனக் கூரி குருள்களைப் பிரித்துக் கர்றுக் கொடுத்தார். இன்று லண்டனில் அதிகமாகப் பேசப்படும் ஆக்கத்திறன் வழி கல்வி கற்பிப்பதை அன்றே இந்த ஆக்கத்திறனை வளர்த்துக் கொடுத்தவர் ஆசிரியர் அவர்களே. அமைதியான முறையில் கணிதம் கற்றுக் கொடுத்தவர் திருச்சிசையப் பிறப்பிடமாக்க் கொண்ட திரு கிரு'ணசாமி ஐயர் அவர்கள். அடிக்குமேல் அடி போட்டு அட்'ர கணித்த்தைக் கற்றுக் கொடுத்தவர் தமிழ் நாட்டைப் பிறப்பிடமாக்க் கொண்ட மறைந்த திரு நாராயணயசாமி ஐயர் அவர்கள். கெமிஸ்ரி போட்ணி ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அடிபோடு வதைப் பார்த்ததில் இருந்து நான் விஞ்ஞானப் பிரிவிற்குப் போகாமல் ஆட்ஸ் பிரிவிற்குப் போனதே காரணமாகும். அவரிடம் அடிவாங்கிக் கெட்டவன் யாரும் எனதுநிவுக்கில்லை. வேடிக்கையாக பல வாழ்கை உவமானங்களைக் கூறி யோமற்றி கணிதம் (geometry) கற்பித்த கம்யூனிஸ்ட் கார்த்தியேன் ஆசியரையும் மருக்க (முடியாது, ,

யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் பல அறிஞர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதில் எழுத்தாளர் கி வா ஜி, குன்றிகுடி அடிகளார், சுவாமி யோகிராஜ் ச்ச்சிதானந்தா அவர்கள் என்றும் நினைவில் உள்ளனர். சுவாமி ச்சசிதானந்தா அவர்களிடம் போகக் கலைபயின்று அவர் கண்டி ஆச்சிரமத்தில் பட்டமும் பெந்நிருந்தேன். யாம் இந்து மண.டபத்தில் யோக்க் கலை பற்றி விளக்க உரையும் செய்திருந்தேன். காலையில் நடக்கும் மண்டப பிரார்தனை அதிகமான நாள்கள் என்பட்டியலில் உண்டு. அதுவும் ஒரு மகிழ்ச்சியான நாள்கள்.

எனது யாழ் இந்து மாணவ வாழ்வில் இரு அதிபர்களைச் சந்தித்தேன். முறையே இருவரும் ஒக்ஸ்பேர்ட் கேம்பிநிஜ் பட்டாதூரிகள். முன்யைவர் செட்டியார் குமாரசுவாமி பின்னையவர் வி எம். ஆசைப்பிள்ளை. மறைந்த திரு ஆசைப்பிள்ளை அதிபரிடம் நான் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவனாக இருந்தேன். அவர் வீட்டு கிணற்றுத் தண்ணீரைச் இறைப்பதற்கு எங்கள் ஊரில் இருந்து இறைக்கும் யந்திரம் படித்த வகுப்புகளில் வகுப்புத் தலைவனாக இருந்த்தாலும் அவரைச் எடுத்துச் செல்வதாலும் நான் சந்திக்கும் எனக்குக் அதிகம் ஏற்பட்டது. அவர் கூட பேசும் சமயத்தில் அவர் தான் கற்ற கேம்பிறிஜ் யூனிவேர்சிட்டி பற்றி கூறுவார். எனக்கு அன்று அந்த யூனிவேர் சிட்டியில் படிக்க ஆவல் இருந்தது. அன்றைய நிலையில் என்னால் அங்கு கர்க முடியவில்லை. இருந்தும் கேம்பிறிஜ் யூனிவேர்சிட்டியில் அசெந் ஸ்தாபனம் தமிழ் மொழிப்பரீட்டை நடத்த ஆரம்பித்த போது நான் பணியாற்றிய கோல்ட் சிமித் கல்லூரியில் இருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டு கேம்பிநிஜ் யூனிவேர்சிட்டியில் 5 வருடம் பகுதி நேரம் பணியாற்றும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.அங்கு போகும் போதெல்லாம் மறைந்த அதிபரைப் பற்றி நினைவு கூர்வது உண்டு. அங்கு பலரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்த்து. மறைந்த யாழ் இந்து அதிபர் திரு ஆசைப்பிள்ளை அவர்களிடம் பல ஆங்கிலேயர் பண்பாடுகளைக் காண முடிந்த்து. மாணவர்களை அவர் அணுகிய முறை இந்நாட்டை ஒத்திருந்தது.

இன்று இந்நிலையில் நான் இருந்ததற்கு இருப்பதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்தது யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆசியர்கள் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

K Sivagurunthapillai (Siva Pillai)

Educational Studies, Goldsmiths College> University of London (retired) Director Tamil Academy of Language & Arts Principal Examiner for Edexcel Tamil Language sivapillai@hotmail.com "Be a vegetarian Spread Vegetarianism"

Tel: +44 (0) 20 88519096 MOB: 07951 476 706

விளையாட்டுத்துறையின் சமகால நிலை.

தமிழர் தம் வாழ்வில்வினில் தாயென மிளிரும் தனிப்பெருங்கலையகமாம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி. உலகப் பந்தில் நூற்றிஇருபத்திதைந்து ஆண்டுகள் தடம்பதித்து நீலமும் வெண்மையும் கூடிய கொடி வானில் புகழ்பரப்பி நிற்கின்றது. கல்வியோடு விளையாட்டு தேசியம் மாத்திரம் அன்றி சர்வதேசரீதியிலும் செயற்பாடுகளிலும் தனது புகழைப்பரப்பி நிற்கின்றது. அனைவரினாலுமே வியந்து பேசப்படும் சாதானைகள் திறமைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதிகளவிலான மன்றங்கள், கழகங்கள் கொண்டு மாணவரின் செயற்பாட்டிற்குக்களம் அமைத்து கொடுக்கின்றது. இந்த ഖகെயில் யாம்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் அர்பணிப்புடன் செயந்பட்ட அதிபர்கள், விளையாட்டுதுரை பொறுப்பாசிரியர்கள் (P.O.G) பொறுப்பாசிரியர்கள், பயிற்றுநர்கள், வீரர்களை ஒருகணம் எமது மனக்கண்(மன் நிலை நிறுக்கி நோக்கப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களின் அர்ப்பணிப்பும் சாதனைகளுமே எமது சரியாக பாகை பண்படுத்தப்பட்ட பாதையாக அமைந்து நாம் செல்வதற்கு காரணமாக அமைகிறது. என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானது.

இந்துக் கல்லாரி வரலாற்றில் அண்மைக்காலத்தில் என்றும்மில்லாதவாறு விளையாட்டுத்துறையில் அதிகளவிலான சாதனைகள், வெற்றிகள், தேசிய ரீகியில் பெற்றுவருவதோடு சர்வதேச ரீதியில் போட்டியில் பங்குபற்றி பதக்கம் பெற்றமையையும் நாம் நினைவு கூறப்பட வேண்டும் அவ் வீரர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். தற்பொழுது மாணவர்களின் திறமையை வெளிக்காட்டக் கூடிய வகையில் பல்வேறு விளையாட்டுக்களில் பங்குபற்றும் சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக இம்முறை நடைபெறும் தேசியமட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் 103 (நூற்றிமூன்றுக்கு) மேற்பட்ட வீரர்கள் பங்குபற்றும் வாய்ப்பு கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. குழு ரீதியிலான போட்டிகளில் ''இந்து அன்னையின்" புகழினை நிலை நிறுத்தி பெருமை சேர்ப்பதோடு வட மாகாணத்தில் சில விளையாட்டுக்களில் இந்து அன்னை தனித்துவத்தை கனது நிலை நாட்டியதோடு அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றுக்கொண்டனர். இகற்கு காரணமான பொ<u>ளு</u>ப்பாசிரியர்கள், பயிற்றுநர்கள், வீராகள் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

இந்து அன்னையுடன் சிநேகபூர்வம், உறவுப்பாலம் என பல்வேறுபட்ட "கிரிக்கெட் போட்டிகள்" கொழும்பு ஆனந்தா கல்லூரி, கொழும்பு, பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி போன்ற பாடசாலைகளோடு போட்டியிட்டு பலமுறை வெற்றிவாகை சூடியதோடு பலரது பாராட்டையும் பெற்றுக்கொண்டது இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக இலங்கை கிரிக்கெட் அணியிற்கு சிறந்த வீரர்களை வழங்கும் கொழும்பு ஆனந்தாக்கல்லூரியோடு போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றமை வரலாற்றில் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டும். அத்தோடு எமது 17 வயதுக்குட்பட்ட கிரிக்கெட் அணி டிவிசன் II (இரண்டுக்கு) தெரிவு செய்யப்பட்டமை மிக முக்கியமானது, அதே போல்

கொடர்ச்சியாக கூடைப்பந்தாட்ட அணிவீர்களும் கமது கிரமையை மாகாண வெளிக்காட்டி வெற்றிவாகை சூடியதோடு தேசிய போட்டியில் மட்டப்போட்டியில் பல சுற்றுக்கள் போட்டியிட்ட அணியுமாகும். எமது அணி வீரன் ச.வாகீசன் தேசிய அணியில் இடம்பிடித்து கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்தார். அத்தோடு பல கழகங்கள், பாடசாலைகள் நடாத்தும் போட்டியில் தொடர்ந்து வெற்றிக்கிண்ணம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. 19வயதுக்குட்பட்டோர் துடுப்பாட்ட அணி யாழ் மாவட்டத்தின் சகல பாடசாலை துடுப்பாட்ட குடியது. இவ்வணிக்கு ந.ஜெயராஜ் அணிகளையும் வெற்றி வாகை தலைமை அவ்வாண்டில் ஐந்து சதங்களைப் பெற்று வரலாற்றில் சாதனை படைத்தார். இவர் மற்றும் ஆனந்தாக் கல்லூரி கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, பம்பலபிட்டி இந்துக் கல்லூரி அணிகளை வெர்ரி கொண்ட எமது அணியின் பயிற்றுனராக செயற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

போட்டியில் அண்மை காலத்தில் மிகப் பெரும் பளுத்தூக்குதல் சாதனைகளை நிலைநாட்டி வருவதோடு சிறந்த வீரரிந்கான வெற்றிக்கிண்ணம் ஒன்றினை லூய இந்துக்கல்லூரி பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு மாகாணத்தில் வட விளங்குவது அதிகளவு பதக்கத்தை பெற்ற பாடசாலையாக எமது பாடசாலை குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கல்லூரி மெய்வல்லுநர் வீராகள் தொடர்சியாக தேசியமட்டத்தில் பதக்கங்கள் அதே போல அவர்களது திறமை வெளிப்பாடாக சர்வதேச பெந்நுவருவது பாராட்டத்தக்கது. போட்டியில் பங்குபர்றி A. செந்தூரன் உயரம் பாய்தலில் வெள்ளிப்பதக்கத்தை **ചെബ്**നേഖിധനഖിல് பெற்றுக்கொண்டார். இ.செந்தூரனும், வ.ஜஸ்மினனும் தேசிய ரீதியில் தரப்படுத்தலில் வடக்கின் சிறந்த வீரனாக தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார். அதே போல் 2008ம் க.பிரகாஷ், வ.ஜஸ்மினன், தொடர்ந்து ஆண்டிலிருந்து ச.வாகீசன், க.தனுஷன் சாதனை படைத்து வருகின்றனர்.

ம.கீர்த்தனன் பூப்பந்தாட்ட நிகழ்விற்காக இங்கிலாந்து சென்று வந்தமையும் அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றது. யாவரும் அறிந்ததே சதுரங்கப் போட்டியில் பங்குபற்றி தொடர்ந்து மாகாண மட்டத்தில் வெற்றி பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு தேசிய மட்ட போட்டியில் அட்டைப்பரிக்களை பலமுறை வென்றுள்ளார்கள்.

அத்தோடு அண்மைக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட "குத்துச்சண்டை " (Boxing) விளையாட்டில் மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுவதோடு இம்முறை வீரர் ஒருவர் தேசிய மட்டத்தில் பதக்கமும் பெற்றுக்கொண்டார். இதனைப் போலவே உதைபந்தாட்டம், மென்பந்து, கராட்டி, கரப்பந்து, போன்ற விளையாட்டுக்களும் பூப்பந்தாட்டம், மேசைப்பந்து, நல்ல முன்னேற்றப் பாகையில் செல்வது குறிப்பிடத்தக்கது. மாகாணமட்ட போட்டியில் வெற்றிக்கிண்ணம் சுவீகரித்த அணிகள் ஆகும்.

எமது விளையாட்டுத்துறை வீரர்கள் தேசிய மட்டத்தில் 2014ஆம் ஆண்டு 10 பதக்கங்களைப் பெற்றார்கள். யாழ் வலயம் பெற்ற 15 பதக்கங்களில் 10 எமது கல்லூரிக்குரியது

மேற்படி கல்லூரியின் விளையாட்டு துரையின் உன்னதமான வளர்ச்சிக்கு அகிபர்கள். குறித்த விளையாட்டுத்துறை பொறுப்பாசிரியர்களில் திரு.சதா நிமலன், முதன் முதலில் தேசிய மட்டத்தில் பரிசு பெற வைத்தவர், திரு.பா.ஜெயரட்ணராஜா தேசிய மட்டத்தில் சாதனை நிலை நாட்டி சர்வதேச மட்டத்தில் பதக்கம் பெற வைத்தவர். எனது காலத்தில் தேசிய மட்டத்தில் பகக்கங்களும் சர்வதேச சமட்டத்தில் பூப்பந்தாட்டத்தில் பதக்கமும் பெறப்பட்டது. பயிற்றுநர்கள், வீராகளின் ஒத்துழைப்பும் காரணமாகும். அத்தோடு இவற்றுக்கு எல்லாம் மேலாய் இந்து அன்னையின் ஒவ்வொரு வெற்றிக்கும் பின்னாலும் தாயகத்திலும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பு போற்றுவதற்குரியது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் காரணமாகவே இன்று 125 அகவையில் ஆவது அன்னை வெற்றி நடைபோட்டு புகழ்பரப்புகின்றாள் என்றால் மிகையாகாது.

> K.K. வாசவன், POG யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி.

JAFFNA HINDU COLLEGE

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம் - இலங்கை

Phone: 021 222 2431, Fax 021 222 2431 E.mail: principal @ jhc.lk Web page: www.jhc.lk Jaffna - Sri Lanka

Principal

V.Ganesarajah

B.Com., Dip. in Ed., M.Ed., SLEAS

Deputy Principal

P.Gananathesigan

B.A. Dip. in Ed., M.Ed., SLPS

Deputy Principal

S.Nimalan

Sc.Spl.Trd., B.A., M.A.(Pub. Admin.), Dip. in. Ed., SLPS

Vice Principal

Mrs.S.Surenthiran

BSc.(Hons), Dip. in. Ed.

6th September 2013

Mr. P. Vivekanandan,

Old Boys Association,

U.K.

Dear Mr. Vivekanandan.

Construction of Sanitation Unit At Jaffna Hindu College .

I wish to express my hearty thanks for the sum of Rs.600,000/sent by the old boys of Jaffna Hindu College in the U.K. for the above construction work.

I also wish to keep you informed that the total Departmental estimate for the above work is 1,050,000/-

I forward herewith the School Bevelopment Society receipt for the sum of Ro 608, 912/- that you already sent.

With best wishes.

Yours faithfully,

AFFNA HINDU COLLEGE JAFFNA:

IDP Project Contributors

Our charity under took a major project in 2011 to look after children who have lost their parents during the civil war or below poverty line, and the college management committee identified 18 students and our supporters contributed large some over the past five years. We sincereley thank their support for the needy project.

Mr. T.Mohanadas	£1575
Mr.Paramasivan	£1500
Mr.T.Sujatharan	£1500
Mr.Sriganayogan	£1500
Mr.Pathmaraja	£1500
Mr.Loga Prathapan	£1275
Mr.S.Thevaraja	£1275
Mr.Mangaleswaran	£5000
Mr.K.Sivajee	£1575
Mr.Chandramohan	£1500
Mr.Maha Ramanan	£1500
Mr. Sujanthan	£1500
Dr.V.Arulkumar	£575
Late Mr.V.Theeparaj	£375
Mr.A.Brunthapan	£300
Mr.P.Vivehanandha	£1575
Mr.Yathavan	£875
Total Contribution	24900

Some of the money been allocated for improvement of Hostel Drainage & Bath facilities.

<u>யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க ஒன்றியம் (லண்டன்)</u>

01.03.2011 தொடக்கம் 31.12.2011 வரைக்குமான காசுக்க/கு

பெற்ற காக		கொடுப்பனவு	
10.02.11 இல்	132268.50	1.3.2011 தொடக்கம் 18 மாணவர்கள் x 9மா 5000/=	810000.00
18.02.11 இல்	112458.00	உடுப்புக்கள் ஆரம்ப செலவுகள்	112458.00
24.03.11 இல்	708620.00	31.12.2011 மீதி மீ.கீ.செ	471384.50
24.12.11 இ ல்	440496.00		VI -
	1393842.50		1393842.50

01.01.2012 தொடக்கம் 31.12.2012 வரைக்குமான காசுக்க/கு

பெற்ற காசு	T	கொடுப்பனவு	
மீ.கீ.கொ.வ	471384.50	12 மாதம்x18 மாணவர்கள் x5000/-	1080000.00
30.04.12 டெற்றகாக	508956.00		
பற்றாக்குறை மீ.கொ.செ	99659.50		
	1080000.00		1080000.00

01.01.2013 தொடக்கம் 31.05.2013 வரைக்குமான காகக்க/கு

பெற்ற காக		கொடுப்பனவு	
பெற்ற காசு			1
10.01.2013 பெற்றகாக	552569,00	மீதி பற்றாக்குறை மீ.கீ.வ	99659.50
		ஜன, பெப், மாச், ஏப், மே 2013 (18 x 5000/= x 5)	450000.00
		மீதி மீ.கீ.செ	2910.50
	552569.00		552569.00

குறிப்பு: இதில் தீபாவளி கொண்டாட்ட உடுப்புக்கள் உணவு ஏனைய மாணவர் நலன்புரி செலவுகள் Tuition கட்டணங்கள் யாவும் உள்ளடங்கும். தொடர்ந்து ஏனைய மாதங்களுக்கு செலவுகளுக்குரிய பணத்தை அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிரேன்.

2013 to 2015 further Rs 10 Lakhs been Paid to above Project

வாழிய யாழ்நகர் இந்துக்கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்

இலங்கையின் வடபகுதியின் தலைநகரமாக விளங்குகின்ற யாழ்ப்பாணத்தின் மையப்பகுதியின்பால் வண்ணார்பண்ணை என்னுமிடத்தில் கலை நிமிர்ந்து நிற்கும் மகத்தான கல்லூரிதான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி எனும் உயர்கல்லூரி ஆகும். இவ்வுயர் கல்விக் கூடமானது 1988ம் ஆண்டு கிரு. வில்லியம்ஸ் நெவின்ஸ் என்பவரால் ஆங்கிலப் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனினும் காலப்போக்கில் சட்டத்தரணி நாகலிங்கம் அவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு நாகலிங்கம் Town

high school என்று விளங்கிய இப்பாடசாலை 1890ம் ஆண்டுமுதல் தமிழ் இந்துமக்களின் சிறந்த கல்விக் கூடமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனலாம். ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் முதலாக சிறப்புடன் வளர்ச்சி பெற்று விரைவாகவே யாழப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி என்ற பெயருக்கு உரிமையாக்கப்பட்டது. இது வடபகுதியில் மட்டுமல்ல இலங்கைமுழுவதும் வாழுகின்ற தமிழ் இந்து மக்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட மாபெரும் உயர்கல்வி நிறுவனம் என்றால் மிகையாகாது.

இதன் ஆரம்பகால அதிபராக பொறுப்பேற்ற திரு N. செல்லத்துரை அவர்கள் 1892 முதல் 1909 ஆண்டு வரை கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக தன்னுடன் பணி புரிந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகளின் பெரும் துணையுடன் அயராது உழைத்து மாணவச் செல்வங்களின் கல்விக்கு பெரிதும் துணை நின்றுள்ளார் என்பதனை அம்மாணவர்களின் சிறப்புத் தேர்ச்சிகள் எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன. இவரைத்தொடர்ந்து அதிபர் பணியேற்ற திரு. பு. சிவாறோ அவர்களும் மாணவ சமுதாயத்தின் வெற்றிக்கு வழிகோலும் வகையில் கல்லூரிக்கான ஆய்வு கூடம், நூல்நிலையம், விடுதி, பாடசாலை நூல் (மகசின்) என்பவற்றை உருவாக்க முன்னின்று உழைத்த பெரியவர் என்பதனை அவையாவும் நினைவு ஊட்டி மிளிர்கின்றன. தனது 3 ஆண்டுகால குறுகிய பதவிக்காலத்தில் இத்தகைய சகல வசதிகளையும் மாணவர்களின் கல்விக்கண் திறக்க பெரும் பணியாற்றியவராவார்.

இவ்வாறு அன்றுதொட்டு இன்றுவரை பணியாற்றி வருகின்ற திரு. ஐயம்பிள்ளை தயானந்தராஜா வரையுள்ள அத்தனை அதிபர்கள் ஆசிரியர் பெருந்தகைகளும், இவர்களுக்கு துணை சேர்த்த மாணவத்தலைவர்களும், முழுமூச்சுடனும், கடமை உணர்வுடனும் பணியாற்றி இன்று யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி தனது மாணவச் செல்வங்களை மிகவும் சிறப்புற தேர்ச்சி பெற வைத்தது மட்டுமல்லாது, நல்ல கலை கலாச்சாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களுடனும், சிருந்த ஆன்மீகவாதிகளாகவும் வளர்த்தெடுத்து இலங்கையில் மட்டுமல்லாது பூமிப்பந்தின் அனைத்துப்பகுதிகளிலும் சொல்லப்போனால் வரையிலும். டாக்டர்கள் பொறியியளாளர்கள், சட்டவல்லுனர்கள், ஆசிரியர்கள், கணக்காய்வாளர்கள், ஏனைய நிர்வாக ஊழியர்கள் என எல்லா இடத்திலும் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லாரியின் மாணவர்களின் சிரப்பக்களே என்ளென்றும் கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

> "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்கு தக"

எனும் மேலான வள்ளுவர் கூற்றை தனதாக்கி கொண்டு வெற்றி நடைபோடுகின்ற பெருமைக்குரிய கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டுவிழா சிறப்பு மலருக்கு எனது சிறு ஆக்கத்தினை பதிவு செய்வதில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன் என்ற வகையில் பெரிதும் மனமகிழ்ந்து கொள்கின்றேன். இந்த ஆண்டு விழாவினைக் காணும்வரை ஒரு உயர்கல்வி நிறுவனமானது வெறுமனே மாணவர்களை உள்வாங்கி வெளியேற்றிவிடும் பணியில் இல்லாமல், அம்மாணவர்களைச் சிறந்த கல்விமான்களாக வளர்த்தெடுத்து மாணவச் செல்வங்களே நாளைய தலைவர்கள்

என்று வாக்கிற்கமைவாக நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அவர்களின் சேவைகள் கிடைக்கும் வகையில் சகல துரைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்கக் கூடிய வகையில் பட்டதூரி மாணவர்களாக்கி வெளியேற்றியுள்ள இந்துக்கல்லூரியின் சிறப்பொன்றாகும். அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணத்திலே கென்பதுதான் யாழ் ஏனைய உயர்கல்வி நிறுவனங்களைவிட மிகவும் பெறுபேறுகளை அதிகம் பெற்ற விளங்குகின்ற கல்லூரியாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பறை சாற்றிநிற்கின்றது.

இக்கல்லூரியானது மாணவ சமுதாயத்திற்கு கல்விமட்டுமல்லாது, ஏனைய துறைகளிலும் அவர்களை வளர்த்தெடுக்க பெரும் பணியாற்றிய தென்பது அது கண்டுகொண்ட வெற்றிகளின் வெளிப்பாடாகும். விளையாட்டுக் துரைகள் உட்பட, சாரணர்பாசரை, பொலிஸ்பாசரை. அந்தவகையில் சகல இராணுவபாசறை என்பவற்றிலும் மாணவர்களை இணைத்து சிறப்புப் பெற்றுள்ளதுடன் பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும், உள்ளக விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் வருடம்தோறும் அவர்களை ஈடுபடுத்தி ஊக்கப்படுத்தியும் வருகின்றது. மேலும் உயர்தர மாணவமன்றங்கள், மாணவ மன்றங்கள், உயர்தர மாணவ ஒன்றுகூடல் பழைய மாணவ மன்றங்களின் ஒன்றுகூடல்,வருடாந்த பரிசளிப்பு விழா, நவராத்திரி விழா, ஏனைய சமய விழாக்கள் என்பவற்றையும் தவநாது நடாத்தி மாணவ சமுதாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தும் பெரும்பணியாற்றி வருகின்றது. அதேபோன்று கல்லூரியின் சிருப்புடன் பணியாந்நிய அதிபர்கள், ஆசிரியப்பெருந்தகைகள் அனைவரையும் கௌரவிக்கும் விதமாக அவர்கள் நினைவாக மண்டபங்களும், நூல்நிலையங்களும் அமைக்கப்பெற்று மதிப்பளித திருக்கின்றது என்பது பழைய மாணவர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினர்களும், கல்லூரித்தாயின் மகத்தான பிள்ளைகளாக திகழ்கின்றனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இத்தகைய சிறப்புக்குரிய யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி 125 ஆவது ஆண்டு விழாவினை கொண்டாடி மகிழும் இப்பொன்னாளில் அக்கல்லூரி யின் பழைய மாணவன் என்று வகையில் கல்லூரி மென்மேலும் சிறந்த மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்கி இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் உயர்ந்து நிற்க வழிசெய்ய வேண்டுமென வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

> தமிழரெம் வாழ்வினிற் தாயென மிளிரும் தனிப் பெருங் கலையகம் வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!

> > யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரித்தாயின் பழைய மாணவன்

திரு. குமாரவேலு கைலாசநாதன்

(பிரான்ஸ்)

கல்லூரி மீண்ட தருணம் "

வா" என்றழைத்தபோது நிமிர்ந்துன்னைப் பார்த்தேன். முடிவிலா கிளைகளோடி வானை மறைத்து பரந்திருந்தாய்.

உன் அண்டையோடி வந்து தாவி ஏறி வித்தெடுத்து அழகு பார்க்க இன்னொரு

சிறுவன் வந்தான் என்றா அழைத்தாய் "வா" என்று.

நீ பூத்துக் காய்த்து முற்றி வெடித்து விதை சிலிர்ப்பி களித்திருப்பாய். காற்றின் லயத்தில் மெல்லச் சுழன்று உன் வித்தாடிய நடனத்தில் நாம் மொய்த்திருந்தோம்.

நீ சிலிர்த்த வித்தெடுத்து குமாரசுவாமி மண்டப மேல்மாடியில் நின்று காற்நோடு நீயாடும் களிநடனம் காண ஒவ்வொன்றாய் விட்டெறிந்து மகிழ்ந்திருந்தோம்.

நீ இன்னும் இருக்கின்றாய் இப்போதும் உன் வித்தெடுத்து காற்றோடு உன் களிநடனம் காண சிறார் ஆயிரமுண்டு.

உன்னைப் பார்த்து நீண்ட நாள் ஆயிற்றா?

மதில்மேல் சாய்ந்து உன்னருகே வந்து "தெரிகிறதா..?" என்றேன் "பழையன கழிதலும் புதிய புகுதலும்" என்றுரைக்க நீ பூவாய் நிறைந்திருந்தாய்.

புரிந்துகொண்டேன் வாழ்வில் கடந்து செல்ல மட்டுமே முடிகிறது உன்னைத்தவிர தெரிந்தவர் எவருமில்லை எனக்கு உன்னை இறுகத் தழுவினேன்

உன் தாய்மைக் கரம் என் முதுகை மெல்லத் தடவியது பாரம் இலகி ஒரு கணம் பறவையானேன் நான் "ஆண்டாண்டுகால கனவுகளோடு ஆண்டாண்டுக்காய் நிலைத்திருப்பேன் என்றாய்"

என்றென்றும் நிலைத்திரு என்னைப்போல் புலம்பெயர் பறவையொன்று வந்தாறிப்போக என்றென்றும் நிலைத்திரு மலை வேம்பே!!

ஐயகரன் அருள்லிங்கம்

(1972 - 1982)

திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்

கை கிராமம் நகரத்தை சந்தித்தபோது...

மதிய வெயில் மாட்டுவண்டிகள், துவிச்சக்கர வண்டிகள் இவற்றை எல்லாம் கடந்து எழக்கு சொந்தமான வயல் வெளிநடுவே நானும் எனது அக்காவும் பள்ளிகூடத்திலிருந்து வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தோம். எங்களைக் கண்டதுமே வேகமாய் ஓடிவந்த எங்களுது வீட்டு நாய் ""டைகர்" என்முன்னே வந்து கொண்டு நின்றது. நான் எனது பாக்கெட்டில் இருந்த வாலை ஆட்டி என் கைகளில் எடுக்க பிஸ்கட்டுக்களில் இருந்து ஒன்றை அதனை தன் பின்கால்களில் மட்டும் நின்று, வாயினில் கொவ்விக்கொண்டு எங்கள் வீட்டை நோக்கிச் சென்றது.

வழக்கம் போல் அம்மா படலைக்கு பக்கத்தில் உள்ள பூவரசம்பூ மரத்தின் கீழ் நின்று கொண்டிருந்தா. எனது அண்ணாவும் அம்மாவின் அருகே நின்று கொண்டிருந்தார், எங்களைக் கண்டதும் ஓடி வந்து தோள்மேல் சுமந்து கொண்டு வீட்டுப் படலை அருகே கொண்டு சென்று விட்டார். என்னை தன் அம்மா உடனே என்னைக் கட்டிப் பிடுத்து இரு கன்னங்களிலும் முத்தங்கள் இட்டார். போதுமம்மா கைகளிலே விமுந்த அம்மாவின் கண்ணீர் குளிகளைக் என்று கடுக்க என் என்று கேட்டேன். அது ஆனந்த கண்ணீர் ராசா என்று சொல்ல்லும்போதே, "தம்பி அமுகின்நீர்கள்" உனக்கு ஜப்னா ஹிந்துவுக்கு ,இடம் கிடைச்சிருக்கு" என்று அண்ணா சத்தமாக கூறினார்.

நூற்பது வருடங்களுக்கும் மேலான அந்த உச்சி வெயில் வேளை இன்னும் என் நெஞ்சில் தென்றல் எனும் குளிர் காற்றை வீசுவதை உணர்கின்றேன். யாழ்ப்பாணம் இந்துகல்லுரி! கடல்களின் நடுவே தீவகக் கிராமம் ஒன்றில் ஆரம்பக் கல்வி கற்ற எனக்கு கிடைத்த, விலை மதிப்பே கூறமுடியாத ஒரு பொக்கி'ம். எனது குடும்பத்தில் அந்தக் கல்லூரிக்குள் நுழையும் ஐந்தாவது மகன் நான். எனது சகோதரர்கள் விடுதியிலும் உறவினர்கள் வீட்டில் இருந்து படித்த போதும், எனது சந்தர்ப்பத்தை சந்தித்த அம்மா எமது பிருந்த ஊரை விட்டு யாழ்ப்பாணம் போகலாம் என்று கூறிய போது நான் ஆச்சரியப் பட்டேன்..ஆனால் எனக்கு இருந்த இதய வருத்தத்தினால் எனது படிப்புக்கு வரக்கூடாதென்ற அனைவரதும் உறுதி தான் அந்த முடிவுக்கு காரணம் என அறிந்து கடங்கலும் கொண்டேன்.

அப்படி என்ன அதிசயம் அந்தக் கல்லூரிக்குள் நடகின்றது என என் அறியா வயதில் எழுந்த கேள்விக்குறிகள் ஏராளம், ஆனால் ஒவ்வொரு வருடமும் என்னை அந்தக் கல்லூரி மாற்றிய விதம் எனக்கு பலவித பதில்களையும் தந்தன. தமிழும் சைவமும் தானாக எனக்குள்ளே வேருன்ற, கணிதமும் விஞ்ஞானமும் கலைத்து கலைத்து எனக்குள் சங்கமம் ஆகியது. எத்தனை மாற்றம் எனக்குள்ளே அத்தனைக்கும் யாழ் இந்துக்கல்லூரி தான் காரணம் என்ற முளுப்பதிலையும் அங்கு படித்து முடித்து வெளியேறிதும் அறிந்தேன். எனக்கு மட்டும் நடந்த மாற்றம் இது இல்லை, என்னைப் போல் அந்தக் கல்லூரிக்குள் அடிபெடுத்து வைத்த பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு இப்படி ஒரு அதிஸ்டம்.

நமது நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் புகழ் பரப்பிய, பரப்பும், பரப்பவிருக்கின் ற மக்களில் பலர் மாணவர்கள் என்ற பாசரைக்குள் இருந்து வருவதை எண்ணி யாழ்ப்பாண இந்துகல்லூரி இறும்பூதடையும் வேளை, யாவரையும் மனிதருள் மாணிக்கமாய் உருவாக்கிய அந்த அன்னையை அவளது நூற்றி இருபைதைந்தாவது வயதில் நினைவு கூறுவதை என் பாக்கியமாக கருதுகின்றேன். ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திலும் கிறிஸ்தவ மதத்த வர்களுக்கு கிடைத்த சலுகைகளுக்கும் மேலாக, நாவலர் பெருமானால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சைவ பரிபாலன சபை, திரு முத்துக்குமாரு சிதம்பரபிள்ளை, கிரு நாகலிங்கம் போன்றவர்களின் முயற்ச்சியால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு நெல் நாற்றைப்போன்ற சிறு பாடசாலை இன்று பெரும் ஆலமரமாகி வேர் ஊன்றி விழுதுகள் பல தொங்க பெரும் கல்லூரியாக யாழ் மாநகரின் நடுவிலே அமர்ந்துகல்விபணி யிலே திசை காட்டும் கலைப்பீடமாக ஒளி வீசுவதை காணக் கூடியதாக உள்ளது,

"இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து"

என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கு அறுதுணையாய் ஆதரவளிக்கும் கலைமகளின் கூடம் "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்க்கு தக″

என்ற வள்ளுவன் வாக்கை வலியுறுத்துவதையும் காணுகின்றோம் . கல்வியில் மட்டுமல்லாமல் விளையாட்டுத் துறையிலும் சமூக வாழ்க்கைக்கு தேவையான வழிமுறைகளிலும் தன் கவனத்தை செலுத்தி ஒவ்வொரு மாணவனையும் தனது பிறந்த மண்ணுக்கு பெருமை சேர்க்கும் மேதைகளாக உருவாக்குவதில் யாழ் இந்துவுக்கு இணை அவளேதான்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு நான் நாடு திரும்பும் பாக்கியம் பெற்றேன் , எனது குடும்பத்தவர்களையும் உறவினர்களையும் கண்டு களித்தவுடன் , எனது பள்ளிக்கூட பருவத்து நண்பனுக்கு தொலைபேசி செய்தேன். அரைமணி நேரத்துக்குள், பும்.. பும்.. என்று உறுமிக் கொண்டு மோட்டார் பைக்கில் எங்கள் வாசல்படியில் வந்து நின்றான் எனது நண்பன் மணியம். பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமா, எவ்வளவோ விடயங்கள் எங்கள் மனதுக்குள் பதுங்கிக் கிடந்தன. "சூரி எங்க போவம் மச்சான்" என்ற அவனது கேள்விக்கு, முதல்ல பள்ளிக்கு போவம் என்ற பதில் அவனுக்கு ஆச்சரியம் எதுவும் தரவில்லை. "ஏ று மச்சி பின்னால" என அவன் கூறி முடிப்பதுக்குள் பின் சீட்டில் ஏறி அமர்ந்தேன் மோட்டார் பைக்கின் வேகத்தை விட என் இதயம் இரண்டு மடங்கு வேகத்துடன் துடித்தது .

பலாலி வீதி, அரசடி வீதி கஸ்தூரியார் வீதி என்று அந்த வண்டி ஓடிவந்த பாதை எல்லாம் ஒரு கணப்பொழுதில் மறைந்து விட நீலமும் வெள்ளையும் பூசிய சுத்து மதில்களும் JHC என்று பெருமையுடன் துலங்கி நிக்கும் எழுத்துக்களும் வனப்புமிகு வளை வாசலும் என்னை சிலிர்த்து வரவேற்றது. வண்டியில் இருந்து இறங்கி அண்ணார்ந்து பார்த்தேன் அந்த வடிவழகியை. சிறுவயதிலே எந்த சலனமும் இல்லமால், என்னோடு ஓடி, ஆடி விளையாடிய மாமன் மகள் இளமையின் வளமை பெற்று, விழிகளில் காதல் எனும் காந்தத்தை செருகி அதிரத்தில் புன்னைகை எனும் நகை அணிந்து என்னை வரவேற்பது போன்ற பிரம்மை. எவ்வளவு மாற்றம் உன் தோற்றத்தில், என்னை நீ ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறாயா என்று என் அடி மனம் கூவியது அவள் காதுகளில் கேட்டதோ தெரியவில்லை. ஒருகணத்தில் விழிகளில் நீர் ததும்ப நான் நடந்து திரிந்த பாதைகளில் மீண்டும் என் பாதம் படிகின்றது. ஒரு மாணவனாக, பேச்சாளனாக, கவிஞனனாக, ஒரு இந்துவாக, சிரேஸ்ட மாணவ முதல்வனாக என்னை வளர்த்த தாயே நான் இன்று உன் மகனாக வந்துள்ளேன் என்று என் மனம் கூறியது.

நான்கு மதில் சுவர்களுக்கு நடுவே அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு வகுப்பறையும் எனைப் போல் எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவ மைந்தர்களின் கதைகளை கூறும்! நாடு விட்டு நாம் வேறு வேறு இடங்களிலே எமது உயர் கல்விகளை கற் நோம் ஆயினும் யாழ் இந்துவில் நாம் பெற்ற ஆனந்தம் மீளக் கிடைக்குமா என்று நான் எவ்வளவோ நண்பர்களை கேட்டேன் எனக்கு கிடைத்த பதில் "இல்லை"" என்பதுதான். இது என்றுமே உண்மையான கருத்தாகவே ஒவ்வொரு இந்து கல்லூரி மாணவனிடம் இருந்து வரும். எவ்வளவோ பணம் கொடுத்து வெள்ளித்தட்டில் நாம் சாப்பிடும் விருந்து, நமது பெற்ற தாயின் தாயின் கைகளினாலே குழைத்து ஊட்டிய பழம் சோற்றுக்கும் ஊறுகாய்க்கும் இணையாகுமா?

இதனால் தான் பெற்ற தாயும், கற்ற தாயும் எம் நெஞ்சில் ஒர் ஆலயமாக அமைந்து விடுகிறார்கள்.

" ஈன்ற பொழுதில் பெருது வர்க்கும் தன் மகனை சான்நோன் எனக் கேட்ட தாய்"

என்பதும் எம் இரு அன்னையர்களுக்கும் பொருத்தமானது. இந்த வகையிலே பல ஆயிரக் கணக்கான சான்றோர்களை படைத்த எங்கள் யாழ் இந்து நூற்றி இருபைதைந்தாவது வயதில்தன் பாதங்களை எடுத்து வைக்கும் வேளை, இன்னும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் சிறப்புற வாழ்ந்து நமது மண்ணின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் பெரும் கலைக்கூடமாய் விளங்க வாழ்த்துகின்றேன்.

> நாம் படிச்சதிலே ரொம்ப பிடிச்ச இடம் இந்துதான் நண்பா யாழ் இந்துதான் யாழ் நாம் ருித்தவும் நன்கு ரித்ததுவும் அந்த நாள் நண்பனே அந்த நாள் நண்பனே

அன்று நாம் கண்ட சந்தோசம் என்றுமே இனி வாராது ஒன்று கூடி இந்த நாள் தனில் அந்த நாள் கொஞ்சம் போவோமா

டாக்டர்: குமாரசுறியர் குமாரவேலு

(1974 - 1983)

நயினாதீவு — திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

Thank you From Trustees & Committee

It gives us great pleasure to welcome you all for our 125 year college celebration and fund raising event, hope you all had a fabulous time today.

On be half of the trustees, I would like to thank all the past and present committee members, well wishers and sponsors, with out your encouragement we won't be here. I would like to thank all the authors who have submitted their articles on time to publish in our souvenir. Special thanks to "Inthuvin Varainger" Mr Nimalan Tharmalingam who has done the graphic design for the front cover of the book, RS printers for their efficiency & professionalism to printed such a high standard book.

Also we would like to thank Mr Duri Balasubramaniam's students, KS Park Entrainments Ltd, Photonimagecom without whom, it would not have been possible to have such a high quality programme of this calibre.

Special thanks to Ruby Catering for their delicious food and event organisation to this high standard. Hope you all enjoyed the food. I would like to thank 'Voice of Hindu' Mr.K.Partheepan, who has provided various historic documents from his personal collection to this souvenir magazine.

Once again, on behalf of the trustees, A BIG THANK YOU to every one.

Sri Lankan & South Indian catering at its best ..!

ELEGANT SERVICE

Whether your event is small or large, our 18 years of experience and reputation in the catering profession guarantee a high quality service. We approach every new project with the same level of enthusiasm and professionalism.

We cover!!!

WEDDING

SAMATHIYA-SADANGU

ARANG-ETRAM

LANDMARK BIRTHDAY

DINNER PARTY

CORPORATE FUNCTION

ACCREDITED SRILANKAN CATERERS @

And many more other prestigious venues...

Tel: +(0) 20 8799 7180,

www.rubyscatering.co.uk, mail@rubyscatering.co.uk Unit 4, Walmgate Road, Perivale, Middlesex, UB6 7LH

WEDDING PHOTOGRAPHERS

www.photonimage.com facebook.com/PhotonImageProductions

வாழ்க வள(முடன்

நீங்கள் வியக்கும் வண்ணம் வரைகலை செய்திட உங்கள் எண்ணம்போல் அச்சுப்பதிப்பு செய்திட

ஆர். எஸ். பிரிண்டர்ஸ்

விரைவான சேவை – தரமான அச்சுப்பதிப்பு – குறைந்த விலை

Graphic Design - Printing - Brochures - Wedding Cards - Invitation Cards Letterheads - Business Cards - Invoices - Foil Printing - Cake Boxes Plastic Bags, Plastic Cards, Rubber Stamp

வரைகலை, அச்சுப்பதிப்பு, கண்கவரும் வண்ணங்களில் விதவிதமான அழைப்பிதழ்கள், பலகாரப் பெட்டிகள், அரங்கேற்ற மலர்கள், நினைவு மலர்கள், அலுவலகத்திற்குரிய அச்சுப்பதிவேடுகள் மற்றும் உங்கள் தேவைக்கான அனைத்து அச்சுப்பதிப்புக்களுக்கும் அணுகவும்.

RS Printers Ltd, 88 Horsenden Lane North, Greenford, Middlesex UB6 7QH T: 020 8782 3844, M: 077 6522 4337, Fax: 020 8903 6038 Email: rsprintersItd@gmail.com, rsprintersItd@aol.com, www.rsprinters.com

உடன் தொடர்புக்கு: றமணன் - 077 6522 4337

Digitized by Noolaham Ferianis ந்தார்தியில் இசை, வாத்தியத்தில் தங்கய்யதக்கம் noolaham ag | aavanaham.org

